

**துணிகள்
வெண்மையாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**துணிகள்
பிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**ஸன் லைட்
சோப்பிடுல்
தான்**

துணிகள் எந்த துத்தினாலும் வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்யிறது.

டி எஸ் ஆர்

சந்தனத்தின்
தைலம்

அரைக்கிரைவிதை
தைலம்

டி. எஸ். ஆர். தைலங்களை
ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்
விரும்தி உபயோகிப்பதற்குக் காரணம்
அவைகளின் சிறந்த குணமே.
ஆயுர்வேத சான்றிதீய முறைப்படி
தயாரித்த சந்தனத்தின் தைலம்,
அரைக்கிரை விதைத் தைலம்

மூலக் குக்
குளிக்கெயையும்
சருமத்திற்குப்
பண்பண்பையும்
கொடுக்கின்றன

டி.எஸ்.ஆர். கோ.
தும்பகோணம்

தென்னை நகரத்திற்கு மேல் எழும்பு
உராய்வு எழுப்பலின்
187, ஹாட்லிங் ரோடு, சாஸ்பெட்டை, தென்னை
நகரம், பாண்டிச்சேரி
மேல் எழும்பு
H. பரமபட்டாபி செட்டியார்
348, ஹாட்லிங் ரோடு, தென்னை
நகரம், பாண்டிச்சேரி
தென்னை நகரத்திற்கு மேல் எழும்பு
தென்னை நகரத்திற்கு மேல் எழும்பு (N. A.)

“கஸ்கி” ஆசிரியர் எழுதிய

முப்பெரு தலைவர்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிசுப் பதிப்பு ரூ. 15

மலிவுப் பதிப்பு ரூ. 9

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மிகவும் உயர்ந்த காவத்தை இவ்விரு
நாளைகளிலும் அந் புத்தகம்
விளங்குகின்றன

விலை ரூ. 5-5-0

சோலைமலை இளவரசி

1942-ல் நடந்த இந்திய சுதன்
திரைப் புரட்சியை அடிப்படையாக
வைத்து முற்றிலும் புதிய
முகத்தில் எழுதப்பட்டது

விலை ரூ. 3-5-0

(தயார் செய்யப் பித்திரேயம்)

கிடைக்கும்

கஸ்கி காரியாலயம்

கிழப்பாக்கம்

தென்னை

நம்பிக்கை வாய்ந்தது!

தாய்மையான ஸ்னான சோப்பில்
நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் எல்லா
சிறப்புகளும் அமைந்தது

மைசூர் சந்தண சோப்

என்று நாய்கள் உறுதி கூறுகிறோம்
எங்கும் கிடைக்கும்

கவர்ன்மெண்ட் சோப் பாக்டரி - பெங்களூர்

அம்ருதா

ரத்த கசகி தீ மகம்

உயர்ந்த பணிகுத்தி
டானிக். இரத்தத்தை
கத்தகித்து, விருத்தி
செய்கிறது. விரியும்
வலிவு அளிப்பது.

கேஸர் குடிரம் லீமிடெட், மதராஸ் 14.

ஒஸ்ஸா, திரை மலர்நாமம், கந்தி திரைக்கம், நயிந்தி ஒழை இடங்களுக்கும் கேள்விகள்
கீதாராய் ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ், பெங்களூர், சென்னை, கோல்கொட்டா, மதுரை

கல்கி

பிரபல விவிலிபுத்திரியை
தம் மூலமாக கடைக்காரருக்கு
உய்கள் "ஆட்டோ கிரீப்"
கேள்வியும், பெரிய நாயகர்
கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்.
அதற்கு அங்கு இருந்த கேக்
கேக் உய்கள் கம்பெனியை
பொருட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்.

லிப்டன்ஸ்

என்றால்

சிறந்த டீ

பழைய நானய
மதிப்புக் குறைவுக்கு
முன் இருந்த விலையிலேயே!

கடைசம் க்டாக் உண்வறா
உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கீழ்க்
கண்ட இரண்டு கடினாக்களை
யும் காணய மதிப்புக் குறைவுக்கு
முன் இருந்த விலைகே கொடுப்ப
தாக பேவர் ஸ்பா கம்பெனிவார்
மெழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறார்கள்.

No. 7333. 18" 18 க்குமே,
தட்டை, கட்டைக்கூடுகளைக் கொடுக்க.
மென்மீது கொடுக்க டயல், அராய்ஸ்
கூடுகளை (மட்டத்தில் உருவாக்க)

ரூ. 244/-

No. 7337. 202ம் உருவாக்கியோடு
கூடுகளை 18 க்குமே, தட்டை கொடுக்க

ரூ. 548/-

பேவர் ஸ்பா கி கம்பெனி லீமிடெட் - பங்களாஸ் கி கட்டைத் தா

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். கொழும்பில் ஐப்பாஸ் குண்டு போட்ட பொழுதுதான் கொழும்பு கைதான ஒரு முனிசிபாலிட்டியாக மாறி முதலாவது மேயராக காலஞ் சென்றவர் சதன் ஜோதி சாயணமுத்த தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். அதன் பின் இப்போதுதான் கற்கொரு தமிழர் மேயர் பதவியைப் பெற்றிருக்கிறார். புதிய மேயர் டாக்டர் குமாரசன் சதனும் இத்தியர்க்கிடம் அனுதாபம் உட்கவர். முற்போக்கான அபிப்பிராயம் கொண்டவர். இவர்களுயின் பிரதிநிதிபெற்ற கைத்தியக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இது சாரிக் கட்டியின் சம்புண சூதாவினால் அவர் மேயராகவும் ஐந்து அடி பக்கர் உதவி மேயராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொழும்புக்கு இது சாரிக் கட்டி மேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது கைத்தியச் சரித்திரத்தில் இதிலே முதல் முறையாகும்.

அதிஷ்டம் மங்குகின்ற!

இவர்களுயின் தேரேயக் கொடியைத் தீர்மானிப்பதற்காக எனம் மந்திரி சேன சாயகர இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் உத்தம உதாபன கைதார மந்திரி ஸ்ரீ பண்டார சாயகர தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை சீயமித்திருந்தார். அந்தக் கமிட்டியில் காங்கு சிங்கைவர்களுமே இரண்டு தமிழர்களும் ஒரு முஸ்லிமும் அங்கத்தினர்களாயிருந்தனர். கமிட்டி பல உட்கட்சிகள் கடத்திப் பெரியும் கைமான்களே ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை. காரணம் சில சிங்கைப் பிரதிநிதிகள் பொதுவாகச் சிங்கைவர்களின் கொடியென்ற கருதப்படும் சிக்கக் கொடியையே தேரேயக் கொடியாகக் கேள் இயென்ற கற்புதத்தினால்களாம். ஆனால் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளோ சிக்கக் கொடியில் சிறப்பானமையோர்களாகக் குறிக்க சில மாதங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்றார்கள். எவ்வீத மாதநிலைச் செய்யவேண்டுமென்பதிலும் அபிப்பிராய ஒத்தமனம் ஏற்படவில்லை. இவர்களை ஒத்திரமடைந்த இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி முன்னுதவ கைத்தியத்தைக் கொண்டாடுவதிலும் ஒரு தேரேயக் கொடியை வர்ணயிக்க முடியவில்லை. இவர்களை கைத்திய மடைத்தம் இங்கு பூவியன் ஐக்க கொடியின் துதிர்த்தும் மூன்றுகட்ட மங்காதது ஆக சரியம்தானே!

தொக்கிய தீயுய?

இத்தியர் பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களை சர்க்கார் செய்தால்

இவர்களை இத்திய சர்க்கார் சர்க்காருடன் பூணமாக ஒத்தகைக்கு மென்றும், இது சம்பந்தமாக பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ சேனசாயகர உடன் மேற்கொண்டு பேசும்படி ஹை கமிஷனர் ஸ்ரீ கிரிக்குப் பங்குத ஒரு சொல்லிவிட்டுப் போயிருப்பதையும் உன்னர் ஆக்கிவப் பத்திரிகை வெளியுத பிரமாத மான தலைப்புகளுடன் ஒரு செய்தியைப் பிரசுரித்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி இத்திய சர்க்கார் உட்காங்குகளில் விசாரித்த பொழுது பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தில் இருந்து ஆட்சேபகரமான அம்சங்களை நீக்கிவிட்டால் சர்க்காருடன் பூணமாக ஒத்தகைக்கு இத்தியர்கள் எப்பொழுதோ தயாராயிருக்கிறார்கள் என்றும், இத்தியர்கள் இவர்களைப் பிரஜைகளாகி இவர்களுயின் உங்காழ்க்குச் சேவை புரியவே பிரஜா உரிமை சட்டத்தினால்தான் தயார்சர்க்காருடன் தகராறு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது அவர்கள் இவ்விதம் மல்லவென்றும் உதப்புகிறது. பங்குத ஒரு சரி பத்தில் இவர்களுக்கு விஜயம் செய்ததிலும் இரு கைகளாக்குகியிடயில் ஒரு பரிசு எட்டி உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தியர்களாக்கு ஏற்பட்டேன தொல்லுகள் நீக்கு மேற்படி எட்டி உணர்ச்சி நீடிக்குமா?

தயிவருக் கன்று அதிர்ச்சி

இவ்வொரு இல்லவிலும் அக்கு வசிக் கும் பெரும்பாண்டம் ஐக்கன் பேசும் பாணையிலேயே கோர்ட்டு சேவடிக்களாகி கடத்திலென்றமென்று தேரேய பாணை கமிட்டியின் சிபார்சுகள் உதவிந்தன. அவற்றைத் தழுவி இவர்களை தீயிர்பாணை மந்திரி சாயகர ஒரு திட்டம் வகுத்தான். அந்தத் திட்டத்தின்படி முதல்முதலாகக் கொழும்பு இல்லவிலில் கைக்கெடுத்தப் பார்த்த பொழுது அங்கு பெரும்பாலோர் பேசும் பாணை தயிர் பாணையா கிருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் அதிர்ச்சி வடைந்தார்கள். மலிதாஸ் கொழும்பு கைம் ஒரு சர்க்குதேச கைம் போயிருப்பதை முன்னிட்டு அக்கு மட்டும் ஆக்கிவமே கோர்ட்டு பாணையா கிருக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவிடப்படும் வண்ணம் மற்ற இல்லவர்களில் பெரும்பாலினர் பேசும் பாணையே கோர்ட்டு பாணையா கிருக்கும் என்றும் தேரேய வகுத்தது. இதன்விடையில் தீயிர்பாணையில் வறுக்கொளிகளுடைய பாணையில் விசாரணை களை கடத்த சாத்தியமான வகையில் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

சீரங்க ளவர்க ளின்

ரஜனி சீரங்கநாதர்

சொல்லும்—பிப் 3.

இவ்வகை உணப்பு மிகுந்த தரவெயராகத்திலே உடைபெற்ற சர்க்கரேத் தொழில் கந்தாபன மகாராடுருகையடைந்தது. யெது எந்த சர்க்கரே மகாராட்டிலும் கிடைத்திராத ஒரு மகத்தான வெற்றி இந்த மகாராட்டில் ஆயிராவக்கும் கிடைத்ததைக் குறிப்பிட வேண்டும். உலக ஜனநேரமையில் கிட்டத்தட்ட சரி பாதிப் பேர்கள் ஆயிர மக்களாகையிலும், சர்க்கரேத் தொழில் கந்தாபன கையிலும் அதன் பல யெது கமிட்டிகளிலும் ஆயிர கால்களுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்தவம் அளிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு முக்கியமான தீர்மானத்தை ஜனாப அல்லாஹு கொண்டு வந்தார். சர்க்கரேத் தொழில் கந்தாபனத்தின் முப்பத்திரண்டு கமிட்டிகளிலே இருபத்திரண்டு கமிட்டிகளில் ஆயிராவுக்குப் பிரதிநிதித்தவமே இவ்வுலக என்பதை அவர் கட்டிக் காட்டினார். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி இந்திய அரசாங்கம் 1943, 1947-ம் ஆண்டுகளில் இரு முறை வற்புறுத்தியும் உட இதை மெத்கத்திய காலகம் இந்தக் கோரிக்கைக்குச் செலி சாய்க்கவில்லை என்பதை இந்திய சர்க்கார் பிரதிநிதி ஸ்ரீ பிரஸாத் குறிப்பிட்டார். ஜனாப அல்லாஹுவின் தீர்மானத்தை எல்லா இரோப்பியப் பிரதிநிதிகளும் கவனமாக ஆசரித்த கிறையெற்றினர். இதே போல் ஆயிராவில் சர்க்கரேத் கந்தாபனத்தக்கு ஒரே ஒரு தொழில் தட்பப் பரிதிநி கந்தாபனமிருப்பது போலாதென்றும் இன்னும் கில கந்தாபனக்களை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்றும் கொண்டு காப்பட்ட மத்தெரு தீர்மானமும் எதிர்ப் பின்றி கிறையெற்றியது.

மகாராட்டுக்கு வந்திருந்த பிரதிநிதிகளை இலக்கை ரெபர் இவராக அறிவாரிகள் பல தோட்டக்களுக்குள் அழைத்துச் சென்ற அக்குள்ள தொழிலகங்கள் சிலைமையைக் காட்டினர். மகாபாணவச் சேர்ந்த பிரதிநிதி ஸ்ரீ யேஸன் இலக்கை அரசாங்கம் அழைத்த தோட்டத்தக்குப் போகாமல் தாமத ஒரு தோட்டத்தக்குச் சென்ற இத்தியத் தொழிலாளர் சிலைமையைப்பற்றி கோரி விசாரித்தார். இத்தியத் தொழி

லாளர் சிலைமையினை மிக மிக யோசனாபுண்னதென்றும் தவர்களுடைய கீடுகள் மாரிதர்கள் கமிட்டியே வாடக்கற்றவை என்றும் கூறினார். ஒரு பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதி சர்க்கார் அழைத்தச் சென்ற காட்டிய ஒரு தோட்டத்தைப் பார்த்தவிட்டு, "இந்தத் தோட்ட மென்ற சர்க்கார் பொருக்கி யெடுத்தக் காட்டிய தோட்டத்தின் சிலைமையே இக்களைய கெவலம யிருந்தால் யோசனா தோட்டத்தின் சிலைமையப்படி யிருக்கு மென்பதை காம்மன் கலமமாக கமித்தக் கொள்ளலாம்!" என்றார்.

குடியார்க்குக் !

இவ்வகை ஒரு காமல்வெய்த் காலா யிருப்பது கோரலிக்கும் இவ்வகை உலக சிலைமையில் இலக்கையைப் பற்றித் தவருக அயிராவுக்களை உண்டுபண்ணுவதா யிருக்கிறத என்றும், இலக்கையை உடனே ஒரு குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கெக்கவுக்களின் பழையமையான அரசியல் கந்தாபனமாய் தேயே கர்க்கிரல் ஒரு தீர்மானத்தை கவனமாக கிறையெற்றி யிருக்கிறது. கர்க்கிரலின் முப்பதாவது கருவார்த மகாராட்டில் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரசாரியப் பி.டி.கஸ். குலாத்தொ பிரபேந்தப் போகையில், பெனத்த தேச மாயிப இவ்வகை தனது சமாதான இலட்சி யங்களை உலகநியப் பிரகடனப் படுத்தினும் அதைவிடச் சிறந்த பாதுகாப்பு யெடுன்ற மிங்வு யென்றும், இலக்கைத் தாணாவும் உடற்படையும் கிராணப்படையும்தவசியமேயிங்கு யென்றும் கூறி பிரிட்ட ஹாட் செய்த கொண்டிருக்கும் தாணாவ உடன்படிக்கைகளை உதறித் தள்ள வேண்டும் என்றும் சர்க்காரம் செய்தார். இலக்கைகின் கத்திரத்தக்கு ஒரு கிபத்திய கோல ஒப்பமிடப்பட்டிருக்கும் இந்த உடன்படிக்கைகளை உடனே எந்த செய்ய வேண்டுமென்றும் மகாராட்டில் இன்னொரு தீர்மானம் கிறையெற்றப்பட்டது.

தமிழ் மேடர்

பில கருவங்களுக்குப் பிரதகு கொல்லும்பு ககா மேயராக ஒரு தமிழர் இப்பொழுது

யாட்டார். “உங்களுக்கு எந்தெம் வேடம் பிடிக்கிறது? தெரியும் ஐயா, தெரியும். எந்தெம் கச்சேரி போடும் பிடிக்கா திட்டமும், பார்ச்சைம் காரும்!” என்ற அழைப்பைப் போட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஆரவரி ஒரு கருவும் பூராவும் பாட்டுக் கேட்பதில்லை, பாட்டுக் கச்சேரிக்கும் போகவில்லை என்ற ஒருவர் கட்டி விட்டதாகச் சொல்லும், மனக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது.

“ஆமாம், காரணம் குடும்பவாசத்தினால் ஒரு கருவும் பூராவும் எந்தெம் வேடம் தில்லை என்ற நினைவித்த விட்டேன். இதைவிட உன் செல்லக் கூடியதே வேறே என்ன?” என்று என்ஸ் பின்பட்ட.

அவர் இதைச் சொல்லி காய் குடி குறியே இல்லையோ காதில் மோசிறையினி ஒரு ஒலிப்பெருக்கி அவரைத் தொட்டுத்தான்: “என்னிடம்மேயில் பார்த்தே யான்...” என்ற.

“என்ன ஐயா அது?” என்று என்ஸ்.

“நெருக்கே ஒரு கிட்டில் பதாரை எழுது சவுண்டு சீவில் என்ற ஒரு சவுண்டு சீவில் ஆம்பித்திரெக்ஷன். அவர் குறைய ஒலி பெருக்கினான்; வேறு யின்மாத சம்பந்தமில்லாமல், அவர்கள் இத்தியேயே சிவாங்கியை வைத்த ஒலி பெருக்கத் தொட்டு விட்டிருக்கிறான்” என்றேன்.

“கருவும் பூராவும் வேறு விடைக்கா விட்டாய்.....?”

“எம்ம பாதாரன் ஆவத்த!”

“இல்லாவிட்டால், என் அவர்களுடைய ஒலி பெருக்கியை காலகாலக்கு எடுத்துக் கொண்டு விடலாம்” என்று என்ஸ்.

பிறகு தொடுத்த “காரும், ஐயா, கிட்டைப் பச்சம் போகலாம். இக்கே சத்தம் தாக்கியே?” என்று.

“ஒழியில் கார்பியம் சம்பிளாம்” என்ற கூறிக் கொண்டே காரும் அவருடன் சென்றேன்.

பேர்க்கணத்தில் புத்த கிள்கள் போல எதிர்த்த வந்த சத்தத்தின் போலாகக் கொண்டுதான் நெருக்கில் கூடக் கொண்டு விடுத்தது. என் எல்ல சந்தேகம், கெட்ட சந்தேகம், காரணம் வந்த ஒலித்தான் கூட காதில் வரக்கூடாது இருந்த விடப் பதமெனது. என்ஸ் எல்லவற்றையும் கெட்டு விட்டிருந்த கருவ கூறுவார்.

எப்படியோ எழுது சவுண்டு சீவில் சத்தம் விட்டது எல்லாவை அடைந்த

விட்டோம். அங்கே வேற ஒரு ஒலிப்பாட்டி “கச்சேரென்று கச்சேரெனம்.....” கச்சேரென்று” என்ற ஒலி பாட்டிக் கொண்டு இருந்தது.

“தயா விளக்கிப் புது குறையினக்கு இந்த கச்சேர்த்தி” என்றேன் என்.

“அந்த புத்தகம்?”

“குறையினக்குக் குறைய பிறத்த, அந்தக் இந்த குறைய சிவதயாம். துவே, அவர்கள் நோட்டில் இந்த ஒலிப்பெருக்கி விடலாம் தயார்.....” என்றேன்.

எப்படியோ அவர்களையும் தாண்டி விட்டோம், அந்த அவ சிவதயாம் தயார்!

அப்பாள் இருந்த நெரிய நினைப்பை, நெரிய தொட்டி வேண்டிய சம்பம்.

“ஒரு கார் ஒரு தயார்.....” என்ற அவ திக் கொண்டுத்த நெரிய நினைப்பை ஒலிப்பெருக்கி.

“தயார்!” என்ற காரைப் பெருக்கிக் கொண்டு வேறாக விட்டது என்ஸ்.

“ஒரு கருவும் சந்தேகம் கெட்டுப்போக தில்லை என்ஸே! எப்படி அது குறையப் போகிறது உக்கலாம்?” என்றேன் என்.

111 காதில் எதெயோத என்ஸ் கேட்டார்: “இனிமேலும் இந்த சத்தம் எம் கைத் தொட்டது, இல்லையா?” என்று.

“அதெல்லாம் சிவதயாத் சொல்ல குறைய?” என்றேன்.

பாதத்தின் இதக்கம் இதக்கிப் பத்தக் கூப்பத்த குறையே என் கெட்டது தான் சி என்ற கச்சேர விட்டது. குறைய சிவதயாம் சிவத ஒரு கக்கலையிலிருந்து “அருவையினிவே, அநியாப் பருவத் தினை.....” என்ற அவர்கள் வித்தகொண்டு இருந்தது.

சாதாரணமாகவே கிவதயாக கூப்பவர் என்ஸ். கையம் குட்டிமுறாக கச்சேரே பாததய அவுத்த பிறகுதான் திருக்கிப் பார்த்தார். என் இருபது கஜத்தக் கப்பல் வந்த கொண்டுத்தேன், கைக்கைக் கச்சேரித்தான்.

“ஒலிப்பெருக்கி எதையும் கச்சேரே பாததக் கப்பல் திரை, இல்லையா?” என்ற என்ஸைக் கேட்டார்.

“திரை, திரை” என்ற கச்சேர யாத் கொண்டுதான் என்.

குறைய கச்சேரே பாததக் கப்பல் இருபது கடித்திருக்க மாட்டோம்; பச்சேதி விடுத்த ஒரு குறையிலிருந்து, “நெருக்கில்

“அப்படியா?”

“பெரிய பெரிய கித்
வாங்கம் என்று துள்
தமே அறிவாதவர்கள்
எங்கள் ‘பாசேட்’ பன்
னுதே இந்த ஈட்டினில்,
அவர் உண்மையான சம்
தேத்தத்தோடு உதவிட
யாக இருந்தான், ஐயா”
என்றார் ஷம்பர்.

“இந்தக் காலத்ததில்
பத்திரப் பேசிக் குதரப்
பட்டு என்ன பலன்,
சார்? சார் அந்தக் காலமும் இல்லை;
இந்தக் காலமும் இல்லை. இரண்டுக்கும்
இடையில் கிவகமித்திர சிஞ்சுபுயாவிய
ஒரு திரிசெரு காலத்தின் தோன்றி
கிட்டோம். அதனால் சம் பிசு” என்ற
தேன் சார்.

“இந்தக் காலத்தின் பாடுதேன்,
பாடுதேன் எங்கிருந்தான் பார்—எல்ல
பாட்டைக் கேட்டிக் கடத் தெம்பின்வாத
யளித்தான்!” என்ற சொல்வான். எல்ல
சத்திதம் தெரிந்தவர்கள்.....”

சார் குதகிட்டேன். “எந்தக் காலத்
திறமே தெரிவாதவர்கள்தான் அதிசம்,
இல்லையா?”

“இருந்தாலும் கட இந்த ஈட்டினில்
உட்புற போலக் காலனில் மெல்லுரிட்டி
ஆட்டி வந்தக் காலத்திலும் உட்த்ததில்லை,
ஐயா!” என்றார் ஷம்பர்.

என் காலனின் காலம் எனக்குத் தெரி
யும். அவருடன் எப்படிப்பட்ட கிவாதலும்
உட்த்தவத சேயும். அவரும் தோல்வியை
தழுவிக் கொள்ளுபார். சார் தோற்ற
கிட்டதாக ஒப்புக் கொண்டதும் கிட
யட்டார்—தாத்தித் தாத்தி அடிப்பார்.

சுருக்கமாக சார் “கால்தகம்தான்!”
என்ற ஒப்புக் கொண்டுடன். பிறகு
“உங்கள் சம்பாடி காலவான் எப்படி
இருந்தார்? அவருக்கு என்ன உடம்பு?...”
என்ற கேட்டேன்.

“தெரியவில்லை. ஆனால்,
‘உடலினில் அன்மைப்
பெற்றவர்கள் சித்திரம்
இருந்த கிவகர்கள்’
என்ற சொல்வார்கள்.
அத உண்மை என்ற
தான் படுகிறது.”

“அப்படியானால் கட
வுள் எம்மிடமும் அன்பு

போலாடிக் கொண்டு.....

காட்டிதிருக்க வேண்
டும் என்று பிரித்திரப்
பேயம்!” என்றேன்.

ஷம்பர் சொன்னார்:
“காலவான் இந்த
கிட்ட செய்தி என்னை
வந்தபிக்கோ செய்த
கிட்டத. இதனால் சாவு
என்றும் சார் யப்பிட்டி
தினும், இப்போத.....”

“காலவாத என்செ
உவாத்தி சரிவாத
தான். ஆனால் அதைச்

சாவுக்குப் பயம் என்று சொல்வத
பொருத்தமில்லை.”

“சாவுக்கு யாவாவ பயப்படுகிறார்கள்?
சார் செய்ய கிறும்புகாத எல்லாம் செய்த
ருடிக்காய் போலித்தமே என்ற ஒரு
ஆவ்வம் சாவு என்செ குரவத்தின் சம்
யானில் கிவகருபம் படுகிறதா.”

“ஒன்றமே செய்ய கிறும்பாதவர்களும்
உயிர் இருக்கத்தானே செங்கிருந்தே?
அவர்கள் மட்டும் சாவை காலவத்திரு
காட, என்ன?”

“காலவான் செத்தகிட்ட செய்தி
சாதின கிறுத்தாடனே சார் ஒன்ற தீர்மா
னித்தேன்” என்றார் ஷம்பர்.

“என்ன?”

“ஒரு கருதும் பூராவும் சத்திதம் கேட்ப
தினும் என்ற தீர்மானித்த கிட்டேன்.”

“அப்படியா?” என்ற சார் ஆச்சரியத்
தடன் கேட்டேன்.

இந்த ஷம்பர் சத்தித்ததில் சத்த
அதிவகாத காலவத்தவன். பாருவைய
சத்திதமும் அவருக்குத் திருப்பி யளிக்காத.
ஆனால் அதக்காகச் சச்சோகிளக்குப்
போலாய் இருத்தகிட்டும் யட்டார்.
யட்டாய் சச்சோகி, அக்சேத்ததாடிக்
சச்சோகி, சத்திதாயான சச்சோகி, உயர்க்
சச்சோகி எதாவதும் கேட்டப் போய்கிற

யார். “இவர்கள் எல்
லாம் பாட்டுண்டு பாட
குறே!” என்ற சொல்
கிக் கொண்டு திரும்பு
வார். சத்தித்த சச்சோகி
ஈட்டினில் சார் அவர்
என்னில் பட்டு கிட்டே
குதும் ஆத்தத்தான்.
‘சார் காலயட்டேன்’
என்ற சொன்னும் கிட

ச.நி.அ.

71

கம்பர்திரும் காட்சி

[4-கே.சி.]

283. கொல்ல எண்ணவில்லை !

வெற்றியைத் தவிர்த்து வேறு
தேவராதலன் ராவணன்.

அவன் வில்லி இயந்திரம், வாரீசு
இயந்திரம், கடை மொகை மறுவாயும்
இயந்திரம்.

இதைவிட ராவணனுக்குக் கேவலம்
வேறு என்ன வேண்டும் ?

அதன் உத்தரவு

செய்துதென்(து) உளகொளம்
ஆகிய ப.—

திறங்க சித்தி

திலகிதக கிளத்தி..

திற குள்.

இதற்கு கண்ணினம்

என்றி முகத்(து)இரும்
நில யம்

வெறுங்கை தாநிதின்.

விழுதுகை ஆகஅன்ன
செய் யம்.

[அதன் உத்தரவு செயல் இது என உள
கொள ஆகிய தன்னத் தவிர்த்து திரையுத
யானியாய் தின்ற ராவணனது திரையைத்
கொளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின். பார்த்து
தொழிக் செய்தெய்க்குறைய காரியம் இது
தான் ! என்று ஆரவாரம் செய்தார்கள் !
திற கிளத்தி.. : மெய்யானது என்னுமில்
காத வெய்தத்துக்கு உளகொளத் தீய்த்து
விழுமோ என்று கேள்வி : திறம் தீய்க்
கிளத்தி.. : செயல் எதுவும் செய்வதற்கு
யோக்கிய மய்தும் தென்படாமல் திரைத்து
தீய்த திரைத்து, காலில் போது விசாரம்
தவறாமல் கிளக்கி கொள்குக் கொள்கு
திறகுள் : இதற்கு கண்ணினம் : மோர் கேசு
கிப் பார்த்து பூய்யானம் கண் காவாய் தெ. கி
அப்படியே தின்றது. (இதற்கு என் அறி
முகத்து) இதன் கண்ணின் முகத்தின் உயிர்
விளக்கம் வரலும் இன்றாதபடி தொத்தம்
பெரிய தண்ணைத் தொக்க மிட்டவனும்..
தீய்த்து பார்த்த இளந்தனனும் : வெறுங்கை
தாத்தையன் : தன்னுடைய இரு கைகளும்
கிரத்துக்கு அடையாளமான பை போலிக்
கைகளும் எல்லாம் கேர்த்து ஒன்றாய்க் செய
லிதரத் தொக்கின :—அது எப்படி விழுந்தது ?
விழுதுகை ஆக அன்ன செய்வன் : ஒரு பெரிய

அளவன் பெரிய பெரிய விழுதுகைத் தொக்க
கிட்டுக் கொள்ளுத்தது போல இருத்தது
ராவணனது பெருத்த உடம்பு !

..

கீற்றியிருந்து பார்த்தவர்கள் ராவ
ணனது திரையைக் கண்டு ஆரவாரித்
தார்கள்—இந்த திரைவர் அவன் தீயை
போய்விடும் என்று எண்ணிய உற்சா
கத்தில்.

ஆனால் ராமனுடைய எண்ணம்
எப்படி விழுந்தது ?

திறம் அதற்கு

தொக்கிய தெருத்தகை.

அவ கை

கொன்றம் கண்ணினம்,

கெதுக்கைதீய் குள்ளைக்
கொள் ளா,

இன்(று)அ வித்தது

போனும்உள் திமையன்(று)
இதர யா,

ஒன்ற வத்தவ

வராகம் திரையவ

உரைத் தான்.

[தின்ற அன்னினை தொக்கிய தெருத்தகை :
திரையுத யானியாய் தின்ற ராவணனது திரை
யைப் பார்த்த சாமன் ! அவர்கள் கொன்றம்
கண்ணினம் ! அவர்கள் கொள்குமிட வேண்
டும் என்று எண்ணினர் ! வெறுங்கை
திறகுள் எனக் கொன்றார் : கிம்போ வானே
ஒன்றும் இன்றாமல் வெறுங்கையோடு தீத்
திரைக் கையாதை மனதின் கொண்டவனும் !
இன்று அவித்தது போனும் உள் திமையன்
சரி, சரி, இன்று உன்னுடைய தீய செயலுக்
கெய்யம் முடிவு வந்துவிட்டது ! என்று
இதரயா : என்று தன்றிருந்தோர் தொக்கிக்
கொண்டு : ஒன்ற வத்தவ வராகம் திரை
யை உரைத்தான் : எதற்குப்பத்துக்கு எத்த
தான மெய்க்கை உரைத்தகைகள் எடுத்துக்
கொள்கும்.]

வார்த்தை எப்படி வருகிறது என்று
அடுத்த இதழில் பார்த்தவராம்.

சர்க்கார் தொண்டர் படைகளை ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. தடை உத்தரவை வாய்ப்பு வராததில் அவர்களுக்கு ஒரு ஈடுதலும் இல்லை.

இவ்வாறே பவிஷ்காரத்தைத் தடுப்பது அவர்களுடைய முக்கிய நோக்கம். காங்கிரஸை பவிஷ்காரத்தை எடுத்துவிடும் பட்சத்தில் சர்க்காரின் நோக்கம் சிறையேறி விடுமென்று. தடை உத்தரவுக்கு அவசியம் என்ன?

ஆகவே மாணவியரின் ராஜ்யை ஒப்புக்கொண்டால் காங்கிரஸ் தான் விட்டுக் கொடுத்தாலுமே தவிர, சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் விட்டுக் கொடுத்தது ஆகாது.

வட்டமேறாது மகாராடு கூட்டுவதாகச் சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டதைப் பற்றி எந்தவித சம்பிக்கையும் கொள்ளமுடியவில்லை. வேறும் ஏமாற்றமாகவே முடியலாம். சர்க்கார் கூட்டும் வட்டமேறாது யில் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் சிவையையும் சிவையாக—அதிகார வர்க்க பந்தர்கள் பலதரையும் அழைக்கலாம். அழைத்து "சட்டமறப்பைப் காங்கிரஸ் கைவிட வேண்டும்; சர்க்கார் கொடுக்கும் சீர்திருத்தங்களைப் பெற்றுத் திருப்பியதைய வேண்டும்" என்று ஒரு அத்தியாயம் உபநேசம் செய்து அனுப்பலாம். இதனால் நேரம் அடைவும் என்மை என்ன? இந்தக் காலமும் நேர மக்கள் செய்த திவாக மெய்வாய் விட வேண்டி ஆகாது?

எனவே, தான்—ஆஸாத் யோசனையை மகாத்மாவின் ஒப்புக்கொண்ட முடியவில்லை. ஆயினும் அவர்கள் பேசும் மகாத்மாவைக்குப் பெருமதிப்பு இருந்தது. இந்தக் காலமும் இயக்கத்தின் வெற்றிக்கு அவர்கள் பெரிதும் காரணமானவர்கள். எனவே, "உங்கள் யோசனையை சீராகச் சீரேன்" என்று பதில் அனுப்பி விடவில்லை. அவர்களுடைய சீர்திரைகளை கொடு இன்னும் சில சீர்திரைகளையும் சர்க்கர் வேண்டும் என்று மகாத்மா காங்கிரஸ் பதில் அனுப்பினார். அந்தப் பதில் தந்தியின் வரவும் பின்வருமாறு:—

சம்மதி

19-12-21

உங்கள் தந்தி கிடைத்தது. வட்டமேறாது மகாராடின் தெதியும், மகாராட்டுக்கு வாய்ப்பு அழைக்கப்படுவார்கள் என்பதும் முதலியவை கொல்லப்பட்ட வேண்டும். காங்கிரஸ் கைதிகள் உட்பட, 'புத்தா' கைதி அகலும் சர்க்கார் விடுதலை செய்ய வேண்டும். உங்களுடைய சீர்திரைகளை கொடு வே

ண்டும் சீர்திரைகளும் சிறையிலிருந்து வாய்ப்பு வரலாம்.

உம். கே. காந்தி

இந்தத் தந்தியில் மகாத்மா காந்தியின் அரசியல் திறந்தோடு அவருடைய நிகை தீர்மானத்தின் சிறப்பையும் நேபர்க்கள் காணலாம்.

மகாராடு கூட்டும் நேதி, மகாராட்டுக்கு வாய்ப்பு அழைக்கப்படுவார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் கொல்லியவர்களுக்கு ஏற்பட்டால் அவருடைய நோக்கம் உண்மை வரையறை என்பது தெரிவிக்கும். பின்னும் காங்கிரஸுக்குக் கொல்லி மகாத்மா முடியுமாறு.

அடுத்தபடியாக, உண்மையில் காங்கிரஸின் கோரிக்கைகளை சிறையிலிருந்து எண்ணம் காங்கிரஸுக்கு இருக்குமாகும். இப்போது கைதிகளானவர்கள் மட்டும் விடுதலை செய்யப்படுவோராது. ஒத்துவராமல் இயக்கம் ஆரம்பித்த பிறகு கைதப்பட்டவர்கள் எல்லாவரையும் விடுதலை செய்யவேண்டும். முக்கியமாக, அகில இந்தியாவின் விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று மகாத்மா வற்புறுத்தினார்.

'புத்தா கைதிகள்' என்பவர்களைப் பிச்சிடிங் காண்பத்திலிருந்து உண்மை வரையறை முயற்சிகள் ராஜ்யமார் செய்ய வேண்டும் என்றும், காங்கிரஸ் வேண்டி கொல்லு மத்தந்தோகம் என்றும் அறிக்கை பிறப்பித்த முயற்சி உண்மையில்—மொழியின் முதலியோர். இதே விதமான குற்றத்துக்காகவே அகில இந்திய தரிகள் முதலிய காங்கிரஸ் கைதிகளும் தண்டிக்கப் பட்டார்கள் அகில இந்திய தரிகள் முதலியோரை விட்டு விட்டு மத்தியவர்களை விடுதலையை மட்டும் கொடுவதை மகாத்மா விரும்பவில்லை. அது சரியான அரசியல் முறையும் அல்ல. நிகை தீர்மானத்துக்கு எந்ததரமல்ல என்று கருதினார். காங்கிரஸுக்கு உண்மையில் காங்கிரஸுடன் ராஜ்யம் செய்துகொள்ளும் எண்ணம் இருந்தால் அகில இந்திய தரிகளை விடுதலை செய்ய ஏன் தயக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்.

இந்தத் தேக்கத்துக்குச் சரியான பதில் வரவில்லை. காங்கிரஸ் காங்கிரஸ். கொடுக்குக் கொல்லியவர்களுக்கு மத்தியவர்களைக் கொல்ல முயற்சிவர்களுக்கும் கொல்லியவர்களை. ஆனால் எல்லாருக்குப் மகாத்மாவின் பேசும் வாய்ப்பு வந்தது! இது பற்றி எங்குக்கூடப் பிரமாத வாய்ப்பு வந்தது? "நாம் கொள்ளுகிற மகாத்மா காந்தி உடனே அப்படியே ஒத்துக் கொள்ளவில்லையே?" என்று ஆத்திரப்பட்டார்.

காட்டில் மத்த எந்தப் பகுதியைக் காட்டும் அநேகமான நேரத் தொண்டர்கள் குடும்பரீகம் சிறைப்பட்டார்கள்.

விருதுநேரம் டிசம்பர் கூட்டத்தில் வந்த தொழைப் பதவி வடுப்பவர் என் உத்தரவுக்குச் சென்ற அங்கு வடுக்கும் ஏதாவதானது நிரூபிப்பதில் மத்தியில் சிறியமல் பங்குகள் கொட்டாமெது வழக்கம். இதை மொட்டி காட்டு நேரம் உத்தரவு சென்றது. மேலும் இவ்வரன் விஜயமும் அநே சமயத்தில் சென்ற தொண்டது. வந்தது—தொழைப் காட்டு நேரமும், வந்தது வந்தது காட்டு நேரமும் மொட்டி நேரமும் காட்டு நேரம் தலைவர் வந்த தாக்கீப் பேசினார்கள். அந்தப் பேச்சில் ஒன்றில் தான் காட்டு நேரம் "எந்தவு ஒரு நம்புபவர்கள்; என் மைய குழம்புமெது" என்று. மொத்தத்தில் அவர்களுடைய பேச்சுக்களில் வந்த தொனித்தது. எந்ததரவில் வேண்டும் இவ்வரன் படுக்கையின் கூட பெறுவதை எப்படியாவது தடுக்க வேண்டும் என்ற ஆவதும் வெளிப்பட்டது.

இப்படிப்பட்ட எந்தப்பத்தியேதான் பங்குதமாவியா தாஜி பேசுவதற்காக எந்ததரவு சென்றது. அநேக மும் தகுமத காட்டு நேரமும் மொட்டி நேரம் மொட்டி நேரம். அந்தப் பேச்சுக்களில் தாஜி சென்ற கூட்டம் இருக்கிறது என்ற குறிப்பு. மொத்தமாக இருந்த பதில் இன்னும் வரவில்லை. பதில் வரும் வரையில் அவரன் எம்மா இருக்க முடியவில்லை. சிறைக்குள்ளே இருந்த நேரப் பத்த தான்—மொத்தம் ஆகாத இவ் வரன் பத்திப் பேசுவதற்குச் சென்றது. நேரக்குடல் தான் உத்தரவு எப்படியாவது பத்தி அவர்களுக்கு அறிவித்தார். மொத்தமாக மத்தியில் மொட்டி நேரம் அவர்கள் கேள் கொடுத்தார்கள். ஒரு வரது அவருடைய விசியை ஒப்புக் கொண்டார்கள். "அப்படியாவது கூட, உங்கள் அபிப்பிராயத்தை மொத்தமாகக் கூறி தெரிவிப்புகள்" என்று மொத்தமாக. "சரி" என்றார்கள் தாமும், ஆகாதும்.

மொத்தமாக ஒரு தந்தி சென்றது எழுதினார்கள். அது வந்தது வந்தமேயுடன் அதுமதிப்புடன் அவரன் 'இன் வெல்' தந்தியாக மொத்தமாக எந்திக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்த அவரன் தந்தியின் வரவில் பின் வருவது:—

எந்ததர
10-12-90

பின்னரும் சித்திரமும் பூத்தியாலும் துத்தியாக வரல் பெறவான் என்ற வரவில் பின் சென்றிருக்கும்—

(1) எந்தியின் எழுந்தி விருத்தும் என் வரல் சித்திரமாவும் பத்தி ஆகாதென்ற எந்ததர வரவது உட்ப வேண்டும்.

(2) சரிபத்தின் வெளியான எந்ததர அறிக்கையையும் பேசலில் - மத்தியில் மொட்டி உத்தரவுமாவும் வரவல் வந்த வேண்டும்.

(3) புதிய உட்பத்தின் சிறு சிறைப் பட்ட எந்ததர வந்தியாவும் சந்தியா தந்தி விருது செல்ல வேண்டும்.

எந்ததர சித்திரமும் விருதில் குப சித்திரமும் மொத்தமாகக் கு உட்பே பதில் அனுப்புகள்.

1. து. தாக்
2. மெ. துதர்த்

மொத்தமாக தந்தி மொத்தமாகத் திருத்திச் சென்றது.

மொத்தமாக உட்ப மொத்தமாகக் கு சித்த மதிப்பு உட்ப. தான்—தொழை இவ்வரன் உட்ப சித்த அபிமானம் உட்ப. ஆகி இவ் அவர்கள் மூலமும் காட்டு நேரமும் மொத்தமாக வந்ததில் எம்மாத்திரை உட்பார்கள் என்றே எந்திக்கு குறிப்பு.

எந்தி மொத்தமும் சந்தியமே நேர வம் அறிவிக்கவே மதம். நேரமேயே உதீ. ஆகி இவ் அவர் அறிவிக்கல் மொத்தமாகத் தமம் வரத்தவன். குறிப்பு சென்ற அவரை எம்மாத்திரை மூடியது.

தான்—தொழை தந்தியில் உட்ப குதத என்ன எந்தபத மொத்தமாகக் கு அதுப் படித்த உட்பே நேரத்திடத்த.

நேரம்—தொழை மொட்டி உட்பத்தி குத் திடநேரம் எந்ததர தலைவர்க ளிடம் அப்பி நேரத்திட விடம். மேலும் இவ்வரன் படுக்கையின் அவர்கள் பேசிடும் உட்பத்திக்கு உன் காடுவிருத்தனர். அநேர வந்ததில் மதிப்பி அதுவும் மொத்தியேதாவது தது. எந்ததர ஒரு எந்ததிராவது படுக்கையின் தடுக்கப்பட்டான் அவர்களு டைய மதிப்பு ஒருவரு காப்பாத்தப்படும்.

இதற்காக அவர்கள் குறிப்பு செல் தார்கள். அந்தக் குறிப்பின் மொத்தமாக விழுந்தது மட்டுமேயுடன்; தாமதமும், ஆகாததையும் உட்பிப்புகளில் விட்டனர்.

மேலும் இவ்வரன் விஜயத்தை மூல் விட்டே தொண்டப் பட்டமாவும் செட் விருது உத்தரவாவும் என்ன எந்ததர உத்தரவு சித்திரத்தனர். அந்த உத் தரவை சித்திர செட் மதிப்புச் சென்ற எந்ததர தலைவர்கள் சிறை புருத்தனர்.

படுக்கையின் வந்ததில் தன் வந்த வரவல் வரவதுதான் விருத்தம்.

गु.सि.

33. தின-ஆஸாத் தியோதி

வங்காள மாகாண சர்க்காரிலுக்கும்
இலங்கை அரசு ஆணை வங்காள மொபத்
காரிப்புகளும் தனிவகையாக பிடித்தார்கள்.

2

**உங்கள் (தேச) ஆளாக்கியத்தை
படுகுங்கள்**

இருது ஓதியோர் உட்பட குடும்பம் முழுவதற்கும் போரின் விடங்கடங்கிய அபரிமிதமான விடங்கடங்கும் காலடியுறவு அடைபயமாகும். குழந்தைகளுக்கும் சாக்ரேட் மனத்தொழிவுமே! காவேறும் இடிறும் சூடாகவோ அல்லது குளிர்த்தயாமாகவோ இடங்கே இடங்கே தேக்காய்வுபவனவ ஒரு காலம் பாசின் போர்த்தாய் பதிகை.

—ആദ്യകാല ചിന്തകർ—

ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး

பேரறிஞர்-வீரன்

கவிஞர், எ. க. டி. விடயங்காரும் திரைப்பட

உருவக - புகை (ஐதீயம்) விநியோக

யம் பிரேமாவின் கல்பனை விஷயம்தான். அத்தையின் உடல் சிவியோ வர வர மோசமாகிக் கொண்டே வந்தது. பிரேமாவுக்கு விவாகம் செய்து விட்டால் அத்தையின் பொறுப்பு தீர்ந்த விடும். அப்படித் தீர்மானமாகக் கண்ணு மூடலாம்.

பிரேமா வழக்கம்போல் அன்று மாலை தன் தாயாருக்கு அருகில் உட்கார்ந்து அவளுக்கு வேண்டிய சிகரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

"டீட்டி" என்று வரால் கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது. பிரேமா எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தான். ஒரு கணம் பிரேமாவுக்கு உடம்பை எக்கவோ சொந்தது. வந்திருந்தவர் வேறு யாரும் இல்லை. சாக்ஷி ஸ்ரீத்திரான்!

பிரேமா கதவைத் திறந்து விட்டு "ஹி! ஹி!" என்று உங்கே வந்து விட்டான். ஸ்ரீத்திராயும் பிள்ளையேயே வந்து வெட்டி படுத்தையைக் கொண்டு வந்து வந்தான்.

"அத்தை, அத்தை!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே அத்தையிடம் வந்தான்.

"அப்பா ஸ்ரீத்திர! வந்து விட்டாயா? எங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு எங்கே யடா போய் விட்டாய்?" என்று கேட்டு அத்தை அவறி விட்டான்.

"அத்தை, இனிமேல் உங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு எங்கேயும் போக மாட்டேன். நான் யம்பாவின் இருந்தேன். அங்கே எனக்கு ஒரு கண் வேலை

கொடுத்திருக்கிறது. அந்த வேலையைச் சொன்னாலே மாற்றிக் கொண்டு வந்து விட்டேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே பிரேமாவைப் பார்த்தான் ஸ்ரீத்திர. பிரேமா தலையைக் குனிந்து கொண்டு விடும் கொண்டிருந்தான். அவன் கண்ணிலிருந்து நீர் பெருகி வழிந்தது.

"பிரேமா!" என்று அப்படி தழும்பக் கூப்பிட்டுக் கொண்டே ஸ்ரீத்திர அருகில் சென்று அவன் கையைப் பிடித்தான். அவனுக்குப் போ காளழிவில்தான். பிரேமா மூர்சாவாகி இப்பொழுது கையை விடுவதற்குக் கொண்டு ஓடவில்லை.

விதையில் ஸ்ரீத்திரும் பிரேமாவிற்கும் விவாகம் நடந்தேறியது.

இப்பொழுதெல்லாம் ஸ்ரீத்திர ஒரு சிறியும் வெளியே போவதா திருந்தாலும் பிரேமாவைக் கெட்டுக் கொண்டு நான் போக வேண்டும்.

நினைவுப் பாகதயில் வேறு தூரம் சென்று விட்ட பிரேமாவுக்கு ஸ்ரீத்திர ஆபீஸிலிருந்து வந்ததே தெரியவில்லை.

"என்ன, பிரேமா! உனக்குச் சம்மதம் தானா! இன்றைக்கு இரவு 'தூதரவயா' எட்டெந்துக்குப் போகலாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஸ்ரீத்திர பிரேமாவுக்கு அருகில் வந்தான். "என் சம்மதம் வேண்டுமா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே பிரேமா சிரித்து அவனைப் பார்த்தான்.

காலக்ஷேபம்

"என்னடா, என் எது சொன்னதும் நீ பதிலுக்கு எங்கிலையே ஒரு கேள்வி கேட்டு விடுவியே?"

"அப்படி கேட்டுக்கொண்டு, என்ன?"

★

"புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட ஒரு நோட்டில் ஒருவர் சாப்பிடப் போனார்.

அவ! (நோட்டின் முதலாளியிடம்):—கேளுங்கள், ஸார்! என் மூன்று ஒரு நோட்டின் அருகில் எங்கேயாவது சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என்னை அந்த நோட்டின் விட்டு அருகப்போது அந்த நோட்டின் சொந்தக்காரர் என்னுள் ஊம் விட்டார்!

நோட்டின் முதலாளி:—இந்த அப்படி எதப்பாது, ஸார்! என் மூன்று கான் கிக் கொண்டுதான் சாப்பாடு போடுகிறேன்!

"என் உனக்கு வேலை செய்தவர்களுப் போவதைப் பற்றி ஒருவிடமும் பிராந்தா பிக்காதே என்ற சொல்லியிருந்தும், நீ என்னிடம் சென்ற சொல்லிவிட்டாயா?"

"ஆமாம். அவன் என்னிடம் 'உனக்கு வந்த என்னைமும் வேலை பண்ணி வந்தேன்' என்று. எனக்குக் கொடும் வந்தது. நீங்கள் ஒருவர் இருக்கிறீர்கள் என்ற ஒரு கார்த்தக சொல்லியிருந்தேன்."

★

மாதேவா:—நீ சொல்பதெல்லாம் எல்லாவுக்குத்தான்! இன்னும் கொஞ்சம் வயதான வயதானவர்கள் என் கு வேலைக்கு வேண்டும்.

தயயம்: அப்படியானால், ஒரு காரம் கழித்த வந்த உங்களைப் பார்த்துக்கொள்?

“என்ன கேட்டுவாய்?” என்று தடுமாறிக்
கொண்ட கேட்டுக் கைவலத்திலிரிதும்.
ஆனால் அவன் கைப்பிடி தளருவதாயிற்று.

“பிரேமா, என்னை உனக்குப் பிடித்
திறை? சொல், சொன்னதான் விடு
வென்!” என்றான் ஸூர்தி.

“சில உன் காலியம் கொஞ்சங்கூட என்
ருக இல்லை, விடு என் கைவல!” என்று
கொபத்துடன் கூறி, பிரேமா வலுவைத்
தன் காலியை விடுவித்துக் கொண்டு
‘விடு விடு’ என்று என்று மாடிமுக விட்
டுக் கீழே இறங்கிப் போய் விட்டான்.

ஸூர்திக்குக் கொஞ்ச நாடும் ஒன்றும்
தெரியவில்லை, அவன் மனம் இருண்டு
போனதுபோல் தென்றிலாது. வான
வெளியில் மிதந்த ஸூர்தியை ஒரு சிறு
சாட்சியாகக் கவனித்தது. அவனுக்கு மாடிமுக
விட்டுக் கீழே இறங்கித் தன் அறைக்குப்
போய்த் படுக்கையின் சாய்ந்தான்.

ஸூர்தி சாய்விடாமல் படுத்துக் கொண்
டவையே பிரேமாவும் சாய்விடவில்லை. அத்
தைத் தூக்கி விடாமல் எதுவும் தெரியாது.
“என் டாப்பா, ஸூர்தி! உனக்கு உடம்
புக்கு என்ன? ஏன் சாய்விடவில்லை?”
என்று அன்பு தரும்படி கேட்டான்.

“அந்தை! எனக்கு பரிசிய இல்லை, என்
னைத் தொந்தரவு செய்வாரு?” என்று
ஸூர்தி கண்டிப்பாகச் சொல்லி அத்
தைமை அறப்பிவிட்டான். இரவு முழுவதும்
தூக்கம் இல்லாமல் மன வேதனை
வுடன் கழிந்தான்.

முதுகான் காலியில் வெறு நேரம் ஆகி
வும் ஸூர்தி படுக்கையை விட்டுப் புறந்
தவந்தபாடாயிற்று. அந்தை அவன்
அறைக்குச் சென்று பார்த்தான். ஸூர்தி
படுக்கையில் இல்லை. எங்கேயாவது
உலாவிப் போயிருப்பான் என்று சினைத்து
வெறு நேரம் காத்திருந்தான். ஸூர்தி
வரவில்லை. பிரேமா பதறிப் போய்
விட்டான். அவன் சொல்லிக் கொண்கா
மல் மறைந்ததற்குக் காரணம் அவன்
தானே என்ற வேதனை அவனை வாட்டத்
தொடங்கியது. ஆனால் முதல் நாள் இரவு
எப்பவத்தையப் பற்றிப் பிரேமா அம்மா
விடம் வாய் திறக்கவில்லை.

ஒரு வாரம் ஆகிவும் ஸூர்தி விட்டுக்குத்
திரும்பவில்லை, அந்தையின் மனக் கஷ்டத்
தைச் சொல்லி ஈடிவாது. கங்க அந்தஸ்தும்
தும் சொல்வாக்குமுன்ன குடும்பம் ஆத
னால் அந்தைத் துறையப் பற்றி வெளியில்
தொய்திக் கொண்கவும் மனக்கொ
என்னமோ போல் இருந்தது.

பிரேமா பட்ட மனவேதனைதான்
செக்க மொண்டுகதரை இருந்தது. என்
சொல்லச் சொல்ல ஸூர்தியிடம் அவளுக்கு
இருந்த அன்பெல்லாம் இளந்தெரியாத

ஒரு புது மாதிரியில் உருவாகிக் கொண்டு
வந்தது. ஸூர்தி அன்று இரவு அவனிடம்
கட்டி கொண்ட மாதிரி அப்போழுது
அவளுக்கு விளங்காததாயிருந்தது. ஆனால்
இப்போழுது அவனை சினைத்து அவன்
உருவாத வரவில்லை.

ஸூர்தி ஒருநாள் ஒரு விட்டான்.
ஸூர்தி போன இடம் தெரியவில்லை.
பிரேமா தடுப்பாவி விட்டான். அந்தை
வும் அப்போடு மாதிரி போய் விட்டான்.
பிரேமாவைப் பார்த்தும் போதெல்லாம்
அவளுக்குத் தூக்கம் போங்கும்.

“இந்த அப்பெய்சின் இப்படிச்
செய்யுமோ! அவனை என்னவடி ஆகா
வாக வளர்த்தேன்!” என்று புலம்பிக்
கொண்டிருந்தான். இந்த வேதனையில்
அந்தை படுத்த படுக்கையாகி விட்டான்.
பிரேமா தன் துக்கத்தை வெளிக்குக் காட்
டிக் கொண்காமல் அப்பாவுக்குத் தெறு
தல் கூறி வந்தான். இப்போது பிரேமா
வுக்குப் பதினாண்டு வயதுக்கு மேல் ஆகி
விட்டது. இவற்றை அவன் மனவேதனை
வைக் கொஞ்சமும் அறிகதராகத் தெரிய
வில்லை. மன வாட்டத்தினால் அவன்
அழகு பிரேமாதமாய்த்தான் இருந்தது.

ஸூர்தி விட்டான் விட்டுச் சென்றதை
விட அந்தைக்கு மனவருத்தம் தந்த விஷ

பாணத்தாள் 'எட்டுப் புட்டு' என்று லுடிக்க வேண்டாமோ?' இது பக்கத்த லீட்டுப் பாட்டியின் குரல்.

"ஆமாம், பாட்டி! அவன் படிப்பு லுடிக்கதும் அவனுக்கும் அவளுக்கும்கூட லுடி போட்டுவிட்டோம் என்று பார்க் கிறேன். பிரேமா இன்னும் குழந்தை வாகவே இருக்கிறான். வயதான பதி ளாந்து ஆகிறது. அவளுக்குக் குதவாத ஒன்றும் தெரியவில்லை. அவளும் இன் னும் குழந்தைமாறியதான் இருக்கிறான். அதனாலே.....!" என்று அந்தைசொல்லி லுடிப்பதற்குள், அந்தப் பாட்டி குதக் கிட்டாள்.

"அது என்ன, அப்படிச் சொல்லு கிறாய்? கல்பாணத்தாள் பன்னிரட்டா யானால் எல்லாம் தானே சரியாய்ப் போய் விடும். குழந்தைகள் அப்படித் தான் இருக்கும்.....!" என்று இன்னும் ஏதேதோ அந்தப் பாட்டி பேசிக் கொண்டே போனாள்.

ஓர்த்தி அதற்குமேல் ஒன்றும் வல விக்கவில்லை. அந்தாள் போக அவன் மனசில் புகுந்து வேலை செய்க ஆரம்பித் தது. பிரேமாவிற்கும் தனக்கும் கல்பா னமா? இது அவனுக்கே ஆசரியமா யிருந்தது. இது வகையில் ஓர்த்தி இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்ததே

விடையாத. அவனுக்குத் தன் கல்பா னத்தாள் பற்றியே சிந்தனை எழுந்த திவலை. அதுவும் பிரேமாவிற்கும் அவ னுக்கும் விவாகத்தின் மூலம் பந்தம் ஏற் படுத்திக் கொண்டுவந்தாள் பற்றிச் சொ லில் கூட அவன் சிந்தித்ததில்லை. இப் போழுது அந்த எண்ணம் அவன் மனத் தில் ஒரு தூதன் உணர்ச்சியைத் தந்தது. பிரேமாவைப் பற்றி அவன் மனம் சிந்தனை வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தது. ஓர்த்தி எழுந்து மேல் மாடிக்குச் சென் டான். இரவு மணி எட்டு இருக்கும். பாதிமதி வான விழியில் வெள்ளித் தோணியைப் போல் மிதந்து கொண்டிருந்தது. வாரத்புறத்திலிருந்து பவழ மயங்கிகளின் மணம் கிடைமென்று வந்தது. மாடியிலிருந்து மேளடயில் உட்கார்ந்து ஓர்த்தி இனக்கேசரிவாத இன்ப சிந்தனை மிதந்து கொண்டிருந்தான்.

வெள்ளமுதிர் கூட்டங்கள் சந்திரனை ஒரு கணம் மறைத்து விட்டு வந்ததன், சந்திரன் மீண்டும் தன் ஒளியைப் பரப்பினான்.

ஓர்த்தியின் மனத்தினரையில் படக்கி லிருந்த மேகங்களும் விவகினை. பிரேமா லின், கண்ணக் கெரும் வளப்பு இப்போ டுது அவனுக்கு கண்ணுப் தெரிந்தது. பிரேமாவைக் கல்பாணன் செய்து கொண்டுவந்த வார்த்தையையே இப்பொழுது பாக்கியம் என்று அவன் உள் மனம் அவ னுக்குச் சொல்லியது. இதுவகையில் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் பாரதது எவ்வளவு அறிவானது என்று சிந்தித்து அவன் தனக்குச் சிரித்துக் கொண்டான்.

"ஓர்த்தி, சரஸ்வதி வரவிக்கவார? எந்தக் கோட்டையார் பிடிக்கப் பிரேமாத நாக வேளனை செய்கிறாய்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்து ஓர்த்தியின் தோள்கள் தொட்டான் பிரேமா.

ஓர்த்திக்கு என்னும் கனவில் கடக்கிற மாதிரி இருந்தது. கடக்கேன்று இந்த வகை சிந்தனைக்கு வந்து கண்ணத்திற்கு பாகித்தான். பிரேமாவின் கப்பிரம் இன்று அவன் உணர்ச்சியில் இனக்கேசரி வாத மெழுகியைத் தந்தது. அவன் குர லில் தோன்றித் தாம் இது வகையில் அவன் செய்து வது மாதிரியாகியிருந் தது. கிவமொளியில் அவன் கண்ணுக் குப் பிரேமா புது விருந்து அளித்தான்.

பொய்க் வரும் வகையையோடு ஓர்த்தி, "பிரேமா! பிரேமா! உனக்குச் சம்மதக் தானே? தான், பார்க்கவா?" என்று பவமொக கேட்டுக் கொண்டே பிரேமா லின் கரங்களைப் பிடித்தான்.

பிரேமாவிற்கும் அவன் போர்க்கை அறிந்து கொண்ட முடியவில்லை. "சூரியா, ஓர்த்தி, உனக்கு என்ன வந்து விட்டது?

ஸ்ரீரத்திரியின் அத்தை பெண் பிரேமம். அவர்களுவரும் ஒரே வீட்டில் குழந்தைப் பருவமுதல் வளர்ந்து வந்தார்கள். சின்னக்கு சிறு வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்த ஸ்ரீரத்திரிக்கு, அத்தைதான் அடைக்கலம் தந்து கண்ணாளுக்கு கண்ணாக வளர்த்தான்.

படிப்பு, விளையாட்டு, சாப்பாடு எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீரத்திரியும் பிரேமமும் இணை பிரியமும் இருந்தார்கள்.

ஸ்ரீரத்திரியைப் பார்த்தோடு பிரேமாவின் பள்ளிக்கூடப் படிப்பு சீனதுவிட்டது. அத்தை ஸ்ரீரத்திரியை மட்டும் பள்ளிக்கூடப் படிப்பு முடித்ததும் வாராங்கிலிப் பார்த்தான்.

அப்பொழுது ஸ்ரீரத்திரியிடமிருந்த விளையாட்டுக் குளம் எல்லாம் மறைந்து விட்டது. மிகவும் சித்தையிலேயே படித்தான். வாராங்கிலியிருந்து விட்டுக்கு வந்ததும் ஏதாவது சிந்தையையும் சாப்பியும் சாப்பிடுவான். உந்து நேரம் வெளியே போய் உலாவிவிட்டு வந்து உடனே படிக்க உட்கார்ந்து விடுவான். விடுமுறை நாட்களில் உட அங்கு தங்குதல்களுக்கு விடுமுறை பளிக்க மாட்டான்.

அவன் குழந்தைப் பருவமுதல் பிரேமாவோடு விளையாடிப் பழகாமலானால் இப்போது அவ்வளவு பழகுவதில்லை. சேர வாயும் தான் உண்டு, தன் படிப்பு உண்டு என்று ஸ்ரீரத்திரி புத்தகமும் கவியுமாக இருந்தான்.

அவர்கள் வசித்த பண்ணையின் பின்புறத்தில் பெரிய தோட்டம் இருந்தது. அந்தத் தோட்டத்தில் தென்னை மரம், மாமரம் எல்லாம் சிதறடிக்கப்பட்டன. ஸ்ரீரத்திரியும் பிரேமமும் சிறு குழந்தைகளாக விருந்த போது அவர்தம் மரங்களிலே கைவாசல் பெரிதாக வளர்ந்து பூத்துப் பனந்தர ஆரம்பித்தன. வானில் இருந்த பவழ மல்லிகை பெரிய மாமரத்தில் பூத்துக் குழங்கி 'கம்' என்று மணம் வீசி வது. ஆனால் இந்த மாறதல்களினாலேயல்லாம் ஸ்ரீரத்திரியின் மனம் போக்கு சிந்திதம் மாறாத அடையவில்லை.

பச்சாப் பட்டுப் பரவாடையும் வெண் பட்டுச் சட்டையும் அணிந்து கொண்டு தந்தத்தில் கடைக்கெடுத்த பதுமையைப் போல் இருந்த சிறுமி பிரேமம் இப்போது அழகிய பட்டுத் தாவினி அணிந்து கொண்டு முள்ளிக்காட்டிலும் அழகாக விருந்தான். அவன் பெச்சில் ஒருவித அடக்கமும் பரந்தமயில் ஒரு மின்பெட்டும் இருந்தன.

காசொரு மேனியும் பேரழுதொரு வண்ணமுமாகத் திகழும் பிரேமம் ஸ்ரீர

திகழப் போகத்த வகையில் ஒரு சில நாள் சிறு பெண்களையே இருந்தான். பருவம் அவன் மீது அணித் தெளித் திருக்கும் இணையற்ற அழகம் ஸ்ரீரத்திரியின் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பிரேமாவின் தன்மையிலும் எந்த மாறுதலும் காணப்படவில்லை; உத்தரமோசுப் பட்டுப் பூச்சியைப் பேசலப் பறந்து இங்கு மங்கும் இரிந்தான். பிரேமாவின் அழகம் கண்டு அவன் யாரெனும் உற்றுப் பார்த்தால் அவளுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கும். 'என்னிடம் என்ன இருக்கிறது? எந்தவாறு என்னை விழுங்கி விடுவது போல் பார்த்திருக்கிறேன்?' என்று தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டு சிந்திப்பான்.

ஸ்ரீரத்திரி காலைப் எழுந்தத முதல் தன் குளமே கண்ணாடிகுப்பாக. அப்படி விருந்தும் அவனுக்கு வாராங்கிலிப் போக வேண்டியதில்லை. பறந்து பறந்து தன் காசியத்தத்தை வெளித்து விட்டு ஸ்ரீரத்திரிக்கு முடித்துக் கொண்டு சாப்பிட வருவான். மனை, தட்டு ஓன்றும் தயாராக இருக்காது.

"பிரேமம், என் கண்ணா இல்லையோ! மனைமயப் போட்டுத் தட்டை எடுத்து வை. எனக்குச் சாப்பிடுக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது!" என்று கொஞ்சனாக ரூசில் கொஞ்சவகைச் சொல்லிப் பிரேமாவிடம் வேலை வாய்க்குவான் ஸ்ரீரத்திரி.

வாராங்கிலி முடித்த மாங்கிலி விட்டுக் குத் திரும்பும்போது, வானில் துகழ வும்போது "பிரேமம் பட்டு, இந்தப் பச்சா சிப்பன்! உனக்கு சோப்பையும் பிடிக்குமோ!" என்று பவழக் கொல்லிக் கொண்டே வந்து பிரேமாவிடம் சிப்பனைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பான். இதேமாதிரி ஒரு நாள் மல்லிகை, சமை பம், இங்கொரு நாள் ஏதாவது தின்பண்டம்—இப்படி எதாவது வாய்க்கிக் கொண்டு வருவான்.

அவ்வெழு பழகிப் பழகிப் பிரேமமும் அவனது குழந்தைப் பாலும் வேடிக்கையாக இல்லை. சௌகரியமே இருந்தது.

அன்று வாராங்கிலியிருந்த வந்ததும் ஸ்ரீரத்திரி தன் அறையிலே வந்து சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டான். சைமயவகைத் தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்த அவன் அத்தைமும் அடுத்த விட்டுப் பாட்டியும்மாரும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பேச்சில் ஸ்ரீரத்திரியின் பெயர் அடிபடவே அவன் காது கொடுத்துக் கவனமாக அந்தச் சம்பவங்களைப் கவனிக்கவாங்கான்.

"ஏன்டிவயம்மா, பிரேமமக்கு வயசு பதினாறு ஆகியில்லைவா! அவன் கை

பிரிவுமும் பிரேமமும்

ஸோனமாஸ

இன்று மாலை ஐந்து மணி ஆகியும் ஸூர்த்தி ஆபீஸிலிருந்து வரவில்லை. ரோசம் ஆக ஆகப் பிரேமாவடிக்கு இருப்பே கொள்ளவில்லை. எத்தனை தடவை கூட்டத் துக் கடி காரத்தைப் பார்த்தோம்! அண்டை அயல் வீட்டுப் புருஷர்களை வளம் ஆபீஸிலிருந்து வந்தாதி விட்டது. இவருக்கு மட்டும் என்ன இன்று ஆபீஸில் இரத்தின ரோசம்?

ஐந்து மணிக்குமேல் ஒரு சிலிஷும் கழிந்து விட்டாலும் ஸூர்த்தியைக் காணாமல் பிரேமா பதறிப் போய் விடுவான். ஸூர்த்தி ஆபீஸிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும் போதே, வரவில்லையே "பிரேமா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டேதான் வருவான். ஒரு நாள் அவன் அவளை ஓடி வந்து வரவேற்கவில்லை என்றால் அவனுக்கு மனம் கேட்காது. அவன் உடம்புக்கு என்னவோ ஏதோ என்று துடித்துப் போய் விடுவான்.

ஒரு சமயம் ஸூர்த்தி ஆபீஸ் விஜயமாக பெங்களூருக்குப் போனான். மூன்று நாட்களில் வருவதாகச் சொல்லிப் பிரேமாவைச் சமாதானப்படுத்தி வீட்டுப் போனவன் ஒரு நாள் தராததற்கு வந்தான். அப்பொழுது பிரேமாவைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு அடைபாளமே தெரியவில்லை. அழுது அழுது அவன் நடுகமெல் வான் என்னவோ போய் விட்டது! அவன் தலைவாசிப் பிள்ளைகொள்ளவில்லை; செத்திக்குப் போட்டு இட்டுக் கொள்ளவில்லை. சாப்பிடவும் இல்லை. ஸூர்த்தியைக் கண்ட பின்புதான் அவன் முகத்தில் கனம் சிரும்பிப் போனவு ஏற்பட்டது.

இதை யெல்லாம் பார்த்தால் பிரேமா ஒரு பிடிவாதக்காரி என்று தோன்றும்.

அப்படியாராவது சினைத்தால் அது கத்தத் தவறு. பிரேமா என்னும் பெயருக்கு ஏற்ப அவன் உணர்த்தில் பிரேமை விதைத்திருந்தது.

கணவனின் சேவ மணி ரோசப் பிரிவைக் கூடச் சில்கை முடியாமல் அவன் தனிப் பதற்குக் காரணம் இல்லாமல் போகவில்லை. ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்பு நடந்த அந்தச் சம்பவம்தான் அவளை ஸூர்த்தியை விட்டுக் கொள்ளாமல் பிரிவு முடியாமல் செய்துவிட்டது. மூன்று வருஷ காலம் அவளது இரம் உணர்ம தாண்டிற் புலு சினைப்போல ஸூர்த்தியின் பிரிவாற்றுகமவிலும் துடித்தது. அதற்கு முன்னாலும்வரம், சாமாவணத்தில் சிலை தயக்கமும் காண்கத்துக்கு அமைத்துச் செல்வியென்றும் என்று சாமவியம் வற்புறுத்தி மன்னுபுனும் என்று படிக்கும்போதே தெல்லாம் பிரேமாவடிக்குச் சேர்ப்புத்தான் வரும். அப்பொழுது சேதையின் உண்மையான மனத் துடிப்பை அவளால் உணர முடியவில்லை. ஆனால் பிறகு நடந்த சம்பவம் அவன் மனதை நிகலும் மாற்றிவிட்டது. பத்து மாதம் சாமவியமிட்டுப் பிரிந்து இல்லாததில் அநாத வளர்த்தில் வந்த சேதா சேவியின் மனத் துணையை இப்பொழுது சினைத்துப் பார்த்துக் கூடப் பிரேமா விலும் முடியவில்லை.

மொன் மாலைப் பிரித்துத் தரும்படி சேதா சாமவியை யென்றுவது. — சாமவிய அந்த மாலைச் சொல்லத்தான் — இரத்த விட்டதை சினைத்தால் பிரேமாவடிக்குச் சேதாவிடம் கொடுத்தான் வரும். "சாமவிய விடப் போகமாட்டான்" என்றுவது உயிர் ததார்" என்றுதான் அவன்மனம்கேட்கும்.

“அது சரிதான். கதரியாகப் பணத் தைக் கொடுத்தவிட்டு கைகளை காங்கு கதற்கு ஜாக்கம் பார்ப்பானே?”

“ஜாக்கத்தில் மூல காலம் சரியில்லை என்றால் இந்த கியப்பாத்தை ஒத்திப் போட்டு விடுகோம். இதில் உங்களுக்கு ஒன்றம் ஆட்சேபமாக இல்லையே?” என்றார்.

“எங்களுக்கு சேட் பணம் கொடுத்த பிறகு நான் இந்த கியப்பாத்தைச் செல்படுவதில் எந்த தோஷமெதோ. பிறகு உங்கள் இஷ்டம்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சண்ட இழுத்த கிட்டார் சாஸா.

ஜோலியர் தம் கைவசிக்காமல் கண்ட பிச்சு ஆரம்பித்த கிட்டார். குரியன் சந்தி சினப் பார்த்தான். சந்திரன் புறியப் பார்த்து ஆரம்பித்தான். புதன் சனிக்குப்

போனான். சனி ராஜகன எட்டியப் பார்த்தான். ராஜ ஆலயத்தைப் பார்த்தான், ஆலயம் பூமியைப் பார்த்தது. ஜோலியர் ராஜாமைப் பார்த்தார், ஒரு பத்த குபா பாகை கழுவாய் என்ற. ராஜ சாயகைப் பார்த்தார். சாய இதைப்பெல்லாம் பார்த்தச் சேக்கையம் கண்டி ருடிச் சொண்டார்.

ஜோலியர் ராஜாமைப் பார்த்தது, “சேத்திவிருத்ததான் உங்களுக்கு போக காலம் பிறந்திருக்கிறது. சனி திரைவினே சந்திரபுத்தி ஆரம்பம். ராஜபிரகம் என்ற உடர் சொல்லகாயம். நங்கன் கதை ஆம் பித்தாறம் தத விருத்தியாகும். புதனம் கெட்டக் கேண்டிய கேலி. சந்திரன் கையத்தாத்தின் இலக்கிருன். ஆகையால் கீட்கள் கதாமை கியப்பா சம்பந்தமாகக் காலியம் செப்திரைகனான அது ஒன்றக்கு தருகப் பெருகும்” என்று ஒரு பிர சண்டே செய்த முடித்தான்.

ராஜாவுக்குச் சந்திராகம் தாக்க முடிய கில்லை. சாயகைப் பார்த்தார். சாய முடித்தைக் கையப்பாக கைத்தக்கொண்டு “என் சொத்துகையாக இந்த ஜோலியர் சொத்துகை உங்கு உங்ககையப் போய் கிட்டது. சனிக்கு ஒன்ற ஆகும் இந்த கனித்தாருதாங்கப் போகிறார் கையப்போ உம் இஷ்டம் போல் செல்லும்” என்று சொல்லிவிட்டு கழுத்த போய்கிட்டார்.

ராஜ சாயகின் கையத்தைக் கொஞ் சங்கட எட்டியம் செல்லகில்லை. சனிக்கு இரும்புப் பெட்டியில் ஐயிர்த்த ஐத்தா குபாய் கரும்போத சாயகின் மூல காலகில் எந்த திரைவினத்தக் கொண்டு ஒரு பத்த குபாய் கொட்டை ஜோலிய ரிடக் கொடுத்த அனுப்பினார்.

சாய்காலம் கத்தது. ஐதீந்தாரும் கைய காலியம் கத்த சேத்திரை. ராஜா இரும்புப் பெட்டியைத் திற்த அநிலிருத்த ஐயிர்த்த ஐத்தா குபாய் (நாருக் கனி போக) எடுத்த ஐதீந்தாரிடம் கொடுத்தான். ஐதீந்தாரும் சந்திராகத்தடன் பணத்தைப் பெற்றாக் கொண்டு கையகாலிய கைக் கொடுத்தவிட்டு “சொம்ப கத்த கம்!” என்று கூறிச் சென்றார்.

கையகாலம் சந்திரக் கொண்டிருத்தது. பூமி கத்தம் கொண்டிருத்தது. பகத் பொழுது கத்தித் திரை கத்தது. பிறகு பொழுது கத்தித்தது. ராஜ தம்முடைய ஜாக்கத்தில் இந்த போகம் பித்தது என்ற சினத் தத் திரும்பி பகடத்தகாலயக் கடைக்குத்

காக்கின் காதல்:—போட்டார் காதல் தவருக கழிவில் கத்த எம் காக்கின் மேகே கொடுக்கார்!

போலிய்காதல்:—பிரகு உம் உம் மேகேதான், ஸாரி! மேகையம் எம் ஜோடு காலுக்கம்!

காக்கின் காதல்:—ஓம்!

போலிய்காதல்:—எனது? இவருடைய தம்பியானது? திரை ஜா. இவர் அய்யாறு ஜ. சி. என். ஆரின், இவர் காதலுலம் புடிது கயெக்கர், இவருக்கு ஒரு எம். எம். ப. பெண்டாக் கொடுத்திருக்கிறார்... அப்படியும் உம் கயெக்கர் பிரகு திரை என்வித்தகா?

காஸம் கிகடவில்கை

[பகீரதன்]

"காஸம் சொல்லும் கெட்டுப் போய் விட்டது. ஸரின் கிபாவம், நீதி எல்லாம் அழிந்துவிட்டது. அகிரெயம், அகிரெயம்!"

"என்ன சாஸ! போனவராம் நேளும் பெட்டை எக்ஷிபெஷின்பார்க்கெப்போலிருக்கிறே, அப்போது அப்படியே சித்யுப்பக்கத் தக்கும் போய்கிட்டி கத்திரே? ஒருவாறிரி போகிறேனே!" என்ற கெட்டுக் கெட்ட வெய்த சிரித்தார் அவர் ஸ்ரீஸ் கத்திரே.

"உங்களுக்கு எல்லாமே கெலிதான் ஸ்ரீஸ்! இரேய பாகும், ஸரீதனக்கு ஸரீதன் சாஸபாசா உத்தகொண்டாவிட்டால் எம் சாஸபாசும் பெத்தப் பவனிலும். அநிதும் இந்த ஸ்ரீகாவிப்பக்க இருக்கிறார்களே அவர் களைப் பிடித்தல் கெலியில் அமைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த சாஸ உருப் படுகும். சேத்த உத்த சம்பகத்ததைக் கெட்டால் என் சொத்துத அக்காஷம் கிபாவம் கப்பீர்" என்று சாஸ.

"அப்படி என்ன குடிமுழுதும் போய் விட்டது? அதைத்தான் சொத்துதே" என்று கத்திரே.

"காஸம் அவர் கைத்தான் ஸ்ரீஸும் சேத்த ஒரு கிபாவாம் சொத்துத்தான். அதாவது கைகை குதலியை எம் பத்தையா நாகு கிபாவாம். உட்கே ஸ்ரீஸ் கிபாவாரும் உண்டி. என் கருவாரும் கத்த கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீஸ் நாகு

கிபாவார்த்தையும் சாஸ ஸ்ரீஸ் கைகையும் கை கித்த கத்திரே.

எந்தைக்கும் போன அந்தைக்கும் பொழுது புலந்தது. ஸ்ரீஸ் அவர் கைக்கெட்டு கத்த நகர பாசுந்தாத்தின் அயித்த கிபாவார்த்தைக் கைகித்த கத்திரே. 'கெடும்..... கெடும்.....' என்று கெடிக் போனில் ஸரீஸ் கைக் கெடு கிவிக்கைக் கைகி கெடுத்த "ஓகோ! வார் போகிறது?" என்று கெட்டார் ஸ்ரீஸ்.

"எந்தான் கொடுக்க ஜீர்தார் போகிறேன். நான்சந்தானே ஸ்ரீஸ் கை ஸ்ரீஸ்?"

"ஆயம்; எந்தான் ஸ்ரீஸ், தங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

"தங்களை எங்களுக்கு ஒரு காரியம் கூற வேண்டும். என்னிடம் ஒரு கை பாசு இருக்கிறது. அதை கித்தகொடுக்க வேண்டும். திகொண்ட பணம் குடை எதப்பட்ட நான்சான் கித்தகொடுக்க."

"அதற்கென்ன, கித்தத் தருகிறேன். கை பாசுவை எடுத்தகொண்டு கெடிக் காரும்எம்" என்று சொல்லி 'டக்'கெடுத்த கிவிக்கை கைத்தார் ஸ்ரீஸ்.

அவர் கைக்கெடுக்கான் ஸ்ரீஸ் கைகைகில் ஒரு பிசுக் கை உத்த கித்தது. அநிலிந்து கெடிக் கிப்பா அக்கைகிதம் சிறையத் தட்டிதான் ஒரு கிரேயி இறக்கினார். இவ்வியதம் இறக்காததமார "ஸ்ரீஸ் இருக்கிறாரே?" என்று கெட்டுக் கொண்டே கையிலும் தவறுத்தார்.

"நான்சந்தான் கொடுக்க ஜீர்தார் ஸ்ரீஸ்?"

"ஆயம்."

"காரும்எம், உங்களுக்கைத்தான் கைத் தக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லி கைகைத் தக்கென அழைத்தக் கொண்டு போய் உட்கா கைத்தார் ஸ்ரீஸ். உட்கே ஒரு கப் குடை கையி கைகைத்தத்

கொடுத்த அவர் மன கைக் குகிப்படுத்தினார். ஜீர்தார் நம் கொண்டு கத்திந்து கைகை பாசுவை எடுத்த ஸ்ரீஸ்கிடம் கொடுத்த "இந்த கை பாசுவைப் போன கருவியம் நான் கைகிடுகென். திக கொண்ட பணம் கெண்டி கிடுப்பதான்சான் கித்த வேண்டி கிடுக்கிறது" என்று.

ஸ்ரீஸ் கை பாசுவை கைகி அப்படியும் இப்படியுமாக கித்தது தடவை கிடுக்கிப் பார்த்த

காள் என்பதை அதுவும் உட்ப நுகர
கின்று. ஜான்ஸ் கழியாகக் கணியும் காலி
பனும் உங்களுடைய உட்கார்த்திருப்பதைப்
பார்த்தான். தங்கத்தான் குரி திருப்பிய
போது, "பாரது காலியை?" என்ற
குரல் கேட்டது. அதைத் திரிந்து
கொண்டு வயலி கத்தான். "ஓ, கீழ்க்கா?
உன்னை காலியை?" என்று அவன்.
குரி திரியலித் கொண்டு உன்னை கொ
ஞ்சு. காலி, உன்னை காலியைத்
கட்டித் காட்டி, "இதற்கான் என்ற அகத்
தக் காள்?" என்று. திரிவிட்டு கி
ஞ்சு குரி. "காள், கீழ்க்கா கொண்டுக்
ஜித்தது காது, அதை? இவன் என்
அக்காளுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டு
கிட்டிவிட்டு கத்தகிட்டான். காள் அப்
பொழுது வயலித் திரிந்து. திருப்பி கத்தான்
இவர்க்கு கத்த எங்கெங்கே சமாதானம்
கொண்டித் கப்பிட்டென். 'அக்கா பனத்
காள், அதை கிரோதித்தக் கொண்டுக்
கட்டித்' என்ற கொண்டிப் பார்த்தென்.
'அவன் பனம் அதைகாது திருக்கிட்டித்'
என்ற கொண்டி என்னென்று கிட்டிக்கு கா
மத்தது கிட்டான். கடைகியிலே சதி
பார்க்காதது கட்டித். என்னை காலியை
சங்ககாலியைப் பெரிய உத்திரெகாத

நிம் கீழ்க்கித்திருப்பதான இன்று தத்தி
கத்தது. இப்பொழுது என்னென்று காலியைக்
கருகாதக் கொண்டுஞ்சு. காள் கட்டி
ஜித்தது?" என்று அக்கா காலியை.

"அக்கா, உங்களுக்கும் காலியைக்
கின்று என்ற கொண்டு கொண்டு?"
என்னுதற்பொழுது உன்னை கத்த கிட்டி.

"ஆகாம், காள் சண்டை போட்டுக்
கொண்டு கத்திருப்பது ஒருகாலிக்கும் தெரிய
கொண்டா பெருந்தகான் கொண்டுக்
என்னுன் காலி தன் காலியைப் பார்த்து.

"இப்போ, பனம்! அதை கட்டித் என்ற
என்னை இத்த மனா எய்தப்போது?" என்ற
பதார்த்தமாகக் கொண்டிவிட்டான் ஜெக்கி.

குரி கொண்டுக்கத்தான் அதைப்
பார்த்தான்.

"இதனால் பார்த்திரேவிருத்த உங்க
தக்கா ஜபத்தது திருக்கிட்டித் கொண்டுக்
ஜாண்டி காலிக்கு அதை?" என்று காலி.

"ஓ! பெருகா!" என்ற குரலித்
தான் காலியைக் காலியை.

இப்பொழுது குரி ஜெக்கிவைக் கொண்டு
தடன் பார்த்தகின்று. அதித்த பாதம், க
பாணப் பாதலித் குரியை அக்காவித்ததை
ஜபத்தித் கிப்பனுடன் ஜெக்கி குரலிக்கு
ததை பார்த்துத் அதித்த நுகரகின்று.

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

இருமல், ஜனதோஷம், குளிர்
ஜூம், இன்பஞுவெள்ளா
ஆகியவற்றைக்கண்டித்திருது

பெப்சி மாத்திரை வாயில் கையெழுத்தானதே
அதன் மருத்து சத்துக்கள் காலியைப் பாய்
குரி மார்க்குக்கும் கொண்டுக் கொண்டுக்
உள்ள அபூர்வ சத்துக்கள் காலி கை
விக் அபாஸ்கரமான கருமிகளை அடித்து
தொண்டை கருகப்பெய் அதற்கி, காலி
கிப் போக்கி, ஓகாத இருமலையும் கத்தி
விடுகிறது. சாப்பிட இனிமையானது.

PEPS

காடி, காலியை உபத்திரவ
குரு காலி இத்த காலி
கட்டி தான் மாத்திரைக்

சென்ற உட்த உச்சை சென்றும்.
 "என்ன உத? என்னத்தையும் என்மிட்ட
 சொன்னாடி!" என்ற கேட்டுக் கொண்டு
 யின் தொட்கதான் தயார். எதிர் தீட்டுப்
 பென் உச்சியிதழைத் குரிமை ஒரு
 முறை பார்த்ததீட்டுச் சென்றதீட்டான்.
 அந்த திரை அயலுக்கு என் தக்கெய்க்கை.

2

மீதான் சளிச்செய்யை ஒரு பணியுடன்
 ஆயில் முடிந்த தன் அமைக்குத் திருப்பி
 விட்டான் குரி. வரும்போது ஒரு 'சாக்க
 வேட்' பெயட்டணம் கொண்டு வந்தான்.
 அவன் அமைவைத் திறக்கும் சத்தம்
 கேட்டதேனெ ஷேக்கி ஒட்டமாய் ஒரு காரை
 திண்ணைக்கு வந்த விட்டான்.

"ஷேக்கி! இந்த சாக்கவேட்" என்ற
 அமைட்டம் கொடுத்தான் குரி.

"என்னைய சாக்கவேட், மாமா! இன்ன
 என்னப் பயன்பத் திண்பித்த?" என்றும்
 ஷேக்கி.

"இப்பொழுது திண்பத்தானச் கொடுக்க
 விட்டேன். கொண்டுபோய் வைத்ததக் கொண்டு
 கொஞ்சம் கொஞ்சமாத் திணை வேண்டி
 இம்.....ஆனால், ஒரு சமயமாய் உன்னைக்
 கேட்டாலும், இம்மே வர!" என்றும் குரி.

ஷேக்கியும் அவனருகில் உட்கார்ந்த
 கொண்டான். "எதிர்ந்த அதத்தினெ இருக்
 கிற அக்க வரது?" என்ற அதனை வே
 மயக்கேட்டே விளத்த சென்றிவைக் கேட்
 டான்.

"அந்த அக்கா பெரு வயி! என்
 பள்ளிக்கூடத்த காதலியா. பெரிய
 மொகைக் கெய்வம் பாடம் சொல்லித்
 தார். என் பெரிய அக்காவுக்கு சொம்ப
 ஆகா" என்ற 'மட மட' வென்ற
 சொல்லிக் கொண்டு போனார். "அப்ப
 உன்ரு அவா ஆத்தக்குப் போக வேண்
 டாய்று என் உன் அம்மா சொன்னா?"
 என்று அவன் மனதை அரித்தக் கொண்
 டிருந்த சென்றிவைக் கேட்டான் குரி.

"அக்கா அதத்தக்கு முத்தியெய்வம்
 போயேன். யாரோ யாரோ மாமா கெய்
 வம் அங்கே அடிக்கடி வர. அவா என்
 காம் உத்தான் அம்மாவுக்கு என்ன மாமா?
 ஆகையானெ அம்மா அங்கே போகக்
 கூடாது என்ற சொல்லிவிட்டான்."

குரி புருவத்தை செறித்துக் கொண்டு சித்
 தினாய் ஆற்றான். "யார் யாரோ மாமா
 கெய்வம் அடிக்கடி வர" என்ற குழந்தை
 மொழியில் தொக்கி சிந்த மனதெய்யுரை

வெறித்துக் கொண்டதம் ஆச்சரியமும்
 திணைப்பும் ஒருமே அடைந்தான். "சே,
 சே! இப்படியும் இருக்குமா? பார்ப்பதற்கு
 அந்தப் பென் கொணையாததானெ
 தோன்றுகும!"

"ஷேக்கி, அவா இந்த தீட்டுக்கு வந்த
 எத்தனை காரணமே?" என்ற கேட்டான்
 குரி.

"ஒரு காரணம் இருக்கும் மாமா!"

"அவா அதத்தினெ இன்னும் யார் யாரு
 கெய்வம் இருக்கா?"

"அக்காவும் பாட்டியும்தான். அக்கா
 வுக்கு இன்னம் கெய்வமாய்க்கெய்க்கை"
 என்றும் ஷேக்கி.

"உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்
 குள் குரி ஆவதடை.

"அம்மாதான் சொன்னா. அந்தப் பாட்டி
 எப்பப் பார்த்தாலும் 'செ செ' வென்ற
 சளித்த கிழுகுமே, மாமா! ஆனால் என்மிட்ட
 மட்டும் பாட்டி கோபித்தக் கொன்றதே
 இல்லை" என்றும் குழந்தை பெருமையுடன்.

"உன் அம்மா அக்காவோடு போ
 கிறதே இல்லையா?"

"முத்தியெய்வம் அக்கா என் அத்த
 தக்கு வந்த அம்மாவோடு பெரிக்க
 கொண்டிருப்பான். ஒருவர் வான் அம்மா
 வோடு கொவிதாக்குப் போய் மானிக்
 குப் போட்டு தீட்டு வந்தான். வந்த
 தம், ஒரு மென்வந்தினெ மானிக் கு
 மானைக் கொடுத்த, 'எயி அக்காக்கிட்ட
 இதைக் கொடுத்ததெ வர' என்ற அம்மா
 சொன்னா. வான் மென்வந்தை எடுத்தக்
 கொண்டு எதிர்த்ததக்கு ஒவ்வோர்."

"அப்பொழுது என்ன வேண்டியவர காதலித்
 கவிக்கெய் போகிறுக்கு" என்றும் குரி.

"எயி அக்கா கூடத்தினெ இல்லை.
 மொத்தம்மையப் பக்கம் போகான்.
 அப்போ யாரோ ஒரு மாமா எயி அக்கா
 கையைப் பிடித்தக் கொண்டு சிந்த
 கொண்டிருந்தார். 'கையை விடுக்கோ'
 என்ற கையை எடுத்தக் கொண்டான்
 அக்கா. அந்த மாயா சிந்தனைக்கு அக்கா
 உன்வந்தைத் தெய்வப்போனார். அக்கா 'ஒ'
 வென்ற முத்தைத் திருப்பிணை அருதான்.
 சிந்தினை சொன்னதோ, மாமா...சிந்த
 கைடு வரவதை தெருவானா? வேடிக்கை
 கைக்கைத் தெனிகும் வரவதை அரு
 வானா?.....அதத்தக்கு வந்த அம்மான்
 விட்டக் கேட்டேன். 'சரி, சரி! இனி
 மேல் என் கூடு கருவதான் அதத்தக்குப்

பொல்லாத ரெக்கி

வி. எஸ். சூர்.

சூரிய சாயலாய் தத்தக்குயி
விருந்த செவியைக் கு ஸந்தப்பட்டு ஒரு
காரம்நான் சூயிலுந்த. புகைவாக்கம்
கெண்டாந் தெருவில் ஒரு கீட்டித்
தின்னியில் ஒரு சிறு அரை அகலுக்கு
காடகாக்குக் கிடந்தது. காயலாய்
கலுக்கு ஸ்ரீம் கீட்டிக்குள்ளே சென்ற
முத்தத்திலிருந்த குழாயை உபயோகப்பித்
திக் கொள்சலாம். பிரும்பாலாகித் கட்டை
யான சூரி ஒன்பது மணிக்குக்கொண்டு தன்
காரியக்களை முடித்தத்கொண்டு அந்த
காக்கி 'புனிபார்க்கு'ப் போட்டுக்கொண்டு
'ஜம்'மென்ற கசக்கிவிட்டு கிளம்பி விடுகான்.
கரும் கழியில் சாயிட்டாகிட்டு 'டான்'
என்ற பந்த மணிக்கு சூயிலுக்கு அந்தகிடு
கான். அவன் கெண்டா பார்த்ததற்கு 'எக்க கரி
சூயில்' பிராட்டுமலிலிருந்தது. சாயலாய்
ஜுந்த மணிக்குக் கொண்ட சூயிலிருந்த
கிளம்பி விடுகான். அதற்கு வந்த,
காயலாய் செவ்வகிட்டு கெண்டா ஜிப்பை
கைத் தரித்தத்கொண்டு உபயோகப்போகான்.
செய்யுள் 'ஸ்பாட்டா'மென்ற யோர் சந்த
முத்தி பார்த்துக்கு வந்த சூரி யார்களை
உபயோகிக்குப்பான்.

அந்த சூரி உபயோகப் போகாதகை
குழாயாகத் தேடிவந்தத்க் கொண்டு
அதற்கு கையால் பூட்டிக் கொண்டிருந்த
போது எதிர்த்துக் காண்கிலிருந்த 'ஜெக்கி'
ஜெக்கி!' என்ற யாரோ கூப்பிடும் குரல்
கேட்டது. 'ஜெக்கி' என்பது, சூரி குடி
யிருந்த கீட்டிக்காரின் சூயைவந்த குழந்தை
ஜாகி. 'ஜெக்கி'யைக் கூப்பிட்டது யார்
என்ற பார்த்த சூரி திரும்பினான். ஒரு
பழையக் காயில் கைத்தத்த்கொண்டு எதிர்
கீட்டி காரனில் ஒரு கலிதா கின்றகொண்
டிருந்தான். அகலையே பார்த்தத்கொண்டு
கண்டகொட்டாயல் ஒரு கிளியல் கின்றான்
சூரி. அவன் காயில் திருந்த ரோஜா கிள
பழலுக்கும் அவன் குகத்தின் கர்ணத்
தக்கும் அதிக கித்தியாகம் திண்ண. மத்தப்
படி அவன் தோம் சத்தின் கைத்தத்தின்
பழையப் போயில்காயல் கைத்தின் அதைக்
தாவிப் பூக்கொட்டையப் போனகை கிளக்கி
பது. அதனுக்கு கைய திருபததான் திருக்
கும். குற குதப்பான கழியை குகத்திற்கு
அந்தப் புக்ககை அகலியை செவ்வகை
அகித்தத்க் கொண்டிருந்தது. எட்டென்ற

அவன் சூரியைப் பார்த்த கிட்டான். அந்தப்
புக்ககை கெட்டகத்தின் மகன்தகொண்ட,
உள்ளே போய் கிடுகதற்குத் திரும்பினான்.

"ஜெக்கி கைத்தட்டென், அக்கா!" என்ற
உள்ளேயிருந்த கத்திக்கொண்ட கிடிமக்
கா ஜெக்கி காரனில் ஓடினான். 'கீக்'
என்ற சத்தம், 'சூயை' என்ற கச்சல்,
'டான்' என்ற சத்தம்! சூரி ஜெக்கா கைத்
தாவித் தெருவில் போய்க் கீழே கிடந்த
ஜெக்கியைத் தக்கினான். கைக் கெண்டா,
அகலையே அகலியைக் கிள. குறும் காயில்
யட்டும் கிளையல், ஜெக்கியைக் கீழே
தக்கிய கைக்கின் சத்தத்தாத்தின் கைக்கின்
காருடன் பிண்கிக்கொண்டு கிடந்தது.
பக்கத்திலிருந்தகாரன் கைக்கின் காரைத்
தக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது சூரி ஜெக்கி
கைத் தக்கிக்கொண்டு தன் அதைக்கு
கந்தான்.

"கார்தான் பழையக் கைக்கி குற
கையாக் கூப்பிட்டென்" என்ற கைக்கி
கொண்ட கைக்கி கைக்கருடன் எதிர்
கீட்டிப் பென் அவன் பிண்கி கந்தான்.
அவன் கையிலிருந்த பழை கீழே கருவி
கிடுந்தது. "அக்கா! அதைக் கொண்ட
தெய்க்கா. அகலையேயித்தத்க் கொண்டான்.
எத்தெனகை உக்க சூத்தக்குப் போய்
பாருந்து அகல கொக்கியிருக்கா.
கா. கைக்கி கைக் அகலைய்கிட்டித்
கொண்டதென்கா!" என்ற சூரியின்
காயில் திருந்த ஜெக்கி. அப்பொழுதே
அந்த குறந்த ஒரு சிறு கார்த்தகையால்
குக்காட்டி பிண்கி கிட்டதாக்க கருவி
குன் சூரி.

கையத்தக்கியிருந்த ஜெக்கியின் தாயர்
காரனில் எதோ சத்தத்தாக் கேட்டு,
ஓடிக்கந்தான். அப்பொழுது சூரி, தக்கிட
யிருந்த 'குறக் கைக்கிப் பெட்டி'யிலிருந்த
மருந்தை எடுத்தது, ஜெக்கியின் காயில்
'பாண்டி' போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
"சூயை, கைக்கி அகலா! கைக் கைக்
கைக்கி கைக்கி?" என்ற கத்திக்குக் ஜெக்கி
யின் தாயர். அதற்குக் 'பாண்டி' போட்டி
கிட்டென, எட்டென்ற ஜெக்கி
சூயிலிருந்த, "குறக்கி கையாய்! கை
கில் கைக்கின் பெயை கையி தகை உகைத்
தெய்க்கி கிட்டென்" என்ற கிடிமக்
கிடிமன் கொக்கிக்கிட்டு 'கைக்கி' 'கைக்கி'

மகாவதம் பிரதானத் தீ எம். எம். பெயர் துரையாசிரியர் 'சூடியாச' திருத்தித் தவத்தா கைத்திரித் உருவத் தீகை தவத் திருத்த தவத்த தவயவம். அத்து சூடியாசத் திருத்திதவம் தவத்திட்டு 5,000 சூடியாசத்தாருக்கு தீ பெயர் துரையாசிரியர் திட்டியவன் வழுத்திடுத்.

"என்ன அது? தரதானமாகச் சொல்!"

"தவய சொத்து என் பெயரைத் திரேம வதா என்னுரு, இத்திர குமாரி என்னுரு மாற்றியிருக்கன். அதேபோலச் சொத்த மல்லித் தேயனின் பெயரையும் திரேம வதா அல்லது மோதான் குமாரி என்னுரு மாற்றி யிருக்கன். சொமகாதன் பெயர் வேண்டுமானால் அப்படியே இருக்கட்டும்."

"ஏன் பெயர்களை அரவசியமாக மாற்ற வேண்டும்?"

"இங்கு, இங்கு! ஆன் அழகா யிருந்தாள்! இப்போதாது. பெயரும் அழகா யிருக்க வேண்டும். மோதான் குமாரும் திரேமவதாவும் காதலர்கள் என்றால் எவ்வளவு அழகா யிருக்கிறது! அதை விட்டு விட்டு சித்தமல்லியுரம் கொத்த மல்லித் தேயனும் மந்தரகித் கந்தா காமாசிரியும் காதல் மணம் புரிந்துகொண்டார்கள் என்று சொல்தும் போதே வரையைக் காக்கிறதே!"

"ஆம்? அழகான பெயர்கள் வைத்துக் கொள்கிறாய்க்குதான் கருத்தை அமைய வேண்டுமா? என் கொள்கை அதற்கு இடம் கொடாது!"

"தவய சொத்து எனக்காக இத்த ஒரு தடவை மாற்றியும் மாறு தவயுக்கன்."

"முடியாது! கூட தேவர் ஒரு கொள் கையைக் கடைப்பிடித்தால் அந்த மாற்றச் சீவ வல்லமையுள்ள இந்தப் பேரூ யினுக்கூட முடியாது!"

உடனே தேவ தீதிரகாத மாச அந்தப் பெண் இடத்தை விட்டு எழுந்தாள். அவர் மேகஜமேதுள்ள இவ்விப் புட்டிகைய வையின் எடுத்துக் கொண்டு. "முடியாது! முடியாது! இந்த இவ்வி இவ்வா விட்டால் பேரூ எப்படி எழுதும், பார்க்கிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த இவ்விப் புட்டிகைய விசைக் கதெவரை நோக்கி எறிந்தாள்.

'ஐயாவோ! என் சொத்தால் வேறடி பெல்லாம் இவ்வியல் விட்டதே!' என்று தீவமால் வயிட்டார் கதெவர்.

"இந்தாருக்கன்! எழுந் திருக்கன்! மட்டப் பகலிலேயே பித்தறுவிறிக்கோ!" என்று கூறிக்கொண்டே உன்னே துணுந்த கதெவரின் மனைவி அகையப் பார்த்தவுடனே விழுந்து விழுந்து மிரிந்தாள். ஏனென்து மேகஜயின் மேயெயே சாய்ந்து உறவிவிட்ட கதெவர் தாக்கக் கவிக் கத்தில் இவ்விப் புட்டிகையத் தட்டியிட்டுத் தன் மேயெய்வரம் இவ்வியல் கொட்டிக் கொண்டு விட்டார்.

"என்ன! ஏதாவது கெட்ட சொப்பனம் கண்மர்க்கனோ? அந்த கல்வதற்கால் படத்தைத் தூக்கி எறிவுக்கன் என்று நான் எத்தனை தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். கெட்டாய்தரனோ?" என்று அவர் மனைவி படபடப்பாகப் பேசினாள்.

"அந்த கல்வதற்கால் படத்தை நீயே தூக்கி எறித்துவிடு. ஆனால் நான் கண்டது ஒருவிதத்தில் கெட்ட சொப்பனமா யிருந்தாலும் கல்வ கெட்ட சொப்பனம் தான்! ஏனென்து இத்த மாதத்திற்கு என்ன கதை எழுதவதென்று தயிர்ந்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு ஒரு கல்வ கதை அகப்பட்டது!" என்று சொன்னார் கதெவர் மிகவும் தீதானமாக.

இத்த மாதம் கதெவரின் கதையை ஆவலுடன் படித்த ஆயிரக்கணக்கான சமீக்கன் ஏமாந்த போனார்கள். ஏனென்து இத்த மாதம் தடவைமாக கதெவர் ஒரு கதையை கயாசாக ஒரு கல்வர னத்துடன் முடித்திருந்தார்! 'யிவ்வி'க் கூடக் கொல்லியில்கு. வகரை விட்டுத்தான் ஓட்டியிருக்கார்!

ஆனால் எடைமுறையில் இது சாத்திய
மல்லவோ?"

"ஏன்?"

"கலகம் எடுத்தால் அரசாங்கம் கம்மா
பார்த்துக் கொண்டிருக்குமா? 'டப்லின்'ல்
கொத்தமல்லித் தேவன் இரத்தால்
கொலை குற்றம் சாட்டுவதன் பேரில்
தானே விழும்? அப்போது அவன் தூக்கு
மேடை ஏற வேண்டிய உன் கதி?"

"நான் பார்த்த நிமிஷங்களில் அது
மாநில 'யில்லன்'க் குத்திக் கொன்றவர்
யாரும் தூக்கு மேடை ஏறியதாகத்
தெரியவில்லையே! அதற்கு மாறாகக் கத்
திர் ஸ்தலையில் ஐயத்தவன் தான் அரசு
எனுகிறான்."

"நாயே! நிமிஷக் கதைகளை ஏன்
பத்திரிகைக் கதைகளாகாடு ஒப்பிடு
கிறீர்கள்? பத்திரிகைக் கதைகள் மிக
வும் சாதுக்கள். காலவரம்பிற்கு உட்
பட்டவை. ஆனால் நிமிஷக் கதைகள்
காலவரம்பிற்குக் கட்டுப்படாதவை.
அவைகளின் ஒரே நோக்கம் பரமர
ஜனங்களை....."

"அவையெனின் நோக்கத்தைப் பற்றி
எனக்கு அக்கறை இல்லை. ஆனால் நான்
கேரிக் கத்த உதவி....."

"அதைச் சொல்பதே தயாரா விருக்
கிறேன், ஒரு சில மாறுதல்களுடன்.
உன்னை மிராசுதாரின் மனைவியாகக் கூடச்
சொத்து விடுகிறேன். உன் பெற்றோர்க
ளின் கஷ்டங்களைப் போக்கி விடுகிறேன்."

"எப்படி?"

"ஓ சொல்வாடி பேனுவிலுந்தான்!"

"அதுதான் எப்படி வென்று தேட்
கிறேன்?"

"சொல்லுகிறேன் கேள். முதலில்
உன்னைப் பயமுறுத்திய கொத்தமல்லித்
தேவனின் காதலனை மீளாய் இதோ
இந்தப் பேனுவிலும் நறுக்கிச் சிறிய
மீளாயாகச் செய்துவிடுகிறேன். அவன்
வயதையும் இருபத்துநாலாகக் குறைத்து
கல்யாண மாகாதவனாகவும் செய்துவிடு
கிறேன். அவனை மிகுந்த படிப்பாளியா
காகவும் அழகுக்கவனாகவும் மாற்றுகி
றேன். ஏழைகளின் பங்காளியாகச்
செய்துவிடுகிறேன். உனக்காக என்ன
தயாகம் வேண்டுமானாலும் செய்யச்
சொல்லுகிறேன்."

"அப்போது சோமராதரின் கதி?"

"அது ஒன்றும் பிரமாத ரீதியில்
அவனையே 'யில்லன்' என மாற்ற இந்தப்
பேனுவிலும் முடியும். கொத்தமல்லித்
தேவனின் காதலனை மீளாய் அரும்பு
மீளா போக பரக்கி உன்னை மீளாய்
அப்படியே சோமராதருக்கு ஒட்ட
வைத்து விடுகிறேன் அவன் முகத்தைக்
கூட இந்த ஊர் 'முனிசிபாலிட்டி ரோட்'
மாநில குண்டும் குழியுமாகச் செய்துவிடு
கிறேன். ஊரில் மிகவும் பொல்லாதவ
னாகச் செய்துவிடுகிறேன். நீ தனிவராக
இருக்கும்போது அவன் உன்னைத் தூரக்
கொடிக் கொள் கிண்குடும்போது கொத்த
மல்லித்தேவனை கிட்டுக் கொஞ்ச உதைத்து
ஊரை கிட்டே ஒட்டியிடச் செய்கிறேன்.
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உன்னைக்
கொத்தமல்லித் தேவனிடம் அன்பு
கொள்ளச் செய்க்கூட இந்தப் பேனு
விலும் முடியும்!"

"ஏன் இப்படி வெய்க்கும் மாற்ற
கிறீர்கள்?"

"எல்லாம் உனக்காகத்தான். இவ்
வளவு அழகுள்ள நீ ஒரு மிராசுதாரின்
மனைவியாக இருப்பதுதான் சிவாயம்.
உன் ஏழைப் பெற்றோர்களுக்காக நீ
இதைச் செய்வதுதான் தருமம். அதை
விட்டு விட்டு ஏழையான சோமராதரைக்
கல்யாணம் செய்து கொண்டு ஏன் மேலும்
கஷ்டப்பட வேண்டும்?"

"நீங்கள் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ளு
கிறேன். ஆனால் ஒரு வேண்டுகோள்."

விருள். என் பெற்றோர்கள் எவரென். அதனும் அவர்களும் என்னைக் கட்டாயப் படுத்திவிடுங்கள்."

"அந்த பிராகதாரித் வயது என்ன? அவள் ஏற்கெனவே விவாகமானவளு?"

"வயது ஐப்பது இருக்கும். போன வருடத்தான் அவளுக்குடைய மகிவி இறந்த விட்டான். இப்போது என்னை இரண்டாம்நாள்மாசுத்தான் மணந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"அப்படியானால் உன் பெற்றோர்கள் சொல்வது சிவாயம்நானே? உங்கள் ஊர் பிராகதாரி மணந்து கொள்ள நீ பெரிய அறிஞ்ஞடலுக்கவளாய் இருக்க வேண்டுமே? அப்படி விருக்க அவனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள நீ என் மறுக்கிறாய்?"

"எனது? அவளும் ஒரு மனிதனு? அவள் மீறாமே காதுகளை இருக்குமே!"

"அவள் மீறாக்காக நீ அவனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள மறுப்பது சரியான காரணமில்லை என்று எனக்குத் தென்றுவிருது. அவனைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டால் நீ கல்யாணவாழ்வாய். உன் பெற்றோர்களின் கஷ்டமும் விடியும்."

"அப்போது அவர் கதி?"

"எவர் கதி?"

"அதுதான் சோமகாதனின் கதி?"

"எந்த சோமகாதன்? சாமகாதபுரம் சோமகாதனு?"

"அவரை உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? நீங்கள் கூட சாமகாதபுரத்தின் தான் பிறந்தவரார்?"

"இங்கும்! உன் பேரையும் ஊரையும் அந்த பிராகதாரித் பேரையும் ஊரையும் கேட்ட பிறகு சோமகாதனின் ஊர் சாமகாதபுரம்தான் என்று எனக்குத் தெரியவிட்டால் நான் இந்த உலகத்தில் எழுந்தானாக இருந்துதான் என்னை பயன்? அது சரி; அந்த சாமகாதபுரம் சோமகாதன் உனக்கு என்னவேண்டும்?"

"அவர்தான் என்.....ன்....."

"ஓநீறா! காதலன் என்று சொல்லக் கூடாது இந்தக் காலத்துப் பெண்ணுடைய உனக்கு வேண்டும்?"

"அவர் என் காதலர் மட்டுமல்ல. அவர் ஏழாறு பிஞ்சுதானும். என் உண்கம் கவனித்த கல்யாள். அவர் 'கனூக்' கென்று கிரித்தால். அவர் கண்ணக்களில் வட்ட மிடும குழிகளை காணெவ்வாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்!"

"அம்மணி! உங்களுக்கு நான் எந்த விதத்தில் உதவி புரிய வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லவியலியே?"

"இந்நே சொல்லி விடுகிறேன்! நீங்கள் சாமகாதபுரம் சோமகாதனுக்கும் சித்த மணியுரம் கொத்தமல்லித் தேவனுக்கும் ஒரு கண்ணடைய ஏற்படுத்தி. அதில் சோமகாதனை எயில் கொத்தமல்லித் தேவனைக் கொன்றுவிட்டுச் செல்லுங்கள். பிறகு நான் சோமகாதனை மணந்து கொள்வது எளிதானகிடுமே!"

"நீ கல்யாணகர் சொல்லிவிட்டாய். ஆனால் ஒரு புனிதனைக் கொன்றத் தகுந்த காரணம் வேண்டாமா?"

"இது கூடவர் எழுந்தான்காரை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமே? பிராகதாரி கொத்தமல்லித் தேவன் குடிநாணக்களை அல்லாபவரிப்போட்டு வாட்டுவதாகவும், நாணக்கள் சோமகாதன் தலைமையில் எதிர்த்தெழுந்த கைம் செய்வதாகவும், கடைசியில் சோமகாதனுக்கும் கொத்த மல்லித் தேவனுக்கும் ஒரு 'டீயுலக்' கட்டப்பதாகவும் சொல்லிவிட்டான் சரியாய் விடும. நுடியில் என்னைச் சோமகாதனுடன் சேர்ப்பது உங்களுக்குக் கஷ்டமா? வேண்டுமானால் சோமகாதனைப்பே பிராகதாரிவை விடுங்கவேண்டும்!"

"சோமபுரம் பிரகாதமர் விருக்கித்தே. உன் பேரானையும் ஆணையும்!"

சாக்ரதவரின் பேரூ

சு.மீ. தாஸ். எம்.

பிரபல சோக எழுத்தாள் கெதென்
சோகமே உருவெடுத்தாற் போலத் தன்
துடைய தன் அகரையில் கட்டைத்திரை
தாள். அவர் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற மாதப்
பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழாத்தைச்
சேர்ந்தவர். அந்தப் பத்திரிகை அரு
டைய சோக எழுத்துக்களையே பிர
பல மடைத்தது என்று சொல்லும்
புகழ்பாக்கது.

கரேவலின் பேரூயிற்றுத் தரு
வடையும் ரோக தெதிருங்கு அடம்பிய
பத்திரிகையை மாத்திரதாரும் ஆரீதக்
கண்டகரன் தனிகென் கைக் குட்டையு
கையுமாகக் காத்திருந்து வாயிப் பார்த்து
ரோகமடைந்து ஆகந்தமடைவான்.
மூத்தியமாக, பெண்மணிகள் அவருடைய
ரோகக் கைதனில் தேர்தாரும் கை
நாடிவெனில் கதையையும் விதிவையும்
நினைத்து நினைத்துப் பதினாந்து வான்
வரை அழக வன்மும் செதிய மூக்குமாக
இருப்பார்கள். பாரிப் பதினாந்து வான்
வன்மும் கம்பியுமாகக் கையம் கழிப்
பார்கள். இதற்குள் அடுத்த மாநப்
பத்திரிகை கரேவலின் ரோக மூத்தி
கையைத் தாங்கி வெளி வந்துவிடும்.
இதனால் ரனிக்னிடமிருந்து கரேவல
குக்கு 'ரோகக் கையம் அரை' - 'ரோக
யோடி' மூத்திய பட்டங்கள் கைடத்திற்
ஆராயும் இவ்வான்.

கருதேவரின் அறையில் துறழ்தாள்
எம் கண்ணில் முதன் முதலாகக் காணப்
படுவது கல்வதற்கான் தன் ஆற ரூப
வதரோடும் இணத்தில் தள்ளிவிட்டு
ஏழாவது ரூபத்தைவைக் இணத்தில்
தள்ளப்போவதைத் தீத்திரிக்கும் படம்
தான். அநாதப் பார்த்துத்தான் தன்
ஞக் கதை எழுதுக. உணர்ச்சி உண்டா
கிறது என்று அவர் அடிக்கடி தம் கவிப்
கவிடம் சொல்வது வாய்க்கும்.

ஆனால் அன்று கருதையர் காரர் ஒரு மணி போதும் அந்தப் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவருக்குத் தாம் வழங்குகாத எழுதும் கதைக்கு வேண்டிய கணச்சி வரவில்லை. அப்படி அவர் மனத்தை குழப்பிக் கொண்டிருந்த போது, தம் அறையின் வசதிப்படிவிலுமாதோ நிற்பது போன்ற பிரகடம் ஏற்படவே, இம்சென்ற திரும்பிப் பார்த்தார். என்னோ கோகம்! ஒரு மென் அலிழ்த்த கூத்தலுடனும் கண்களே கண்களுடனும் சீன்று கொண்டிருந்தார். அந்தப் பெண் நிற்கும் நிலையைக் கண்ட

தும் கவிதையுக்கு பீதி உண்டாகிவிட்டது. ஒரு வேளை கவிதையுக்குத்தான் கவிர் வந்திருப்பதோ என்று கிமிர்ந்து பதத்தைப் பார்த்தார். ஆனால் அந்தப் பதத்தில் அவ்வதவ்வளவு இன்னும் சிறியது குறந்ததையத் தன்னாமையேபோலித் து கொள்பவருத்தான்.

அப்போது அந்தப் பெண்ணை, "நீங்கள்தானே கதேவரீ? நல்ல வேலை வசகராக வரும்போது நீங்கள் வேண்டிய எல்லாம் போய்விடாமல் இருக்கீர்களா?" என்று கூறிக்கொண்டே கதேவரின் எதிரில் இத்தகும் காதலரையில் வந்து உட்கார்ந்தாள்.

கோதேவர் "நீறு சமாளித்துக் கொண்டு, "சீப்பன் லார்? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

"சான்றாய் மந்தரநீ கந்தர
காமாஸுரி, உங்கனிடம் ஒரு உதவியை
காடி வந்தேன்" என்றுச் சொந்தம் பேசினார்.

“என் ஓடி வரவேண்டுமென்றால்
தான்? என்னால் உங்களுக்கு என்ன
உதவி புரிய முடியும்?”

[illegible]

ஆரம்பம் தோய்த கண்டனங்கள் கை
தேவர். "யாபியிருந்து உங்களைக் காய்
பாற்ற வேண்டும்" என்று கேட்டார்.

“அழகன் சித்தமயம்புரம் சென்ற
மயங்கி தேவனிடமிருந்து”

“ஐயோ! பெயரைச் சேட்டானே
பயாவலி நுச்சிறிதே? பெரிய சொன்னான்
காதல் போலி நுச்சிறிதே!”

“என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவன் கொல்கிறான் என்பதில், அவன் எங்கள் ஊர் மீதாகிறார்.”

“கனகாபதி உன் சீர்த் தாய்க்கு கொடுத்தான்?”

“என்னைக் கல்வானம் செய்தேன்
தோண்டியேண்டு மேன்று திரும்பி ஒரு
தடவை எங்கள் வீட்டிற்கு வந்துவிடு”

பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவன் என்ன சொன்னான்? 'என் தங்கையின் கருவரைத் திண்ண என்ற பீஜகுப்பளியில் சொல்லி மறத்தவிட்டான் என்று?' என்ற அவன் ஒரு வணம் போடுவான். ஆனால் அப்படி காதலியைத் தன் குழந்தைச் சொன்ன அகணுக்குத் தவிரவு உண்டாகவில்லை. 'கா குழவரது' என்ற மறத்தச் சொந்தை மிகவும் சித்திரமான சொந்தவாரும் என்பதை அகணுடைய உணர்வு இவற்றை உணர்ந்தது. இவ் குழந்தைத் தங்கையின் பாய்வு புரண்டு பித்த அநே நித்திரையில் பொருவதை அறிவான். அதான் என்ன பொருது விடுத்ததும், மேலே பீஜகுப்பளியில் சொந்த "கங்கா! மதிப்புக் குரிய மிருதபுஞ்சுண்டப் போய்ப் பார்த்த கா எதைக்கு அறிபதி கேள்யம்" என்றான்.

எனாததை அறிந்திருந்தப் பீஜகுப்பன் கேள்யமென்றே அறிவாததை போல,

"மிருதபுஞ்சுண்டை எதற்காகப் போய்ப் பார்த்த காபோய்க்கும்?" என்ற கேட்டான்.

"கேயா கேள்யருக்குச் சொல்லிடுமே. திருப்பிகா அதிக வட்டன் பிடித்தாலும் பிடிக்கலாம். ஆகவே அகரீடம் விடிவத் தைச் சொல்லி விடை பெற்றத்கொண்டி காணம் என்ற எண்ணுமிதாம்" என்ற பதில் தனித்தான் அகொள்க்கும்.

"சரி, தானையாகப் போய்கா!" என்ற சொல்லி விடைபறித்தான் பீஜகுப்பன். அந்த கார்த்தவீரன் சொல்லும்பொருது அகணுடைய குந்திரின இயைகை இவ் கைத் தாண்டகமாகியது.

ஒருகொழு, 'எண்டா அப்பா! இந்தக் காதல் காலயின் போய் மாட்டிக் கொண்டுடாம்!' என்ற கருத்தப்பட்டுக் கொண் டிருந்தான். மந்திரகுருகொழு காதல் புரியக் உற்சாகத்தின் தங்கையின் தெரியவாய் ஆக்ககொண்டிருந்தான்! (தொடரும்)

நீருதய கலா ரஞ்சனி

சில காலமாக சிறை கைதானவர் உண்மையான கைதானவர்க்கும் சரியாகக் கூட முயன்ற கருவிந்தை. ஆகைய்கு யானுக்கென்ற வக்க கொத்தக் கைதானவரின் கைத் கழகெனக் கதாபிரதங்குவிருக்கை. இத்திரம் தங்கையின் மிதித்தகக் கெழாரி யின் கதாபிரதெய்க்குக்கும் கைத் கழகெத்தக்கு ஆசிரியர் தங்கையின் தங்கையானக் ஸ்ரீ வி. என். சாசனம், ஸ்ரீ பி. கே. பாலசுப்பிர மணியம் இவர்கள் கைதானவர்களுக்கும் எத்ப்பட்டிக் கழகெத்தைத் திரையலாக உத்தி கருவிந்தை.

சொந்த ஜனகரி 216, குடிவரைத் திரு விழா கடைபெற்றதற்காக? இந்த விழாவை முன் விட்ட, முதல் கான் 216 யானின் மிதித்தகக் கெழாரிக் கைத் கழகெத்தின் கொண்டாட்டம் உத்திரிந்தான். அச்சமடம், "காத்தகை"ப் பட்டம் முதல் தமிழகாட்டகம் பாராட்டுதலாக் கைத்தெய்க் குயாரி கைதானதி யானகின் கைப்ப டெனக் கெடுகே கடைபெற்றது. கெழாரிப் பிரகங்க பண்டபத்தில் ஆதாம் யானகைகளுக்கு மேல் உடி கருத்தவர். குயாரி கைதானதியின் பாத கட்டிய அபிவகைகளும், குஜாசாதி டெனம், பார்பாட்டி டெனம் முதலியனகையும் யானகைகளுக்கு அபி மிதயான உற்சாகத்தை அளித்தது. பந்த பகைக் னுடைய பனித் காத்தகையிவிருத்த கெடுத்த சில கட்டியம்—கட்டகக் கெடுக்கம் மிக கங்குமிருந்தது.

குயாரி கைதானதியின் கைத் தொண்டைப் பாராட்டிக் கெழாரிக் கைத் கழகெத்தை "நீருதயகலா ரஞ்சனி" பன்னும் பட்டத்தை அளித்தனர். இந்த டெனக் கச்சேரிக் குத் கைபத் தங்கையகெத்த "கெடு" ஆசிரியர் கைத் கழகெத்தின் கார்பாகக் குயாரி கைதானதிக்கு மேற்படி பட்டத்தை அளித்த, "பட்டத்திற்குச் செப்பு உண்டாகும்படியாகக் குயாரி கைதானதியின் கைத் திரையம் மேன்மையுற வேண்டும்" என்ற ஆசிரியருந்த.

நெதிரேயோகைப் பூர்ந்த சொன் குயாமிரி என்வகையே நுயங்குள். ஆனால் அவன் நுயந்தி சொம்பச் சொம்பு நெதிரேயோகை பூர்பாது புறாது, விடுவிட்டு முடிவாத விடுவதையாததான் ஆனால். "நெதிரேயோகைக்குத் தோஷ அளிக்க முடியாத என்ரு சொல்லி மதத்தா கிட்டாம் என்ன?" என்ற என்ரும் மறபட்டும் ஒரு முறை குயாமிரிபீன் உள்வத்தினே கழுத்தா. ஆகவே அவன் நெதிரேயோகைப் பார்த்த, "நெதிரேயோ! என்னும் உள்வோப் பூர்ந்த சொன்வகை முடியவில்லை. உள்வோக் காட்டிலும் என் அத்தத்தும் தாழ்த்தும் அம்ம. உனக்குத்தோஷ அளிக்க என் நுய் வருகிறது என்வகை தான் உதிசயாகும் என்வகை என் தி ஆயினெதும் பார்த்தோடு வேண்டாம். என் தி ஆயினெதும் ஒரு முடிவக்குகாரதகையிம்....." என்ற சொல்லித் தொண்டிருக்கும் பொருளே விசயினெதும் குடிவாக்குத்

தாழ்த்தான். விசயினெதும் பார்த்ததும் குயாமிரி அப்படியே அவா குறைவாக காட்டுவதாத சித்தத்திட்டான். விசயினெதும் குயாமிரிபீன் கையகாந்தொட்டு உனக்கித் என்வகைத் ஒத்தித் தொண்டான். திரை நெதிரேயோகைக்குத் தன் உனக்கத்தாத தெரிவித்தான். அப்பதும் அவன் அத்திருத்த வெளிபை சொன்ற கிட்டான்.

விசயினெதும் வெளிபை சொன்றதும் குயாமிரி 'உனகை' வென்ற கைத்தான். திரை, "உனக்கு என் தோஷ அளித்ததான் ஆகவேண்டும். உன்னை என் என்னுடன் கூடுகை கைத்தத் தொண்டுவெளபேயிடவித்தத் தொண்டுவென்றும் என்வகைத் தெற்கு என்வகைப் போதும்! ஆகவே, உனகை! என் இப்பொழுது தொண்டுவகைத் தொண்டும் ஒரு பொருட்டாக என்னுடைய மதத்தித்" என்ற சொல்லித் தானும் சொன்றதற்கு கழுத்தான்.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம் புரியாத பிரச்சனை

பேறுக்குப் பீன் இவ; இவக்குப் பீன் பவன்.

இன்பத்தக்குப் பீன் தம்பம்; தம்பத்தக்குப் பீன் இன்பம்.

இவ இன்றிப் பவத்தக்குப் பெருமை கெடவாத. பவன் இன்றி இவக்குப் பெருமை கெடவாத. தம்பம் இன்றி இன்பத்தக்கு ஒரு மதிப்பு இல்லை; இன்பம் இன்றித் தம்பத்தக்கும் ஒரு மதிப்பில்லை.

இதனால் மறம் தன்வகைப் சிவநி. உனகை மறம் தன்வகை காத்தத. மனிதன் அநே உவத்தின் ஒரு அம்மை. உவத்தின் சிவநிபவன் மறம்தன்வகை மனிதனிடமும் குடிவோண்டிருந்தான், அநித் ஆசரி வப்படுவதற்கு இடம் உத? பீனருத்தும் உவத்தின் அம்மைவகு மனிதன்வகை! அவன் இன்பத்தாத தாக்குத்திருந்தான். தன்பத்தாத அறிந்த சொன்வகை வெண்டுவதம் அகவிபுள்ளி? ஆகவே தம்பம் தவனைப் பூர்ந்தத. ஆனால் பீனருத்தான் தன்பத்தின் கையகைப் காட்ட மத்திரத்தினெய உதி என்வி கிட்டான். அவன் கையினெகைத் தன்பனை சொன்றித்திராத காரியம் சித்தி கிட்டத. 'என் இன்னும் எப்படி உயிருடன் காத்திருக்கிறோம்?' என்பதை நினைக்கும் பொழுது அவனுக்கு

ஒரே கையகைப் போல் கிட்டத. பீனருத்தனுக்குத் தன் காத்தகை கையகை முடிவாத அப்பெரும் கையகைத் தொன்றிவத.

ஆயினும் மனிதன் இன்பத்தையும் தன்பத்தையும் ததவகைப்பதற்காகத்திரை ஆக எப்படிக்குத்திரை? ஒன்றாக் கையகை இன்பத்தாத; மத்திருக்காதக் கையகை அகவிச் சிவநி என்வகைத் தத சத்தப் போடித்தான் அம்மை? பீனருத்தனுக்குத் தத தெரிவாத விவகம் அம்மை. ஆகவே அவன் எப்படியும் நெதிரேயோகைப் பிரகத் தவகைத் காரியகைப் பொத்தத் தொன்றுவத என்ற முடிவு சொந்தான்.

ஆனால் அத்தரு ஒரே ஒரு இடக்குள் இருத்தத. மானிபத்திரத்தினெய அவன் தம்பிபூர்வான் நெதிரேயோகைப் சத்திக்குப்பவகை சத்தப்பம் காப்பக்கட்டும். அப்பகை அவனைப் பார்த்தும்படியான சத்தப்பம் காப்பத்த கிட்டான் அப்பதும் பிரகத்ததம் பூர்ந்ததான் என்வகைப் பிரயோஜனம்? பிரகின் மதிப்பாததான் அவன் எப்படி சரிவாக உனத்த தொண்ட முடியும்?

இவ்வகைதான் அவகைபுப் பெரிவகை இன்னொரு விவகமும் அவனுடைய தவத்தக்குக் குறக்கே சித்தத. பீனருத்தின கிட்டொழித்த கிட்டும் நெதிரேயோ

கொம் எந்த சொல்லும்பொழுது பெண்டர் மட்டும் என் அக்காற சொப்பக் கூடா? பின்னிடம் அப்பு எட்டிவற போயிட பெண்டாள் தன் கைகவிட்டும் அப்பு எட்டி முடியும். எத்தனை குழந்தைகள் பிறந்தாலும் எல்லாதந்தையும் எவ்வாறு பாவித்த எந்தந்தாழ்வீந்தி அப்பு எட்டித் தூப்பு பெண்டாளுக்கு உண்டி என்பத உலக மறிக் கிடையம். அப்படி யிருக்கும் பொழுது ஒருவர் வர வாய்திறி எத்தனை பேருடன் பேசும்பொழுதும் ஆயிரச் சொல்லு கவறதக் கொண்டுகத எத்தி யவன வாரிப் பம்பித வாகக்குத நோவா திறத" என்ற தெதியோவா சொன்னார்.

"தெதியோவா! நீ என்னை வயத்த விரும்பிடுவா? பிணுப்பினை வயத்த விரும்பிடுவா? அங்கத தன்னைத்தானே வயத்திக் கொண் விரும்பிடுவா? நீ சொல்லுகிறவிருந்த ஒருமட்டி விவரம் விவரமே" என்று குமாரசிரி.

"குமாரதவா! என் தன்னை வயத்த விவரம். என் சொல்லுந்தான் என் பிடியான மகா எப்பளம். என் பிணுப்பினைத்தான் வயத்தமகிதிடுவா. அங்கத என்னையே தான் வயத்திக் கொண்குமிதிடுவா, சொல் வதற்கென். ஆனால் தன்னை வயத்த விவரம் என்பத மட்டும் என் விவரம்" என்ற கொண்டுகத் தெதியோவா.

"இவ்வ, தெதியோவா! இவ்வுமெரு தகவ நீ யறபடியும் என்ருக போகெத்தி-

யா. ஒரு விவரத்தை நீ என்ருக விவர விவரத்தைக் கொண் வேண்டும். என் னுடன் இருத்த கொண்டி நீ பிணுப்பினைத் தாவிக்க முடியாத. என்ருக இருத் தான் உவரத்திக் கொண் நீ உவர்தவ என்ருக வேண்டும். இந்த உவரத்தாவாக் கொண்டுகம் ஒரு படி உவர்த்தவாக் கூட வேண்டும். என் போகும் பாசாப்பா தவருக வாரிவாய் வந்த வறம்பிப்பாசா தவரு பவவிவரத்தக்கு அப்பி தெரிதம் இடம் கொடாத. இவ்வுமெரு குமார தி! ஆகவேதான் பாசாத குமாரமென் வறந்த என் உவர்த்த வேண்டிய அகவரம் தருகிறத" என்று குமாரசிரி.

"குமாரதவா! என் தி! ஆகவேதவ பாசாத பின்னொருவன் இந்த குமாரக்கு வந்திருக்கிறான். இவ்வுமெரு தகவ பின்னக் கொண்டிய அகவரமே இவ்வ. தவரம் கொண்டும் பாசாத் என் உவர்த்த தெதியா விருக்கிறத. தவரம் கொண்டும் பாசாதிக் கொண் என் மகத்தவந்தவிக் விட்டி ஒத்தென் தவரம், விருக்கிறதன். அப்படி யிருக்கும்பொழுது இந்த வகை என்ருக இருக்கு" குமார விட்டிமடாழிப்பத விவரம் வாரி வாரிவந்தான்" என்று.

குமாரசிரிவிருள் தெதியோவாவாகப் புகித் கொண் குமாரவிவரம். தெதியோ வாரிக் தோத்தந்தினை அகாதிவாரமொரு வகைகி இருத்த. அந்த வகைகிவிவர விவரமே என்ருகென்ற கொண்டுக?

பந்தாசன நெடப்பு அந்தப் போனும்
என்ன? எம்முடைய ஆதரவின் நெடப்பு
அதைக் காட்டிலும் பந்தாசன அநியாய
பலம் பெறும்; உங்கலும் பெறும்" என்று.

"சித்திரவேசா! மதபடியும் போசெத்தச்
சொன்னது. நீ சொன்னும் காரியத்தைச்
செய்ய என்னும் இயலாது. என் இதைத்
தவிர உனக்கு வேற என்ன சொன்ன முடி
யும்?" என்று பீஜகுப்தன்.

பீஜகுப்தனின் தோன்றித் தித்திரவேசா
தன் அகலையப் போட்டவாறு, "கங்காமி!
கொஞ்சகாலம் எம் பிரித்த தனித்திருந்த
தான் பார்ப்போமே! கொஞ்ச நாட்கள்
போனும் ஒருவேளை யாம் மீதித் தாக்கம்
திருமணம் செய்து கொள்ள இதைத்
தாலும் இவையாவும் அங்கலா? காலின்
பிரிவு ஏற்படுவது இயல்பே. எம்முடைய
காதல் கால்க்கையிலும் அங்கலிபுரண
பிரிவு ஏற்பட்டிருப்பதால் என்னி எம்
பிரிவுத் தயக்கம் கொஞ்ச காலம் அதுப
வித்தத்தான் பார்ப்போமே!" என்று.

பீஜகுப்தன் மெத்த மீண்டு. "என்
சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி விட்
டேன். கேட்பதோ கேட்காமல் இருப்பதோ
உன் அங்கல் இருக்கிறது. உன் இயல்பு
படியே செய்கோம். ஆனால் கொஞ்ச நாட்
களுக்குப் பிரகு தவற என்னுடையது
அங்கல்; உன்னுடையதுதான் எப்பதா
தானாவே உன்கலாம்!" என்று. அவர்
சொல்லி முடித்ததும் அவன் அங்கிலுத்த
கெனிப்பெரிஞன். சித்திரவேசா அவனை

வழி அனுப்புவதற்
காக கால்கிதி உரை
சென்றான். கால
கிதியை அடைந்த
தும் அவன் கிண்டான்.
விடை பெற்றதில்
கொள்ளும்பொழுது
இருவரும் ஒருவரை
யொருவர் ஆல்கை
யம் செய்த முத்த
மிட்டுக் கொண்ட
னர். ஆக! அந்த
காதலைப் பிரி
தான் என்ன இன்
பம்! என்ன கைம்!
என்ன புல்லிப்பு!
பீஜகுப்தன் அம்
மாதிரி ஆழ்க்
அங்கல அதுகரை
கண்டதே பின்பு.

விடை கொடுக்கும்பொழுது பீஜகுப்தனின்
பாதங்களை சித்திரவேசா பிடித்தக்கொண்டு,
'கங்காமி! ஒருவேளை என் செய்யும் இந்தத்
காரியம் அதுசெய்யாததோ, என்னகோ!
எப்படி பிரித்தாலும் தாக்கம் என்னை
மன்னித்தாலு ரெண்டும்" என்று விவசு
பந்தாசன ரெண்டிக் கொண்டான்.

பீஜகுப்தன் விடைபெற்றதில் சென்றதும்
சித்திரவேசா குடிசைக்குத் திரும்பிக்கொண்டான்.
அப்பொழுது குயாமிரி எழோ நிமிசமான
சித்திரவேசா ஆழ்ந்திருந்தான். சித்திரவேசா
கைப் பார்த்ததும் அவன் ஆசைத்திள் அரு
மாத அங்களுக்கு உத்தரவிட்டான். பிரகு,
"சித்திரவேசா! நீ என்னைக் காதலியை
தாக்க கொள்ளுபே! அது என்ன, உன்னை
தாரு?" என்று கேட்டான்.

சித்திரவேசா விடப்படுத்த, "ஆனால்,
உன்னைதான்; உங்களுக்குச் சந்தேகம்
எழக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டான்.

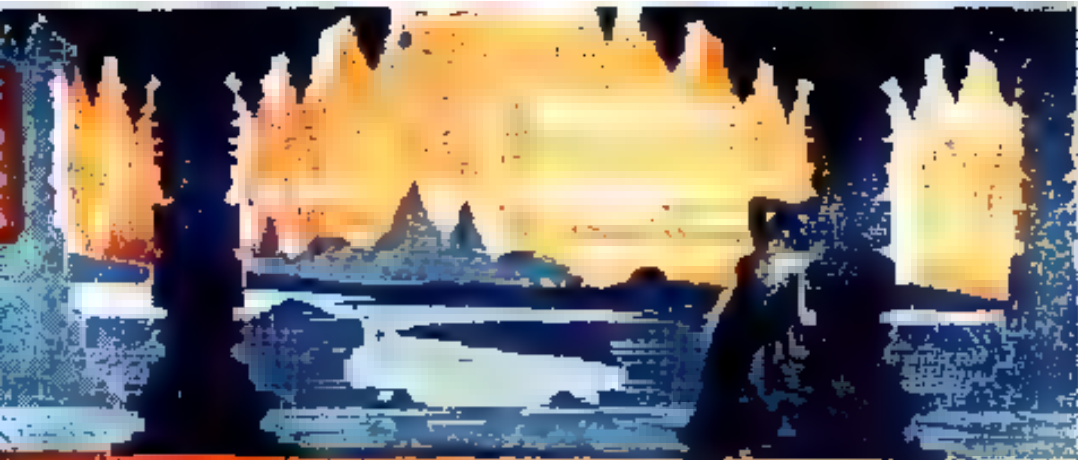
"என் உங்களைக் காதலிக்கிறேன்.
ஆய் உன்னைகரை காதலிப்பேன்" என்று
சந்தமரம்பு பீஜகுப்தனிடம் சொன்னுமே,
அதனால்தான் கேட்டேன்!"

"ஆனால்! என் சொன்னதில் என்ன
தவறு? என் கையாத்தத்தானே சொன்
னேன்!"

"என் சொன்னது உனக்குப் புரிய
வில்லை என்ற தோன்றித்தெது. ஏக காலத்
தில் நீ இரண்டு பேரை எப்படிக் காதலிக்க
முடியும்? ஏககாலத்தில் இரண்டு பேரைக்

காதலிப்பது உட்க
கக்கடிய காரியம்
தானா?" என்று கேட்
டான் குயாமிரி.
அங்குடைய அமை
தியை உருகெடுத்த
முகத்தில் இவையோ
அவ எம்பிக்கையின்
காயை பக்கத்தது.

"என்? இது
உட்கக் கூடாத
காரியம் என்ற தம்
களுக்குத் தோன்
மறித்தோ? குரு
தவா! ஆனால்
இரண்டு கிவகைம்
கன் செய்து கொள்
கலாம். அவர்கன்
இரு கிவகைகளை ஏக
காலத்தில் காதலித்

சீக்கிர லேகா

ஸ்ரீ பகவத் சரண் வர்மா
மொழியெயர்ப்பு. நா.வீ.

இருபதாம் அத்தியாயம்

தேய்வ சங்கற்பம்

சித்திராவேகாவின் மனம் பேதலித்தது. 'குமாரிசிரியின் குகையிலே நக வாழ்க்கை வாழ்க்கைக் காட்டிலும் பீறுகுப்பாடல் புறப்பட்டேன் சென்ற கிட்டான் என்று' என்ற எண்ணம் அககுடைய உணர்ச்சியை எழுப்பிற்று. அடுத்தாளும் அவர் பீறுகுப்பாடல் புறப்பட்ட கிணைக்குத் தன்னைத் தயார்க்கச் செய்துகொண்டு கிட்டான். 'செத்திராவேகா! நீ வாழ்க்கையில் கெடுதலாம் முன்னேறி கற்றுகிட்டாய். இனி யின் திரும்புவதை யன்றும் அது உனக்கு அழியும். இவ்வகையதாம் முன்னேறிய நீ மனம் மாறிய பின் திரும்பினால் காலப் பேர் எசுமட்டார்களா? முன் கைத்த காலைப் பின் கைக்காடு!' என்ற எச்சரித்த அககுடைய அந்தரங்கம்-அககுடைய உணர்ச்சியை பேர் முன்னேறி. கடைசியில் அவர் பீறுகுப்பாடல் பாதையில் விழுந்தபடி கிணைத்த கிணைத்த அழகானது. பீறுகுப்பாடல் அககுடைய கைகொடுத்தது கிட்டி கைத்திரும்.

விதித கேதந்தக் கெண்டாம் செத்திராவேகா எந்தாமடைந்த, "கவாமி! தாக்கெந்தாய் கான் வழியும் செங்கம். தாக்கென் காலா மனநிதர் அங்கு; செங்காக்கம் பொருள்

நியமர். கான் தக்கை கெடு அழகென். கான் தக்கைக் காலமித்தத் தக்கெடைய வாழ்க்கைக்கே கெடுத்த கிட்டென் கன் பாதைய் கெடு அழகென். கவாமி! தாக்கென் அககுடைய கிணைக் கெடுத்த கொண்பதான் ஆகெண்டும். தாக்கென் கன் கைக் காலமித்த உண்குமாரா? உண்குமாரா யன்றும் கன்னை தின்பதர் கெடுக்கெண்டும். பத தக்கெடைய கடை. தாக்கென் கிணைக் கெடுத்த கொண்பதகையின்—தக்கெ ணுக்குப் பிறக்கும் குழந்தை கன்னை 'அம்மா!' என்ற கொல்லி அழகுக்கால கையாண் கைக்கு திண்டம் கற்படவே முடி யாத. கன் மனம் குமாரகெண்டும் கெடுத்த தாக்கென் கிணைத்தான் அககுடைய தாக்கென் கையாண் கெடுத்த கொண்பதான் ஆகெண்டும். கவாமி! கான் தக்கைக் கால கிணைக்கெடுத்த; காலகிட்டெடுத்த; கன் ஆய் உண்குமார காலகிட்டெடுத்த. இது சந்தியம். கெடுக்கெண்டும் திணைத்திருப்பதாது கால கின் பிரதானகை அக்கம்? கெடுக்கெண்டும் கிணைத் தகிணைத் கால கிணை கையாண் காலகைய? கான் தக்கையம் தக்கெ ணுடன் கால சம்பந்தமான கொட்கையத் தான் உதறித் தக்கெடுத்தென கொழிய கெடுக்கெண்டும் திண்டம். கெடுக்கெண்டும் கால கன்

**தாய்மணன் கிப்ஸ் உபயோகிக்கிடுன்—அவன் பற்கள்
வேண்மைமாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கின்றன**

தாய்மணன் கிப்ஸ்
டென்டி பிரீஸை
விரும்புகிறான். அவன்
சிந்து வயதிலிருந்தே
அதை உபயோகி
த்திருக்கிறான்.

காலை முதல் மாலை
தான் சந்தா பற்களை
வும் கிப்ஸ் டென்டி
பிரீஸைத் தேய்க்கி
றான். மேலும் நேரமாக
—ஒரு பக்கமிருந்து
மறுபக்கமாக அவன்.

அவன் பற்கள் பிர
காசமாகவும் வேண்
மைமாகவும் ஒழுங்கா
கவும் இருக்கின்றன.
அது கிப்ஸ் டென்டி
பிரீஸினால்தான்!

நீங்களும் கிப்ஸ்

உபயோகிக்கிறீர்களா?

சாம்பல், கஃ, இவையிற்ற இது
வாடிப்பாடி பந்துமக்கும் வந்துக்
கன் பற்களுக்கும் எறாளுக்கும் னானி
வினைக்கெட்டும். நுதாயோல் மிருது
வான கிப்ஸ் டென்டியில் பற்களுக்
கோ அக்கது எறாடின் மிருதுவான
பாக்களுக்கோ ஒருபொழுதும் கெடு
தல் செய்வதில்லை. கிப்ஸ் தங்கம் எப்
பொழுதும் ஒழுங்கான பந்தையப்பொ
உதவுகிறது. வாய்க்கும் கவாத்திற்
கும் பதுமனத்தை அகக்கின்றது.
மேலும் அதன் பிரகாசகரமான வர்
ணக்கினுள்ள பரிபெயின் மனத
தேடித்தெடுத்தானும் உபயோகிக்க
யிகவும் சௌகரியமானிருக்கும்.

கிப்ஸ் டென்டி பிரீஸ்

ஒழுங்கான முறையில் பற்களை
வேண்மைமாக சுத்தம் செய்கிறது

கிப்ஸ் டென்டிப்ஸ்—பற்களைக் துடிக்கிறது

'ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு பாபுவண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

ஐக்கா புறப்பட்டது. பாபு தலையை வெளியே நீட்டி மணி எத்தனை ஆகிறது என்று மணிக்கூண்டைப் பார்த்தான். எழு மணிக்கு இன்னும் சரியாகப் பத்து சிமிஷமே பாக்கி இருந்தது. அதற்குள் ஸ்டேஷனுக்குப் போவதாக வேண்டும். கூட்டத்தில் மூண்டி அடித்துக் கொண்டு டிக்கட்டும் வரவில்லையென வேண்டும். மூடியுமா?

"சிக்செமாக ஒட்டு, அப்பா!" என்றான் பாபு ஐக்கா வண்டிக் காரனைப் பார்த்து.

வண்டி வேகமாகத்தான் பறந்தது. ஆனால் பாபுவுக்கு அது சலபமாகப் போவது போலத் தென்றியது. பர பரப்பின் மிதுதியால் கம்மா உட்கார்ந்திருக்க அவனால் மூடியவில்லை. கையை

பும் காலையும் ஆட்டினான். மூத்த ஸ்தம் கவித்தான்.

பற்களைக் கடித்துக் கொண்டான். "ஐய்!" "ஐய்!" என்று வண்டிக் காரனை அவசரப்படுத்தினான்.

ஆக்காபாதிதூரம் வந்ததிலிட்டது. இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் ஸ்டேஷனை அடைத்து விடலாம். ஸ்டேஷனில் அவனுடைய கண்பன் கிளையின் அண்ணன் தானே புக்கிங் ஹெல்கர்? — இப்போதுதான் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது! அவரிடம் சொல்லி எப்படியாவது ஒரு டிக்கட் வாங்கி விடலாம். ஆனால் இது என்ன சந்தம்? 'ஐயா, ஐயா' வென்று ரயில் பிள்ளை வந்து கொண்டிருந்தது. அடடா! ரயில் வந்துவிட்டதா! இனி அதைப் பிடிக்க முடியாதே! (தெலும்)

விஞ்ஞானியின் தியாகம்

தென்னிந்தியாவில் ஒரு சிறு சொமத்தில் இரு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். மூத்த சகோதரர் சொம்பப் படித்தவர். அவர் வேள்தூரிக் உத்தியோகம் பார்த்து வந்தார். இளையவர் சோத்த சொமத்திலேயே இருந்து கொண்டு பூக்கிக் சோத்தாவை நினைப்பதைக் கவனித்து வந்தார். அது பெரிய பணக்காரக் குடும்பம்.

மூத்தவர் அடக்கமும், அன்பும் மிக்கவர்; இளையவர் ஈக்கமும் உற்சாகமும் மிக்கவர். வருஷங்கள் பல கழித்தன. இளையவருக்கு தம் பங்கம் பீரித்துக் கொண்டு தனியாகப் போய்விட வேண்டும் என்று ஆசை உண்டாயிற்று. இதைத் தம் தகைய விடம் தெரிவித்தார். அவரும் சுதந்திர ஆட்சேபம் எதுவும் சொல்லாமல் உடனே ஒப்புக் கொண்டார்.

பீரிவினைக்கு வேண்டிய சத்பாடுகள் எல்லாம் தட்டின, தம்செய், புன்செய்களிக் சரியாதியாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டது என்று முடிவாயிற்று. ஆனால் சோக்கமாயுள்ள குழாயையும் தகையவரும் தாம் எடுத்துக்

கொண்ட விரும்பினார் இளையவர். மூத்தவருக்குத் தம் சகோதரின் ஆசை தெரிந்தது. உடனே தாக்குச் சோத்தில் பாகமே வேண்டாம் என்று, எல்லா வந்தறையும் தம் தம்பியே அனுப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார். தம் முழு வதும் விவரித்து அவரது தியாகத்தை. அவர் பார் தெரியுமா?

சொதெய்க்குக்குமுன் சோதம் மத்திரி ஐயா தார்தாம் தெரு அவர்கள் புது கனலிலும் கம்மா சோய பெனதிக ஆரய்ச்சி கந்தாணத்தித் தித்தது கவந்துப் போகப்போது, "இத்தியாவின் சோதம் மத்திரியாக இருப்பதை விட, தக்க யோக்கியதார்தாம் மாட்டும் எனக்கு இருக்குமாவும், தாம் இத்தந்தாணத்தின் கட்டாக்காக இருப்பதைத்தான் பேர்தும் கிரும்புகேன்!"

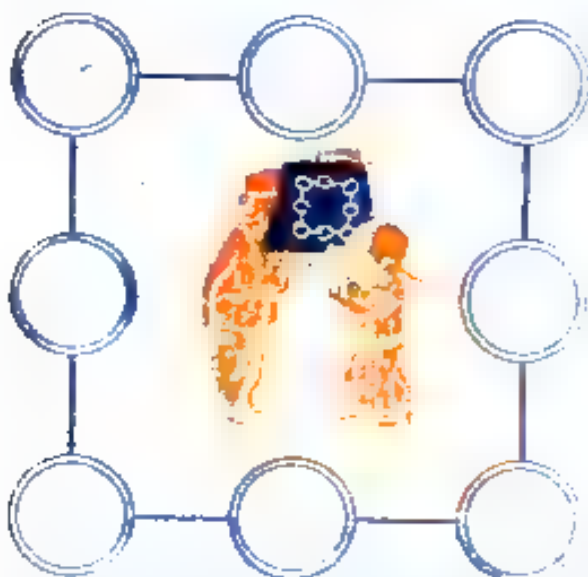

என்று உத்திர அவ் வவர்? அந்த கந்தாணத்தின் கட்டாக்காகத் தம்போது இருந்து வரும் சூதே. என். இருக்கான் கந்த புக்கு பெரும் கிஞ்ஞான்தான் மேனே நதிர்ப் விடப்பட்ட தியாகத்தைத், சொத்தவர். — (சென)

கூடம் திறக்கிறார்கள்" என்று ஒரு கண்பன் பாபுவுக்கு நினைவுபட்டது. "பட்டணத்தி விடுத்து ஈழக்காமம் கமது மெய்ப்பிற்று ஒரு ஊதல் வசல்கை கொண்டு வா. உதட்டைக் குவித்து ஊதுவது சிரமமாக இருக்கிறது" என்று மற்றொருவன் ஞாபகப் படுத்தினான். எல்லாவற்றிற்கும் தலைபாட்டினான் பாபு.

இத்தனை சிகேதெச்சகிளையர் காவிரிப் பாலத்தையும் உப்பு மண்ணையும் சில தினங்களுக்கு விட்டுப் பட்டணத்துக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறதே என்று பாபுவுக்குக் கோஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருந்தது.

கமலாவுக்கு கனகது எந்திரிக கோம்பப் பழம். ஒருதான் அழகுடைய ஆசிரியர், கழக்கங்களைப் போதும் கனகதுகளை அழகுடைய போதல்கள், மேலே கனகதுதரக எட்டு வட்டங்களில் போட்டு, அகத்திக் 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15—ஆகிய இடங்களில் எண்ணையும் அமைக்க வேண்டியென்பது. எத்தன் பக்கத்திலுள்ள அழகுடைய கனகதுகளைப் போத்தல் 28 நாட்களில் முடிவாகும் என்றும் கூறுகிறது. அகல் விவரமாக கொது முடித்துவிட்டால், உலகமான் துடிதெர, பாருவகன்!

4-2-38 இரதிக் மேலிலாள் புதித்கு கிடை: முகலித் இரத்த எலகன் 41.
முகலித் முகலித் எலகன் 24.

கடியாசம் மணி ஆறு அடித்தது. பாபு புறப்படுவதற்குத் தயாரானான். ஸ்டேஷனுக்கும் அவன் விட்டுக்கும் ஏவக்குறைய முக்கால் மைல் தூரம் இருக்கும். சாமான்களைத் தூக்கிக் கொண்டு அவ்வளவு தூரமும் நடக்க அவனுல் முடியாது. ஒரு ஐக்காவைத் தூக் கொண்டுதான் போகவேண்டும். ஒரு ஐக்காவை அழைத்துக் கொண்டு வரலாம் என்று அவன் வெளியே போனான். காற்புறமும் பார்த்தான். கோஞ்ச தூரம் வரை நடந்துபோய்க் கூடப் பார்த்தான். ஒரு ஐக்காவைக் கூடக் காணேன். "எங்கே போய்த் தேடிக்கொது?" என்று பாபு முகத்தைக் கசத்தான். எங்கிருந்தாவது ஒரு ஐக்கா வராதா என்று தெருக் கோடியையே அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்குப் பரபரப்பு அதிகமாயிற்று.

மணி ஆறரை ஆகிவிட்டது. பாபு துடியாய்த் துடித்தான். பொறுமை இழந்து அவன் விட்டுக்குப் போனான். அப் போது வசலில் ஒரு ஐக்கா வின்று கொண்டிருந்தது.

"என்னடா பாபு, நீ எங்கே போய் விட்டாய்? உனக்காக நான் ஐக்காவை அழைத்துக் கொண்டு வந்து எவ்வளவு நேரம் ஆகிறது?" என்றான் அவன் தாயார்.

பாபு அவரை அவசரமாகச் சாமான்களை எடுத்து ஐக்கா வில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்டேஷனுக்குப் புறப்பட்டான்.

"சமத்தாகப் போய் விட்டு வா. ஐக்காவுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து எட்டிப் பார்த்தாகதே. அம்மாயி எற்றுத் 'கடுறு' என்று இருப்பான். குழக்கை குட்டி இல்லாதவன். அவனுக்கு உன்னைப் போல் நவரிகள் உள்ளம் புரியாது. அவரிடம் அடக்க முதிக்கமாக நடந்து கொள்" என்று பாபுவுக்குப் புத்தமதி சொல்லி அனுப்பினான் அவ னுடைய தாயார்.

லில் அவனுடைய கோஷ்டி ஒன்று கிரிக்கெட் ஆடிக் கொண்டே "டேய், பாபு!" என்று இடை மறித்தது. அவனுக்கு எதுவுமே காதில் வரவில்லை. ஒரே ஓட்டமாக ஓடினான்.

இரு நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு பாபுவின் மரமா பட்டணத்திலிருந்து கடிதம் போட்டிருந்தார். பத்து ரூபாய் பணாபிர் அனுப்பி, "புறப்பட்டுவாடா போக்ஷிரிப் பாயலே! இங்கே 'எக்ஸர் பிஷன்' 'பார்க்பேர்' எல்லாம் வீணாகப் போகிறது!" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பாபுவுக்கு நிரல் கொள்ளவில்லை. அன்றைக்கே சென்னைக்குப் புறப்படுவது என்று முடிவு செய்தான். மரமாவின் கடிதத்தைப் வாசலில் போட்டுக் கொண்டு உற்சாகமாக அங்கு பிறங்கும் கடந்தான். அவனுக்கு ஒரு சிமிஷம் கழிவது ஒரு ஏகமேராவ இருந்தது. அவன் தனக்கு மட்டும் இரண்டு இறக்கைகளைக் கொடுத்திருந்தான் உடனே பறந்து பட்டணம் போய் விடவாசென்று நினைத்தான். இரவு எழு மணிக்குத்தான் வண்டி. அது வரை எப்படிப் பொறுமைப் போக்குவது என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களையும் பெட்டி, படுக்கையை யும் அவன் அப்போதே எடுத்து வைக்கத் தொடங்கினான்.

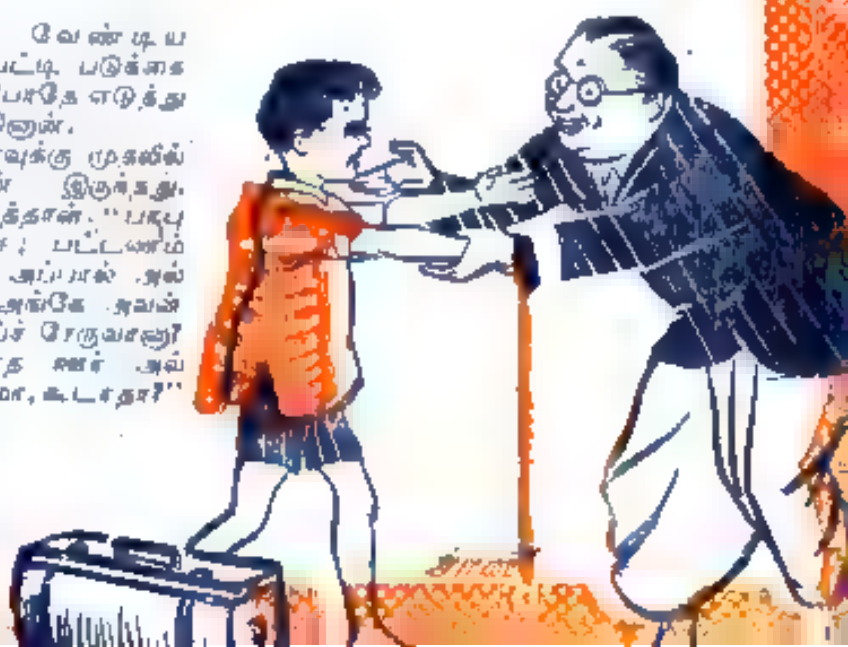
பாபுவின் அம்மாவுக்கு முகத்தில் எத்தோவுமாகத்தான் இருந்தது. பிறகு அவன் யோசித்தான். "பாபு சின்னப் பையனுச்சே! பட்டணம் வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் அவ்வளவு இருக்கிறது! - அங்கே அவன் பத்திரமாகப் போய்ச் சேருவானா? முன்பின் தெரியாத ஊர் அவ்வளவு? அதுப்பலாமா, உடாதா?" என்று யோசித்தான். இதை அவன் பாபுவிடமும் கூறினான்.

பாபு இதைக்கேட்டுச் சிரித்துவிட்டு, "மதராஸ் என்ன! பம்பாய்க்கும் கன்தொவுக்குர் கூட நான் தனியாகப் போய் விட்டு வந்து விடுவேன். சுவஸிப்படவே வேண்டாம்" என்று.

பேரக வேண்டாம் என்று தடுத்தாலும் அவன் கேட்கமாட்டான் போலத் தோன்றியது.

பாபுவின் கபாவம் அவனுக்குத் தெரியும். பிடிவாதத்துடன் கூடப் போந்தவன். குழந்தையாக இருந்த போது ஒரு மரக்குறையைக்கு அவன் பிடித்த பிடிவாதம் அந்தத் தேருவாயே கலங்க அடித்தது. அப்படிப் பட்ட பாபுவை எப்படித் தடுப்பது என்று அவன் அம்மாவுக்குப் புரியவில்லை. அவனுடைய மரமா, தான் எழுந்தூர் சரிலுக்கு வந்து அவனை அழைத்துக் கொண்டு போவதாகக் கடிதம் எழுதியிருந்தது அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. உடனே அவனுக்குச் சற்று நிம்மதி உண்டாயிற்று.

தெருப் பையன்கள் பாபுவுக்குப் பிரிவு உபசார விருந்து வைத்தார்கள். இவர்களைப் பழ விரும்புதான்! "நான் வரி மாதம் மூன்றாம் தேதி நினைவு இருக்கட்டும்; அன்று கமது பள்ளிக்

பாபு எவ்வளவு?

நவீனன்

1. 'பட்டைதழைத் தாட்டுமா?'

மிகவும் மணி நான்கு இருக்கும். பாபு எழுதிக்கொண்டிருந்தான். அவன் முழங்காலை மேஜையாக உபயோகித்தான். நான்கு மைப்பாட்டியாக மாறி அவ்வொவ்வொரு பைன் வரிசை எழுதிக்கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய தாயார் அந்தப் பக்கம் வந்தாள். அவளுக்கு ஆச்சரியம் உண்டாகி விட்டது. பொதுவாக அந்த நேரத்தில் பாபுவை விட்டில் பார்க்க முடியாது. அதுவும் விடுமுறை நான் என்றால் பூசைக் கண்ணாடி வைத்து அவன் இருக்கும் இடத்தைத் தேடினாலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. தப்பித் தவறிச் சில நிமிஷங்களுக்கு அவனுடைய தலை தெரிந்தாலும் தலையாகத் தெரியாது. பத்துத் தலைகளாகத் தெரியும்! அதாவது, பத்து நம்பர்கள் புடை குற நிக்கிறாயிம் செய்து கொண்டிருப்பான்.

ஆனால் அன்று?

பாபு விட்டில் இருந்தான். பாதம் எதுவாக இருக்கும் இடத்தெரியாமல் இருந்தான். குவிந்த தலை நிமிராமல் எழுதிக்கொண்டிருந்தான். பாபுதான் அது என்று கூட அவன் அம்மாயுக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது. பாபுக்குப் பன்னிரண்டு வயது. எப்போதும் பச்சா

யார், சட்டை போட்டுக்கொண்டு இருப்பான். துருதுரு போன்று இருப்பான். அவன் மூன்றாம் பாதம் வரையில் கொண்டு இருந்தான்.

அந்தத் முதல் நான் தான் அரைப் பரிட்சை முடிந்து பன்னிக்கூடம் சாத்தினார்கள். "விடுமுறை விடுமுறை!" என்று உற சாகவாகப் பாடிக்கொண்டு விடுவது சேர்ந்தான் பாபு. பொது

மாக இன்னும் பத்துப் பத்திரங்களைத் தினங்களுக்கு பேனு, எழுத்து, பாபு எதுவும் கிணவிற்து வாக்கூடாது! ஆனால் இது என்ன கூத்து? பின்னியாண்டான் விளையாட்டை மறந்து இப்படி விழுந்து விழுந்து என்னமோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான்? - பாபுவின் தாயார் ஆச்சரியப்பட்டாள்.

"பாபு, என்னடா எழுதுகிறாய்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே, அவனுடைய அருகில் போனான் அவன்.

பாபு திரும்பி அம்மாவைப் பார்த்தான். "அம்மா! சீவுத்துப் பட்டணம் போகப் போகிறேன். மாயாவுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறேன். மாமாவின் விவரம் என்ன?" என்று கேட்டான்.

தாயாருக்குப் பெருமை தங்க விட்டது. தன் பிள்ளை விடுமுறை நாட்களில் வீட்டிலும், ஆதரவாளர்களையும் சுற்றிக் கொண்டு அடியாளம் இந்த மாதிரியான சமர்த்தாகப் பட்டணம் போகிறான் என்று எழுதுகிறான் என்று அவளுக்குச் சந்தேகமும் உண்டாகியது.

"போய் விட்டு வாடா, கண்ணே!" என்று சொல்லி அம்மான் அவனை அணைத்துக் கொண்டான். மேல் விவரம் எழுதிக் கொடுத்தான்.

பாபு கடிதத்தைத் தயால் போட்டி விழ் போட விவரத்து ஓடினான். வழி

வேளாளரும் கூற தேவையில்லை

சிறந்த பிஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா

"உனக்கே தெரியாது என்றால், எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஆனால் ஊரில் அதைப் பற்றிப் பலவிதமாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்."

"ஊரில் என்ன பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்?"

"சம்மந்தி வீட்டாருக்கு ஏதோ ஒரு மோட்டைக் கடிதம் இந்த ஊரிலிருந்து போனதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்."

"அப்படி அந்த மோட்டைக் கடிதத்தில் என்ன எழுதியிருந்ததாம், கலியாணம் நின்று போகுமாடி?"

"தேவடி வேழேரு வயலன் மீது காதல் கொண்டிருப்பதாக அந்தக் கடிதத்தில் எழுதி யிருந்ததாம்."

"இது என்ன முட்டாள்தனம்? ஒரு மோட்டைக் கடிதத்தை எம்மா கலியாணத்தை நிறுத்தி விடுவார்கள்? அந்த எம்மாதிகள் அவ்வளவு முட்டாள்களா?"

"இல்லை, அப்பா! அதில் இன்னொரு சூட்சுமம் இருக்கிறது. அந்த மோட்டைக் கடிதம் கலியாணப் பெண் தேவடி எழுதியது போலவே எழுதியிருந்ததாம். அதில் அந்தப் பெண் தான் காதலிப்பது இன்னும் என்று கூட எழுதி யிருந்ததாம்....."

என் னென்க இப்போது தடக், தடக் என்று அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது. மேலே லவந்தி என்ன சொல்லப் போகிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அவ்வளவு ஆவலையிருந்தது.

"அப்பா?" என்றான்.

"தேவடி யார் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருப்பான் என்று நீதான் சொல்வான், பார்க்கலாம்."

"எனக்கு எப்படித் தெரியும்? கடிதத்தை நான் பார்க்கவில்லையே?"

"பார்க்காவிட்டால் என்ன? உனக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்?"

"தெரியவே தெரியாது. மோட்டைக் கடிதத்தைப் பற்றிய சம்பதியே இப்போது நீங்கள் சொல்கிறதான் எனக்குத் தெரியும்."

"ஆளம், அப்பா, ஆளம்! உனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. நீ நான் மனம் மாறும் பாலகன். நான் கேள்விப்பட்டதைச் சொல்கிறேன். இதற்காக என்னைக் கொடுத்துக் கொள்வாது? அந்தக் கடிதத்தில் தேவடி உன்

துண்டைப் பெயரைக் குறிப்பிட்டு உன்னை அவன் காதலிப்பதாக வெட்ட வேண்டுமாய் எழுதியிருந்தாவாம்!"

"கிஷகிஷ! பொய் கத்தப்பொய்! என்னை நான். ஆயினும் என் னென்க என் அப்படி வீம்பி மேலெழுந்தது? என் தலைக்குள் ஏன் அவ்வளவு பெரிய அசைவு குமுறி மோதின?"

கத்தம் மேலும் கூறினான்:—"இன்னொரு விஷயங்கூட ஊரில் பேசிக் கொள்கிறார்கள். டிட்டா! உனக்குத் தெரிந்திருப்பது எல்லது என்று சொல்கிறேன். உண்மையில் தேவடி அந்தக் கடிதத்தை எழுதவில்லை யென்றும், தேவடி எழுதியது போல, அவனுடைய எழுத்தை 'போஜ்ஜரி' செய்து வேறு யாரோ எழுதிவிட்டார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்."

"ஐயோ! இது என்ன அலியாபம்? அப்படி யார் செய்திருப்பார்கள்?"

"என்னடா அப்பா, பரமாரதுறையப் போல் பேசுகிறாயோ? நீ தான் அந்தப் 'போஜ்ஜரி'க் கடிதம் எழுதினாய் என்று தவறா ஊரில் பேச்சையிருக்கிறது!"

61 னக்கு வந்த கோபத்துக்குள் ஆத்திரத்துக்கும் அனலேயில்லை. என் போதுமே அதன் எல்லைக்கு வந்து விட்டது. கடைவிராக ஒரு பெருமூலம் செய்து "வைத்தி! கத்தாநீ! நீங்கள் என்னோடு சண்டை விடிப்பதற்காக வந்திருக்கிறீர்களா? அப்படி யானால் சொல்லிவிடுங்கள். நிலையக் கற்றி மூக்கைத் தொடுகாணேன்!" என்று கேட்டேன்.

"சேச்சே! அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை. அப்பா! உன்னோடு சண்டை விடித்து எங்களுக்கு இப்போது என்ன ஆகியதுமாம்! இது எல்லவர்களுக்குக் காலம் இல்லை. ஏதோ நீ எங்கள் 'கிளான்—மேட்' ஆயிற்றே, வெளியே பேசிக் கொள்வதை உன் காதுவே போட்டு வைக்கலாம் என்று வந்தால், நீ இப்படிச் 'சண்டைக்கு வந்திருக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டிராய். அழகாகத்தான் இருக்கிறது. எங்கள் பொய் பேசும்!" என்று சொல்லி விட்டு இரு வரும் சொல்க் தொலைந்தார்கள். அவருக்கு வெளியில் போனதும் அவர்கள் சிந்தித்துக்கொண்டுபோன சந்தம் என் காதல் விழுந்தது. (மேலும்)

வந்தபோது எட்டுத் திரைகளும்
கழன்றன. சூரியன் இருண்டு பட்டப்
பகல் கன்னிரவாயிற்று. வரணம்
இடிந்து என் நிலையில் வீழ்ந்து அழக்சி
மூச்சுவிட முடியாமல் திணர்ச் செய்
தது. இந்த நிலையில் எப்படியோ தட்
டித் தடுமாறித் தன்னாடி என்னு
டைய அகநக்குப்போய்ச் சேர்ந்தேன்.

7

கிழகுக்கு மூக்கில் வேர்க்கும் என்று
ஒரு பழமொழி உண்டு. சமீபத்தில்
எங்கேயாவது இரை கிடைப்பதாயிருந்
தால் கிழகுக்கு மூக்கில் வேர்க்குமாம்!
வைத்திருக்கும் கந்தரத்துக்கும் அப்
படியே மூக்கில் வேர்க்கும்போலிருக்
கிறது. நான் வந்திருப்பதையும் என்
னுடைய மனோ நிலையையும் தெரிந்து
கொண்டு அவர்கள் என்னுடைய
அகநக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்
வளவாக நான் அவர்களுடன் பழக்கம்
வைத்துக் கொள்வதில்லை வென்று
சொல்லி விடுக்கிறேன். ஆயினும்
விஷயங்களுக்கு வெட்கம் ஏது?
என்னைத் தோடி வந்து சேர்ந்தார்கள்.

எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த துக்கத்தையு
மும் அவர்கள் பேரில் வந்த கோபத்
தையும் வெகு பிரயாசைப் பட்டு நான்
அடக்கிக் கொண்டேன். கொஞ்சம்
நான் பொறுமையாயிருந்தால், தேவன
யின் கலியாணம் தடைப்பட்ட கார
ணத்தை அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து
கொள்ளலாம் என்று என்னுடைய
உள்ளுணர்ச்சி சொல்லிற்று.

"எங்கே அப்பா வந்தீர்கள்? என்ன
விசேஷம்?" என்று கேட்டேன்.

"என்ன விசேஷம்? ஊரெல்லாம்
ஒரே அமர்க்களமா யிருக்கிறது;
'என்ன விசேஷம்' என்று மென்னக்
கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம்! ஹெட்மாஸ்டர் பெண்
னின் கலியாணம் நின்று போனது
உனக்குத் தெரியாதா?" என்னுள்
வைத்தியாதன்.

"அது தெரியாமல் இருக்குமா?
தெரியும். அதற்காக நாம் என்னத்
தைச் செய்வது?" என்றேன் நான்.

"என்ன தைச் செய்வதாவது?
ஏன்? பேஷாகச் செய்வலாம். கமியில்
யாராவது ஒருவர் தேவகியைக் கலியா
ணம் செய்து கொள்ளலாம். 'போட்ட

பந்தலைப் பிரிக்க வேண்டாம்' என்று
ஹெட் மாஸ்டரிடம் சொல்வலாம்"
என்னுள் கத்தரம்.

"பேஷான யோசனைதான். இதை
கீ ஹெட்மாஸ்டரிடம் சொல்லிப் பார்ப்
பதுதானே? என்னிடம் சொல்லி
என்ன பிரயோஜனம்?" என்றேன்.

"ஹெட்மாஸ்டரிடமும் அவருடைய
குடும்பத்தாரிடமும் கீ தேவதா யில்
வாசம் வைத்திருந்தாலே என்று உன்
னிடம் சொன்னோம். கீ என்னடா
என்னும், ஏனோ தானோ என்று பேசு
கிறாய். அது பொதுவான பேசுபாட்டும்,
கலியாணம் ஏன் நின்று என்பதைப்
பற்றி உனக்குக் காரணம் தெரிந்
திருக்குமே?" என்னுள் வைத்தி.

"எனக்குத் தெரியாது, அப்பா,
எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது."

"கம்மரச் சொல்வியும்! உனக்குத்
தெரியாமல் இருக்குமா?"

"சத்தியமாய் எனக்குத் தெரியாது.
உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், சொல்
துங்கள்! கேட்டுக்கொள்."

கூறிய வார்த்தைகள் அவ்வளவு தெளிவாகப் பதியவில்லை. எல்லாம் ஒரே குழப்பமாயிருந்தது. ஆயினும் விஷயம் என்ன என்பது விளங்கி விட்டது. நான் ஏதோ மன்னிக்க முடியாத பெரிய குற்றம் செய்து விட்டேன். அதனும் அந்த ஊர்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் இனி நான் படிக்கமுடியாது. அந்த வருஷம் வேறு ஊர்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து படிக்கவும் முடியாது. ஒரு வருஷம் போனதுதான்!

படிப்பைப் பற்றி அவ்வளவாக நான் கவலைப்படவில்லை; வாழ்களில் ஒரு வருஷம் என்ன பிரமாதம்? ஆனால் ஹெட்மாஸ்டர் என் விஷயத்தில் அவ்வளவு கோரோமாக நடந்து கொண்டதான் சொல்ல முடியாத துன்பத்தை அளித்தது. அப்படிப்பட்ட தண்டனை பெறுவதற்கு நான் குற்றம் என்ன செய்தேன்? 'குற்றம் என்ன?' 'குற்றம் என்ன?' என்று என் உடம்பில் உள்ள ஒவ்வொரு அணுவும் துடிதுடித்துக் கேட்டது; ஒவ்வொரு நரம்பும் அவறி அழுது கேட்டது.

தயங்கித் தட்டுத் தடுமாறி என் நாலும், "ஸார்! நான் என்ன குற்றம் செய்தேன்? எதற்காக என்னைப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து தள்ளுவீடுசென்?" என்று கேட்டது.

"அட அயோக்கியம்! கேள்வி வேறு கேட்டிருவா? போ! என் கண் முன் நிற்காமல் போய்ச் தொலை! இனி என் முகத்திலேயே விழிக்காதே! இங்கே சிக்குயோ உன்னைக் கொன்று விடுவேன். மேலே ஒரு வார்த்தை பேசினாலும் உன்னை 'டிஸ்பிஸ்' செய்து விடுவேன்! கேட் அவுட்!" என்று ஹெட்மாஸ்டர் கூச்சலிட்டார்.

மேலே நான் அங்கு நின்றால், என்னை அவர் கொல்வது ஒருபுற மிருக்கட்டும்; வரம்பு மீறிய கோபத்தினால் அவருடைய உயிருக்கே ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படும் என்று தோன்றியது. விம்மிக்கொண்டே அந்த விட்டிலிருந்து லொஃபோறியேன். பந்தலில் இருந்த கித்துகளை எல்லாம் இதற்குள் பிடித்துக் கீழே போட்டிருந்தார்கள். கம்புகள் மட்டும் நின்றன. போகிற போக்கில் அந்தக் கம்புகளில் ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கீழே தடசென்று போட்டுவிட்டுப் போனேன். விதியில்

உன்னைப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து 'டிஸ்பிஸ்' செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முகாந்திரம் இருக்கிறது. ஆனால் நீ தகப்பனில்லாத ஏழைப் பையன். நீ எப்போத்போதும் பெரிய தீங்கு செய்திருக்கப்போதிலும் உன்னை அடியோடு கெடுத்துவிட எனக்கு விரும்பாது. நான்கு பள்ளிக்கூடம் வந்தாயினால் உனக்கு 'டிஸ்பிஸ்' செய்யவேண்டும். கொடுத்து விடுகிறேன். எப்படியும் இந்த வருஷம் போனது போனதுதான். அடுத்த வருஷத்தில் வேறு எந்த ஊர் எதனால் கூலாவது சேர்ந்துபடி. இங்கேயே ததுபோல் அயோக்கியத்தனம் செய் யாமல், யோக்கியமாக நடந்து கொள்! என்னால் உன்னை மன்னிக்க முடியாது. கடவுளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள். கடவுளின் கருணை எல்லையற்றது. அவர் ஒருவேளை உன்னை மன்னித்தாலும் மன்னிக்கக் கூடும்!"

மேற்கூறிய வார்த்தைகளை அப்படியே ஹெட்மாஸ்டர் கூறியதாக நான் உறுதி சொல்ல முடியாது. இம் மாதிரி தோரணையில் பேசினார் என்று தான் சொல்லலாம். ஏற்கெனவே கைக்க முற்றிருந்த என் மனதில் அவர்

அடித்துக் கொண்டேனே, அதை இவர்கள் கேட்டால்தானே? அப்போது என் சொன்னதைக் கேட்கவில்லை; இப்போது நன்றும் அவமானப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கு நன்றும் வேண்டும்! இதுவும் வேண்டும்; இன்னமும் வேண்டும்!" என்றான். தேவடியின் இனிய குரலில் அவ்வளவு குரோதம் எப்படி வந்து புகுந்தது என்று ஆச்சரியப்பட்டேன்.

"என்ன காரணம்? கலியாணம் ஏன் நின்றது?" என்று கேட்டேன்.

"என்ன காரணமோ! என்னைக் கேட்டால், எனக்கு என்ன தெரியும்? அப்பாவும் அம்மாவும் என்னைப் பிடுங்கி எடுப்பது போதாது என்று நீ வேறே கேள்வி கேட்பதற்கு வந்து விட்டாயா?" என்றான் மீதவிய.

கோபத்திலும் ஆத்திரத்திலும் மரிப்பதை கூடத் தவறிவிட்டான்! ஆயினும் அதற்காக அவனைக் குற்றம் சொல்ல என் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

இந்தச் சமயத்தில் விட்டு வரவில்லை. நேட்டமாஸ்டரின் குரல் கேட்டது.

"ஏண்டா! இன்னுமா பத்திரம் பிரித்தாகவில்லை? சீக்கிரம் பிரித்து எறிந்து விட்டுத் தொலையுங்காடா!" என்று பத்மநாப ஸ்வங்கார் சத்தமிட்டுக் கத்தினார். அது நேட்டமாஸ்டரின் குரல்தானா? ஆராம், அவருடைய குரல்தான்! நேட்டமாஸ்டரின் குரல்தான் அவ்வளவு கர்ணகரோமாவியிருக்கிறது!

பாவம்! நேட்டமாஸ்டருக்கு மனலில் எவ்வளவு தாபம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது ஊசிக்கக்கூடியது தானோ! அவருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் என்றும், என்ன விதமாக ஆறுதல் சொல்லுவது என்றும் யோசித்தேன். யோசித்துக் கொண்டே விட்டு வாசற்புறம் போக நாலு அடி எடுத்து வைத்தேன். இதற்குள் பத்மநாப ஸ்வங்கார் உன்னை வந்து விட்டார். வந்தவர், என்னைப் பார்த்தார். ஐயோ! அந்தப் பார்வை! சிவபெருமான் தெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்துத் திரிபுரத்தை எரித்துவிட்டார் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் அதிசயம் சிவையாது! ஆனால் அவரைக்குத் தேவையின்

வின் தகப்பனார் என்னைப் பார்த்த பார்வை என்னை ஏன் எரிக்கவில்லை என்பதைப் பற்றிய அநியந்தான் இன்னமும் எனக்குத் தீரவில்லை.

சற்று நேரம் தீ எழும் கண்களால் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தவர், சட்டென்று நிதானித்துச் சமாதித்துக்கொண்டு, "ஓகோ! நீ வேறு துக்கம் விராசிக்க வந்து விட்டாயா! சரி! இங்கே வா!" என்று சமீக்காதுவும் கூட்டிவிட்டு அவருடைய சொந்த அறைக்குள் துறைந்தார். உடலெல்லாம் பதர, நெஞ்சு பட படவென்று அடித்துக் கொண்ட நானும் உள்ளே போனேன். இதற்குள் அவர் நிதானித்துக்கொண்டு விட்டதாகத் தென்படியது. குரலில் அவ்வளவு கடுமையில்கூட; சாவதானாகத்தான் பேசினார். ஆனால் அவர் கூறிய விஷயம் என்னைக் கதிகலங்க அடித்து விட்டது.

"மருஷனாசாமி! நான் சொல்வதைச் சரியாக வாங்கிக்கொள். பதில் போசாதே! இனிமேல் நீ இந்த ஊரில், என்னுடைய பன்னிக்கடத்தில், பழக்கச் சொசுகியப் பட்டாது. நியாயமாக

எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்?" என்று. இதிலிருந்து தேவதேயிச் சூட்சுபமெல்லாம் வெளிப்படைக்குத் தான் என்று நான் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். பிறகு "இந்தமாதிரி யெல்லாம் அந்தரப்பிரஸங்கப் பேராசை! கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ளாமல் 'கன்னட'யில் சேர்ந்து விடுவதெல்லாம் ஐரோப்பியர்களுக்குச் சரி; தமிழ் துக்கனாயிவ் கமக்குச் சரிப்படுமா? அந்தமாதிரி எண்ணத்தை அடியோடு மறந்து விடு! அப்பா அம்மா சொல்வதுபடி கேளு!" என்று அழுத்த மாய்ப் புத்திமதி சொல்லத் தொடங்கினேன். "இப்போது இப்படித்தான் 'கலியாணம் வேண்டாம்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பாய். நாளைக்குக் கலியாணம் ஆகிவிட்டால் என்னை யெல்லாம் திரும்பிக்கூடப் பார்த்து மாட்டாய். 'இட்டா' என்று ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதையே மறந்து போய் விடுவாய்!" என்று சில சமயம் பரிசாசனம் செய்தேன்.

இந்தமாதிரி நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தோட்டமாஸ்டரோ அல்லது மாமியோ வந்து விட்டால், உடனே தேவதேயிப் பேச்சை நிறுத்தி விட்டு யோசனையில் ஆழ்ந்து விடு

வான். அவன் அப்படி என்ன யோசனை செய்தான் என்பது அவனுக்கும் அவனுடைய அந்தரத்தாங்குக்குத்தான் தெரியும். பாதகடலில் பஸ்வி கொண்டிருக்கும் அந்த பரந்தாமனுக்கும் ஒரு வேளை தெரிவிடுக்கவாம்.

8

கலியாணத் தேதி குறிப்பிட்டாவிட்டது. பந்தக்கால் முகூர்த்தம் நடந்து, கலியாணக் கடுதாசி அச்சிடவும் கொடுத்தாவிட்டது. கலியாணத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களில் பாதிக்குமேலே சேகரம் செய்தாவிட்டது. மணப் பெண்ணுக்கு நிச்சய தார்த்தப் புடவையும் மாப்பிள்ளைக்கு முகூர்த்த வேஷ்டியும்கூட, வாங்கியாவிட்டது. இவ்வளவு ஏற்பாடுகளும் ஆன பிறகு, திடீரென்று 'தேட்ட மாஸ்டர்' பேண்ணின் கலியாணம் நின்று போய்விட்டது' என்ற வதந்தி ஊரில் பரவியது.

என் தாயாரைப் பார்ப்பதற்காக இரண்டு நாள் நான் இராமத்துக்குப் போயிருந்து திரும்பி வந்தேன். திரும்பி வந்தவுடனே அந்தச் செய்தி காசில் விழுகிறது. என்னால் நம்முடைய பிலிஸ், உண்ணாமைய அறிந்து கொள்வதற்காக அவர அயரமாக தோட்ட மாஸ்டர் வீட்டுக்குப் போனேன். வீட்டு வரலில் கலியாணத்துக்காகப் போட்டிருந்த பந்தலை ஆட்கள் அப்போதுதான் பிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் காட்சி என் மனதில் சொல்ல முடியாத வேதனையை உண்டு பண்ணியது. வீட்டுக்குள்ளே போனேன். தோட்டமாஸ்டராவது, அவர் மனைவியாவது அங்கே காணப்படவில்லை. தேவதேயி மட்டும் கூடத்து ஊரூரில் உட்கார்ந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தான். சந்திரபிம்பம் போன்ற அனனுடைய முகம் வாடி வதங்கி யிருந்தது. அவனுடைய தலை மயிர் அழிந்து தொங்கியது. கண்ணங்களில் கண்ணீர் வழிந்தோடியதின் அடையாளங்கள் காணப்பட்டன.

"தேவதே! இது என்ன? பந்தலை ஏன் பிரிக்கிறார்கள்? நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையா?" என்றேன்.

"ஆமாம், இட்டா! உண்மையான கலியாணம் நின்று போய்விட்டது. நான் 'வேண்டாம் வேண்டாம்' என்று

- கந்திரா

கடவுளுடைய கருணை. பெருமாளையும் தாயாரையும் சங்கடமாலி அம்மான் சேலித்ததின் பவன் எகமெல் விடைத்து விட்டது. எனக்கும் ஒரு பெரிய பொறுப்புத் தீர்ந்தது. நெல்மான்டரிடம் நான் கொண்டிருந்த பங்கிக்கு எவ்விதமான கனங்கடும் சேல்வதற்கு இனிமேல் யாரும் துணிப மாட்டார்கள் அல்லவா?

இத்தகைய எண்ணங்களுக்கும் நான் அனயிலாத உற்சாகமடைந்து கவி யான ஏற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டேன். மூன்றாம் பெரும்பாடும் நெல்மான்டர் விட்டபேயை காவல் கழிக்கத் தொடங்கினேன். பந்தலை அப் படிப் போடவேண்டும், மெனத்துக்கு இன்னுரைச் சொல்லவேண்டும், சமைய லுக்கு இன்னுரை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், இன்னிவ்வ சாடாங்களை இன்னிவ்வ இடத்தில் வரங்கிச் சேர சம் செய்ய வேண்டும், கவிபாணக் கடுதாசி இப்படி அச்சடிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி பெக்காம் இடை விடாமல் மாயிடிடர் விவாதித்து வந் தேன். கவிபாண ஏற்பாடுகள் சம் பந்தமாக என்னும் இயன்ற ஒத்தாமை களையும் மாயிக்குச் செய்து வந்தேன்.

ஆனால் இந்தக் கவிபாண ஏற்பாடு களிலும் பேச்சு வார்த்தைகளிலும் கொஞ்சங்கூட உற்சாகக் காட்டாம லிருந்தான் தேவசி. "எனக்குக் கவி பாணத்துக்கு இப்போது என்ன அவ சரம்? அம்மாவும், அப்பாவும் கைத்தி டும் பிடித்து அலைகிறார்கள்! கொஞ் சங்கூட எனக்குப் பிடிக்கவில்லை!" என்று தேவசி அடிக்கடி சொன்னான். சாதாரணமாகக் கண்கிப் பேண்கன் எல்லாருமே கவிபாணப் பேச்சு வந் தால் இப்படிப் பிடிக்காதது போலக் காட்டிக் கொள்வதுண்டு. தேவசியும் அல்லாததான் வெளிகுஞ்சு சொல்லு கிறான் என்று மூதலில் நினைத்தேன். அவன் அப்படிப் பேசும்போதெல்லாம் பரிகசித்துச் சிரித்தேன். போகப் போக, தேவசி உண்மையாகவே கவி பாணத்தை ஆட்சேபிக்கிறானே என்ற சந்தேகம் உதித்தது. அப்போது அவ னிடம் எதிர்க்கட்டு பேசிப் புத்திமதி யும் சொன்னேன். "உன் தாயார் தப்பினாளுக்கு நீ ஒரே பெண். உனக் குக் காவல் காவத்தில் கவிபாணம் பண்ணிப் பரக்க வேண்டும் என்று

அவர்களுக்கு ஆசையாயிராதா? அதை நீ ஆட்சேபித்து என்ன லாபம்? இந்த மாதிரி வரந்தான் கைபத்தில் விடைக் குமா? பையன் பி. ஏ. படிக்கிறா னுமீ..." என்று வரனைப் பற்றி வர் ணிக்கத் தொடங்கினேன். அதற்குத் தேவசி, "பி. ஏ. என்னும் அய்வனவு அசையமா? எத்தனையோ ஆசிரம் பேர்கள் பி. ஏ. படிக்கிறார்கள். கவிபா ணம் செய்து சொன்ன எனக்கு இங் கடம் இருக்க வேண்டாமா? இந்தக் காவத்தில் 'பெண்கள் விடுதலை' என் றும், அது வென்றும், இது வென்றும் பேசுகிறார்களே? நான் 'கவிபாணம் வேண்டாம்' என்று சொல்லும்போது என்னை சிரிப்பந்தப் படுத்துவது என்ன சிபாயம்? எல்லாம் தெரிந்த எங்கள் அப்பாவே இப்படிச் செய்யிறதுதான் எனக்கு அந்தமாக வில்லை! நீங்க காவது என் அப்பா — அம்மாவிடம் கொஞ்சம் எனக்காகப் பேசுவீர்கள் என்று நினைத்தேன். நீங்களும் அவர் களுடைய கட்டு பேசுவது எனக்கு ஆச்சரியமாகிடுகிறதது!" என்றான். இதைக் கேட்டதும் எனக்கு உண்மையாகவே கொஞ்சம் தயக்கம் உண் டாகிவிட்டது. ஒருவேளை தேவசிக்கு இஷ்டமில்லாத பையனுக்கு அவனைப் பலவந்தமாகக் கவிபாணம் செய்து கொடுத்துவிடப் பிரயத்தனம் செய் கிறார்களே என்ற கவலை ஏற்பட்டது.

"ஆமாம், தேவசி! அந்தப் பையனை உனக்கு உண்மையாகவே பிடிக்க வில்லைவா, என்ன? அப்படியானால்..." என்பதற்குள், தேவசி, "அப்படி யானாலுமில்லை, இப்படியானாலுமில்லை, அந்தப்பயனை எனக்குப் பிடிக்கிறதா, இல்லைவா என்ற கேள்வி எங்கே வந்தது? சாப்பாடே இல்லை யென்று சொல்லும்போது 'இது பொத்தல்' என்று புகார் சொன்ன காதலனாக அல்லவா இருக்கிறதது? எனக்குக் கவி பாணம் பண்ணிக் கொள்ளவே இஷ்ட மில்லை. பி. ஏ., எல். டி., பாஸ் செய்து விட்டு 'கூச்சர்' உத்தியோகத்துக்குப் போய்ச் சுதந்திரமாய் வாழ வேண்டும் என்று எனக்கு விருப்பமாகி இருக்கிறது. மாப்பிள்ளையைப் பிடித்திருக்கிறதா, இல்லைவா என்று என்னைக் கேட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? என்னைப் பரக்கவேந்த பையனை நான் மூகம் எடுத்துப் பரக்கவேயில்லை. பின்னே,

இருந்தாய். பரவம்! ஊரில் உள்ள வர்கள் சென்று உன்னை ஆகவொட்டாமல் அடித்து விட்டார்கள். ஆனால் நீ கொஞ்சங்கூடக் கவலைப்படாதே! நான் இவரிடம் சொல்லிச் சரிப்படுத்தி விடுகிறேன். பெருமான் சந்தியிலும் தாயார் சந்தியிலும் நான் இன்றைக்கு உனக்காகவே வேண்டிக் கொள்ளப் போகிறேன்!" என்று. இந்த அன்பான வார்த்தைகளினால் என் மனம் மெதும் உருகிவிட்டது. பெருமானையும் தாயாரையும் சேவிக் கும்போது அன்புக்கு நானும் அவ் விதமே வேண்டிக் கொண்டேன். "தென்மாஸ்டருக்கு என் பேரில் இருந்த அன்பும் மதிப்பும் மூன் போலவே ஏற்படவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தேன்.

என்னுடைய பிரார்த்தனையும் மாரியின் பிரயத்தனமும் விண் போக வில்லை. சில நாளைக் கெல்லாம் தென் மாஸ்டர் பழையாடி என்மேல் பிரிய மாயிருக்கத் தொடங்கினார். இது எனக்கு எவ்வியற்ற மவிழ்ச்சி தந்தது. ஆயினும் நான் ஊருக்குப் பயந்து, அதாவது மற்றப் பையன்களின் வம்புப் பேச்சுக்குப் பயந்து, கொஞ்சம் ஐக்கிரதையாகவே நடந்து கொண்டேன். மூன்றோல் தினசரி இரண்டு வேளையும் தென்மாஸ்டர் வீட்டுக்குப் போவதில்லை. அடியோடு போகாமல் இருப்பதில்லை. வாரத்துக்கு இரண்டு மூன்று தடவை போய்ப் பார்த்துப் பேசி விட்டு வருவேன். தேவையாவது மாமியாவது கேட்டால், "இந்த வருஷம் என். என். என். சி. பரீட்சைக்குப் போகவேண்டும் அவ்வவா? பாடங்கள் கஷ்டமா யிருக்கின்றன. சிரத்தையாகப் படிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. படித்து நல்ல மார்ச் வரவில்லை பாஸ் செய்தால்தான் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் 'கொப்' உண்டாகும்? தென் மாஸ்டருக்கும் நல்ல பெயர் ஏற்படும்?" என்று பதில் சொல்வேன். ஆனால் தென்மாஸ்டரிடமும் அவருடைய குடும்பத்தாரிடமும் என் மனதில் ஏற்பட்டிருந்த அபிமானம் மட்டும் என்னையும் குறைவாகவில்லை.

இப்படிச் சில மாதங்கள் சென்றன. அவர வருஷம் பரீட்சை முடிந்தது. இதில்மல் விடுமுறையும் கழிந்தது.

எத மாதம் பிரிந்தது. 'எத பிரிந்தால் வழி பிரிக்கும்' என்று ஒரு பழமொழி உண்டு அவ்வவா? எனக்கும் ஒரு வழி பிரிந்தது. அதாவது தென்மாஸ்டர் வீட்டில் மூன்றோல் என்க்கு இருக்க மாண பழக்கம் ஏற்படுவதற்கு ஒரு வழி பிரிந்தது. அது, தேவதிகுக் கலியாணம் நிச்சயமான செய்திதான்!

இதில்மல் விடுமுறைக்காக நான் இராமத்துக்குப் போய்விட்டுத் திரும்பி வதும் இந்தச் செய்தியை அறிந்தேன். தென்மாஸ்டரும் அவர் மனைவியாரும் எனக்கு ஆன்மேல் ஆன் விட்டார்கள். நானும் அவரமாய் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனேன். "தேவதிகுக் கலியாணம் நிச்சயமாக யிருக்கிறது" என்றிரு செய்தியைக் குறுகலுத்துடன் சொன்னார்கள். வரனும் சொம்ப நல்ல வரன் என்று தெரிந்தது. எங்கள் தென்மாஸ்டர் மிக நல்ல மனிதர்; அவருடைய மனைவியானோ மகா உத்தமியி. அப்படிப்பட்ட தம்பதிகளுடைய ஆமை நிறைவேருமற் போகுமா? "உங்களுடைய குணத்துக்குத்தான் இவ்வளவு நல்ல வரன் கிடைத்தது" என்று சொன்னேன். பையன் ஒரு தாசித்தாருடைய மகன். பி. ஏ. படித்துக் கொண்டிருந்தான். வரதட்சணை கூட அதிகம் கேட்க வில்லையாம். பெண்ணின் அழகையும் சமர்த்தையும் பார்த்து அதிக சிரந்தனை ஒன்றும் போடாமல் கலியாணத்துக்கு ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்களாம்.

மூன்றே பெல்லாம் 'தேவதிகுக் கலியாணம்' என்ற பேச்சு எனக்குக் கிவெசத்தை அளித்தது என்று சொன்னேன் அவ்வவா! இப்போது கலியாணம் நியாயக் கிட்டது என்று தெரிந்ததும் எனக்கு எத்தவிதமான கிவெசமும் ஏற்படவில்லை. என் தலை யிலே இருந்த களையும் இருதயத்தை அழுக்கிய பரமமும் இறங்கிவிட்டது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிக் குறுகலம் ஏற்பட்டது. தேவதியின் சமர்த்துக்கும் அழகுக்கும் இவ்வளவு நல்ல வரனுக்குக் கலியாணம் ஆகவேண்டியது நியாயந்தான். பத்தமரப ஐவன்கார—சங்ககரையி அம்மானின் உத்தம குணத்துக்கு. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட மரபினைக் கிடைக்க வேண்டியதும் நியாயந்தான். எல்லாம்

கேவகியின் கணவன்

5

ஒரு நாள் சங்கராயி அம்மாள் என்னைக் கூப்பிட்டு அழைப்பி, "கேட்டா! கோலி தூக்குப் போய்ப் பெருமானையும் தாயானதையும் சேவித்து விட்டு வர வேண்டும். நீ என் கூட வருகிறாயா?" என்று கேட்டாள். மாமியின் அன்புக்கு மாறு சொல்ல முடியாமல் சம்மதித்தேன். மாமியுடன் நான் கோலி தூக்குப் போவதை யாதாவது வாயிங்கள் பார்த்தால், "கிச்சாமி மறுபடியும் ஹெட்மாஸ்டர் விட்டு மாமியைக் காக்காய் விடுக்கிறான்!" என்று சொல்லிப் பரிகசிப்பார்கள் என்பது தெரிந்துகாணியிருந்தது. அதை யெல்லாம் நான் பொருட்டித்த வில்லை. எதிரியமாகப் பூனை சரமான் களை எடுத்துக் கொண்டு மாமினாத் தொடர்ந்து போனேன். வழியில் மாமி அதுதாயம் சிறந்த குரலில், "கேட்டா! என்னிடம் நீ சிறுத்தைச் சொல்லிவிடு. இவருக்கு—தேவகியின் அப்பாவுக்கு—உன் பேரில் என்ன கொளம்? நீ என்ன அப்படியிட்ட குற்றத்தைச் செய்து விட்டாய்? எது வாயிருந்தாலும் என்னிடம் சொல்லி விடு! நான் அவரிடம் பேசிச் சரிப் படுத்துகிறேன்!" என்றான். மாமி யின் அன்பு என்னை உருக்கி விட்டது. அழமாட்டாக்குறையாக நான் உன் னையவன் சொல்லி விட்டேன். உன்னம என்னும், வைத்தியசாதன்

உதரியதை அப்படியே சொல்லி விடவில்லை. ஒரு மாதிரி அவனுடைய வம்புப் பேச்சைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்லி, அதனால் சேர்ந்த சண்டையைப் பற்றியும் சொன்னேன்.

இதைக் கேட்ட மாமி, "அழகா யிருக்கிறது! இறந்துத்தானு உன் பேரில் எரித்து விழுந்திரு? ஊரிலே யாது காலாடிகள் ஏதாவது பேசிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இப்படி நடக்கலாம் என்று நான் எதிர்பார்த்த ததுதானோ? 'இந்தப் பட்டிக் காட்டு ஊரில் யுருப்பு பின்னிகளின் பள்ளிக் கூடத்தில் தேவகியைச் சேர்க்கலாமா?' என்று அப்போதே நான் சொன்னேன். அதைக் கேட்காமல் சேர்த்து விட் டார். இப்போது உன் பேரில் கோபித் துக் கொண்டு என்ன பயன்? ஹெட் மாஸ்டர் என்னமோ ரேரம்ப நல்லவர் தான். ஆனால் கேட்பார் பேச்சாக் கேட்கும் சுபரவம் கொஞ்சம் உண்டு. அந்த உதவி வாத்தியார் ஜகதீசய்யர் ஏதோ இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி வத்தி வைத்திருக்கிறார். நீ, பாவம், என் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளை மாதிரி எவ்வளவோ விகவாசமாயிருந் தாய். தேவகிக்கு உடல் பிறந்த தம்பி, தமையன் ஒருவரும் இல்லையே என்ற குறை எனக்கு உண்டு. அந்தக் குறை திரும்படி நீ அவனுடைய கூடப் பிறந்த தமையன் மாதிரி பிரியமாக

Բնորոշ անհատ անկողի թնուի
 իմ աստղի թույլ արգիւն թնորոշ
 թնուից աստղից անցնի.

Կարճ թնուի իմ աս. Կարճանի
 Կարճ թնուի մեծագործ զորո
 Կարճ Կարճ, Կարճ.

Կարճ: Կարճ Կարճ Կարճ Կարճ Կարճ
 Կարճ Կարճ Կարճ Կարճ Կարճ Կարճ.

தமிழ்நாடு அரசியல் மகாநாடு

வாழ்வுக்கு வாய்ப்புத்
தருவது இது சமூகம்
எனவும் கருவியில் இதைத்
தருவது அறிவுறுமாறுக்கு
வாழ்வுக்கு அளிக்கும்.

கலைவாணர்

என். எம். கிருஷ்ணன்

செ. செங்கட்டராமன் தேவ
தயாபுரமநாதி : சென்னை

8-2-50

அன்புள்ள "கவி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

உலக உத்தமர் மகாத்மா காந்தியின் நினைவுச் சின்னத்தை மகோன்னதமான மூலையில் சென்னைக் கடற்கரையிலே எழுப்ப ஏற்பாடு செய்து வருகிறீர்கள். இந்த அருந்தொண்டு இனிது நிகழ வேறுமென்பது சர்வ நிச்சயம். இந்தப் பெருங் காரியத்திற்கு நான் அன்புக் காணிக்கையாக ரூ. 1000 சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மகாத்மா அமைதியான இரய நம்பி; அன்பின் திருவுரு; உண்மையின் உயிர் காடி; தியாகத்தின் சிகரம்; கருணைக் கடல்!

புதிய உலக சமுதாயத்தை மகாத்மா கண்டார். இந்திய விடுதலை அவருடைய இலட்சியப் பாதையில் ஒரு மைல் தூரத்தின். அவர் கண்ட இந்த உலகிற்குப் போகும் பாதையில்தான் இந்திய விடுதலையை நகு தங்குமிடமாக அவர் காட்டினார். இப் பெரியாருக்கு நினைவுச் சின்னங்கள் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, இவ்வுலகமெல்லாம் எழுப்ப வேண்டுமென்பதே எனது பணிவான வேண்டுகோள்.

வாழ்க மகாத்மா நாமம்! வாழ்க குடியரசு! அன்புள்ள,

என். எம். கிருஷ்ணன்

செ. திருநெல்வேலி, செந்திராபுரம்: ஆர். சனீதாபாய், திருவாரூர்: மார்ட்டி, 15, பெரியவாடை தெரு, பொன்னாச்சி: செ. சந்திரா தேவி, செட்டிப்பாளையம்: அனந்தகம், ஆர். என். புரம், கோவை.

கு. 5-0-0 செடுத்த அன்பர்கள்:-

ஸ்ரீமதி எம். என். பிஜுட்சி, வட்டக்கடுவாசி, தெற்கு மகாபுரம்: ஸ்ரீமான் என். சாமையி அய்யாடர், மீதாநாதர், கன்னிப்பட்டி பேரங்குடி, மயவாணி: ஆர். மெனகிராமி, மயவாசன் தெரு, பரங்குத்தேர்: ரா. நாகப்பன் தாயுடு, அம்பாசாம்பாளையம், பொன்னாச்சி: திராவிடக் கவிமணி எம். முத்துமணி அய்யர், எம். ஏ. என். டி., சங்கராத்திரம், திருவாரூர்: பாலாணி: பி. ஆர். சாஜிவேசாயன் மீதாச்சி, (5-5-5) 5-5-5 மீதாச்சி தெரு, புதுகோட்டை: ஏ. என். நாராயணசாமி ஸ்வர், அட்டைகோட்டை, கச்சேரி: என். அகாநாசன், தி. ஏ. சென்னை: என். எம். கிருஷ்ணசுந்தரி, (சந்தி) 19, அம்பலாச்சி கோவில் தெரு, மைசூர்: சென்னை: தி. பாலகிருஷ்ணன், தாப்பிலடி, தாக்குடி: ஆர். செங்கட்டராமன், மாவேலூர், திது நாராயண ஸாட்டி, செங்காட்டுப்பேட்டை, செலம்: பி. என். நாராயண ஸ்வர், ரூர்யோ நாய் பிண்டி, மாவேலூர், பங்காச்சி: ஸ்ரீமதி என். குமாரி அம்மாள், 'அரவிந்தம்' 11-ஏ, ஸாக்கோட்டி, மைசூர்: சென்னை: அம்புலா நாராயணசாமி, பங்காச்சி: ஏ. என். கங்கி, பி. ஏ. என். டி., உபாத்திரியாச்சி, ஸ்ரீ பிஜுட்சி பெண்டன் உயர் திரைப் பன்னி, வரகாக்குடி.

கு. 1-0-0 அளித்த அன்பர்கள்:-

ஸ்ரீமான் என். எம். எம். சனீதாபாய், கோபிதாயக்கண்டிப்படி, விருதுநகர்: பி. என். முத்துமணி 'நாயக்கர்', கோபிதாயக்கண்டிப்படி, விருதுநகர்.

கு. 2-0-0 வழங்கிய அன்பர்கள்:-

ஸ்ரீமான் என். செங்கட்டராமன், (2-2-0) ஸ்ரீமதி ரீசாட்சி, உலகத் தாயகியிடக் கிழங்கம், பூது: என். என். சாமந்திரன், டெலி ரீசாட்சி ஆப்பிரேட்டர், கரகபூர்: சி. கமலாசன், சென்னை: கோவில் தெரு, அராரிப்பேட்டை, சென்னை: செ. சாமந்திரன், காலிச்சாத்தா கோவில் தெரு, மேற்கு மாயப்பள்ளி, சென்னை: வி. நாராயணன், என். என். என். சி., சென்னை: சாக்காத்தாக்கல், திருவையாறு: பி. என். நாராயணன், "கவி" ஏஜென்ட், திருச்செங்கோடு: பி. ஜி. மலாச்சி, சென்னை தெரு, பொன்னாச்சி: என். அனந்திராசன், ஓர்யண்டி, கவுடர் மெண்டி சிப் இங்கிலாந்து, பம்பாய்.

கு. 1-0-0 அளித்த தன்பர்கள்:-

ஸ்ரீமான் என். மலாச்சி, 'செவ்வாசுர தீவாந்தி' அப்பத்தா: என். நாராயண, சாக்கோ தெரு, செருத்தா: என். செட்டி, கட்டைக்கல் மார்ட்டி, கடலூர்: ஏ. டி. ஆர். கிருஷ்ணன், சம்பைய அய்யாடர் தெரு, கோவமுத்தா: ஸ்ரீமதி நாயகி, ஸ்ரீமதி கோவாச்சி: சந்திரா முத்தியா, தாக்குடி: கிருஷ்ணசாமி, கச்சேரி தெரு, கோபிதா செட்டிப்பாளையம்: ஆர். கோபிதாசன்.

சிஸ்தீவா விழா

இவ்வாறு ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதம் 1961 திவானின் தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பாரத நாட்டின் திவானைக்குள்ளே பெயர்சாம் மகா திவானி காந்தி மகாத்மா என்று சொல்ல வேண்டியது இவ்ஹு அல்லவா? உடல் பொருள் ஆகி அநாதையையும் பாரதத் தாயின் பாரத சேவையில் மகாத்மா அர்ப்பணம் செய்தவர். அந்த மகாநுதைய ஞாபகச் சின்னமாகச் சென்னைக் கடற்கரையில் எழுப்பப்போகும் ஸ்தூபிக்கு ஏப்ரல் 1961 அக்திவாரம் நாட்டும் விழா நடத்துவது என்று நிர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தேதிக்குள் ஸ்தூபித் திருப்பணிக்கு வேண்டிய தொகையைத் தேவ்ஹட்டிலுள்ள தேர்பத்திகள் அளித்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 'கம்மி' பேரஸ்ஸெவாருவரும் தம் சாணிக்கையை அதற்குள் அனுப்பியமொறு கொடுகிறேன்.

சிறந்த கைங்கரியங்களுக்கு உதவி செய்வது சிலருக்கு ஒரு வழக்கமாகிப் போய் விடுகிறது. அத்தகையவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீ சி. எம். எஸ். அவர்கள். பாரதி மண்டபத் திருப்பணிக்கு ஸ்ரீ ராம இரண்டாட்சி ரூபாய் ஒன்றைக் கொடை வழங்கித் தருவதற்குக் கீழ்க்கையாகம். மகாத்மா ஸ்தூபி நிதிக்கும் அவர் அநே தொகையை மனமு வந்து அளித்திருப்பதை மெற்ச்செயுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறுவாணர் திரு என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய காரியங்கள் பல நமக்கு அறிவமாகவே இருக்கின்றன. பொதுக் காரியங்களில் அவர் காட்டும் ஊக்கம் எம்மைப் பிரமிக்கவைக்கின்றது. காசர்கோவிலில் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் மகாத்மா காந்தி ஸ்தூபி கட்டி முடித்த திரு என். எஸ். கிருஷ்ணன் சென்னைக் கட்டப்போகும் மகாத்மா ஸ்தூபிக்குத் தமது கைங்கரியத்தைச் செய்வ நன் வந்திருக்கிறார். அவருடைய கடிதம் சிறிது வேளையிட்டுப் பட்டிருக்கிறது. கடிதத்துடன் அனுப்பிய ஆயிரம் ரூபாய் செக் பாங்கியில் மகாத்மா ஸ்தூபி நிதிக்கணக்கில் சேர்த்துவிட்டது. இதையிடம் மனிதர் ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்திற் மகாத்மா ஸ்தூபி நிதிக்காக உதவி கட்டும் ஒன்று நடத்தித் தரவும் கைவாணர் திரு என். எஸ். கிருஷ்ணன் முன்வந்திருக்கிறார்.

காடகத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் பின்னல் தெரிவிக்கப்படும்.

கடல் உலகத்தில் புழம்பெற்ற இன்னொருவர், கைவாணர் ஸ்ரீமதி வஸந்தகுமாரி, மகாத்மா காந்தி ஸ்தூபி நிதிக்கு ரூபாய் இருதாயந்தரம்பது ஒன்றைக் கொடை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். மனமார்த்த மெற்ச்செயுடன் அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறுகிறேன்.

சென்னைப் பொருட் காட்டிலில் கடைசி தினமாகவே ஐயவதிக் 81 உலகப்பலத்தைப் பற்றி பேசுங்கள் தினப் பத்திரிகைகளில் பாடித்திருப்பார்கள். அன்று ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி யின் கங்கிதக் கச்சேரி நடைபெற்றது. மகாத்மா காந்தி ஸ்தூபி நிதிக்கு அநீகமான ஐயங்கள் ஒரே இடத்தில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்து கச்சேரியை உதாரவாகக் கேட்டார்கள். அன்று மொத்தம் டிக்கட் விற்பனையில் வருவாய் ரூ. 10,192-0-0ஹு மகாத்மா ஸ்தூபி நிதிக்குப் பொருட் காட்டி சீர்வாடிகைச் சேர்ப்பித்து விட்டார்கள். இதற்காகப் பொருட் காட்டி சீர்வாடிகைக்கு நான் ஒன்றி செய்துவது அதிகப் பிரசங்கமாகும். பொருட் காட்டி சீர்வாடிகை, தலைவர் ஸ்ரீ சாமராஜ் உள்ளிட்ட பறம் பெரும் தோபத்தினர்; காந்தி பத்தர்கள், அவர்களுக்கு இந்தக் கைங்கரியத்தில் நிவிரமாத ரிததை இருப்பது இயல்புதானே!

தேர்ப்புறத்தார் கண்பர்கள் வருகிற மார்ச்சு மாதம் 1961யன்று ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அவர்களின் கச்சேரி ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்தக் கச்சேரி நூலம் வருவாகிற தொகையை இரண்டு கைங்கரியங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ஒன்று சேய் புத்தாடிக் ஆலைப்பிரசாரத்தில் அன்னை ஸ்தூபி பரவல், இரண்டாம் கட்டப் பொருட் பிரசாரம், சிறுவாணர் தம்மம். மற்றொன்று மகாத்மா ஸ்தூபி நிதி. மேற்படி கச்சேரி வைப்பவத்துக்கு நம் பிரதமர் கணம் குமாரசன்வாரி ராஜா தலைமை வகிக்கிறார். மகாத்மா பந்தியில் தலை சிறந்த கோவமுத்தார் ஸ்தூபி வசிகை இத்தச் சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று அம்புகிறேன். ஸ்ரீ கே. சுப்பிரமணியம் (கப்பி) எம்.எஸ்.ஏ. அவர்களிடம் மற்றத் தகவல்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பிரபாத்

சீத்ரா

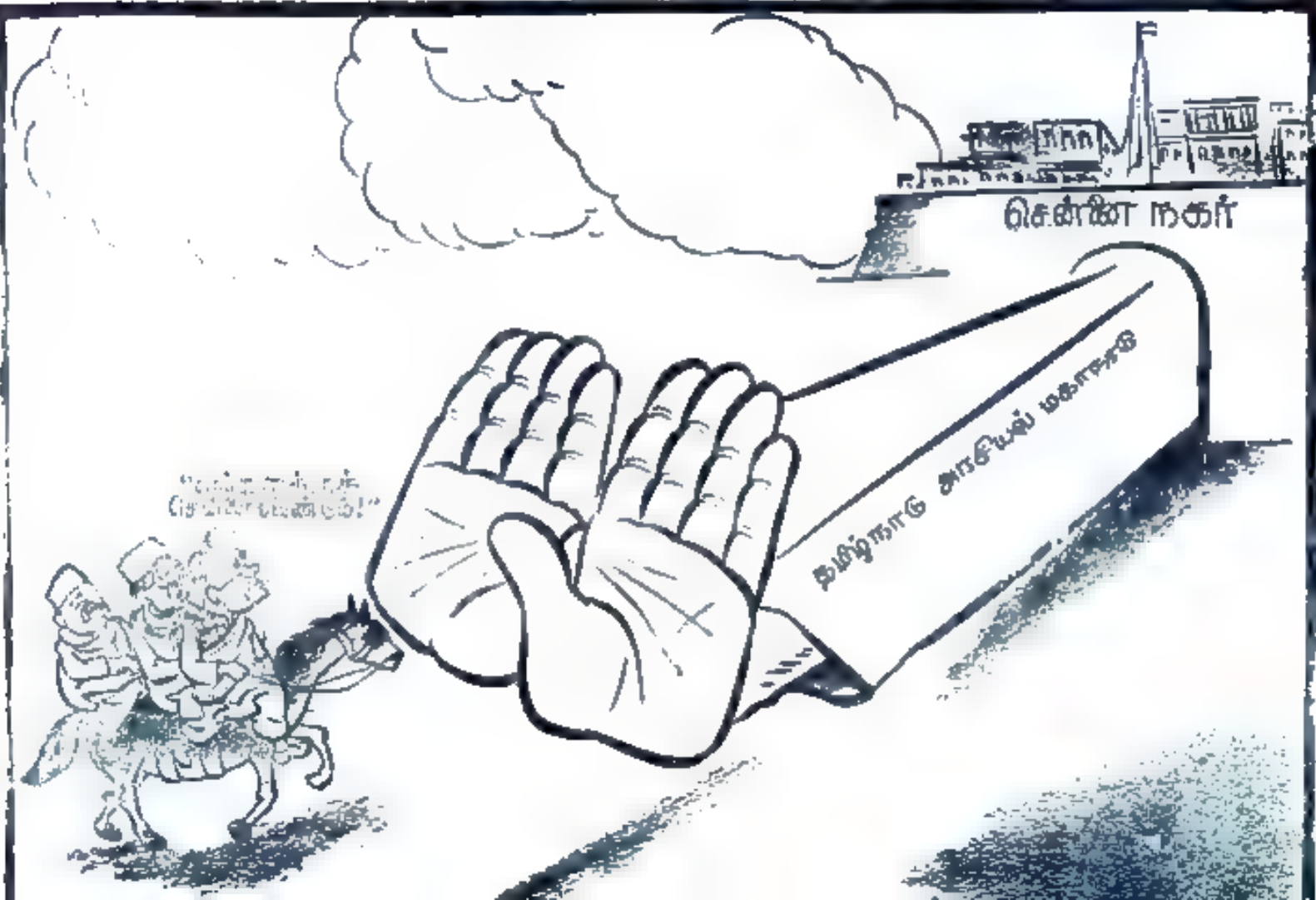

முருகன் டாக்கீஸாரின்

மௌனமார்

திரைப்படங்கள் - மார்ச் 2-10, 1965 டி.டி. 11-19 மார்ச் 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31

திரைப்படங்கள் டாக்கீஸ் பிரின்ட்ஸ் மூலம்

புருப்புகள் விட்டுவிட்டு, சித்தி சிவசுமாரி
சிப்புவதற்கான தகுந்த போராட்டங்களைக்
கூறுவதுதான் மேலமையான, உபபோத
மான காரியமாக இருக்கும்.

இது என்ன மர்மம்?

இந்த மர்மத்திற்கு விடையாக இருக்க
இந்தியப் பிரதேசங்களில் எவ்வளவு வாகன
வளங்கூடும் தெரிந்தால் பிரதேச அதிகாரிகள்
எவ்வளவுதான் வாகனங்களைக் கட்டுவதற்குத் தான் தீர்
பெய்தும் என்று நினைக்கலாம். இது வாகன
வளம் இருந்து வந்தது. ஆனால், அந்த
வளங்களைக் கட்டுவதில் இனி இடமில்லை என்று
தெரிவித்தது. பிரதேசம் பார்வையென்பதில்
பிரதேச இத்தியம் அங்கத்தினராக இருக்
கும் ஸ்ரீ லாமப்பர் சதவசனம் சமீபத்தில்
புதுச்சேரிக்குச் செல்லும் வழியில்
சென்னைவிலே சில சிபிவுள்கள் தங்கினார்.
அப்போது அவர் கூறிய விஷயங்கள் மூன்
டூர்குப் பின் லாசனாக இருந்தன.
"பிரதேச இத்தியம் பிரதேசம் எவ்வளவுதான்
இத்தியம் சர்க்காருடன் ஒரு சமரசமாக
ஒப்பந்தத்துக்கு வர பிரதேசம் சர்க்கார்
தாதுதக் கொண்டிருக்கிறது" என்று
கூறிய ஸ்ரீ சதவசனம் அதே மூலத்தில்,
"எவ்வளவு வாகன எடுக்காமலே ஒரு
சமரசத்துக்கு வரவேண்டுமே என்பது

தான் பிரதேசம் சர்க்காரின் விருப்பம்"
என்று ஒரு போடு போட்டார். அத்து
டன் அவர் நினைக்கிறார். "பிரதேசம் இத்
த்யம் பிரதேசங்களில் தங்கியுள்ள
ஆட்சி அதிகாரத்தை நீடிக்க பிரதேச
சர்க்கார் விருப்பமில்லை என்பது என்பது
தான் உறுதியான நிபந்தனை" என்றும்
மர்மமாகக் குறிப்பிட்டார்.

இந்த மர்மங்களுடன் சமரசம் செய்து
கொள்ளத் துடித்துக் கொண்டிருப்ப
தற்கு உதரப்படுக பிரதேசம் சர்க்கார் எவ்வ
ளவு வாகன எடுக்காமல் காலத்தைக்
கடத்தும் தவிருத்த கோவையில் ஸ்ரீசத்
திரப்பதேய்? பிரதேசம் இத்தியம் பிர
தேசங்களில் ஆட்சி அதிகாரத்தை நீடிக்க
விருப்பமான பிரதேசம் சர்க்கார், பிரித்தி
யாசைப்போல் அந்த அதிகாரத்தை இத்
த்யங்களிடம் ஒப்புவிறது என்பது வெளி
யேறி விடவேண்டும் அல்லவா? அவ்வாறு
வெளியேறத் தீர்மானித்து விட்டார்
கனா? அப்படியேயில் அம்விஷயமாக
இன்னும் பகலித குழந்தைகளைக்
கூடியாண்டு இழந்திருப்பதில் மர்மம்
என்ன? ஸ்ரீ சதவசனத்தில் கூற்று மேற்
படி கேள்விகளுக்குச் சரிவர பதில்
அளிப்பதாக இல்லை; அதற்கு மாறாக, தற்
போதைய நெருக்கடியான நிலைமையி
மேற்கொண்டு குழப்புவதாக இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் காஷ்மீர் சிங்கம்!

"காஷ்மீர் சிங்கம்" என்று பிரசித்தி பெற்ற காஷ்மீர் பிரதம மந்திரி நேகர் அப்துல் கரீம்
கொண்டிருக்கிறார். சென்னை வந்தார். காஷ்மீர் மக்கள் மனமகமாயும், பண கஷ்டமும்
புரிந்தனர்.

மருதானை பூ கப்பிராணிய ன்ணாறி கட்டிட தி புர்பணி தீதிகாக

சென்னை 24-2-50 C. H. இரத்தினம் முதலிய

அவர்கள் தலைமையில் ஒரு

அதிகாரமாதலையாகவும். இக்கலை நேரம்

M. K. தியாகராஜ பாகவதர்

உ பாரிட்டிபாசனம்

24-2-50 சென்னைக்குறைவாக மாலை 5 மணிக்கு

கோவை இயேட்டர் ராயலில்

சங்கீதக் கச்சேரி

தலைப்பெறும்

புகழ்ஞான் விவரம்: கு. 25, 10, 5, 3 & கு. 1

கோவமுத்தூரில் சேற்கண்ட இடங்களில் புகழ்ஞான் தொடங்கும்:

1. N சங்கராஜி தாயுடு, கார்த்திக் கார், அகநாடு ரோடு
2. சாயல் வித்து சென்னை-சென்னை, சங்கீத கச்சேரி, கச்சேரி
3. பி. N. சங்கராஜி தாயுடு, கார்த்திக் கார், கச்சேரி
4. கச்சேரி, சென்னை-சென்னை, கச்சேரி

சிறந்த சலவை...

844 16 544

தயாரிப்பவர்கள்:

த. என். சங்கராஜி கம்பெனி (இந்திய) லிமிடெட்

மதுரை

ஐராத் திம்

உஷ்ணம் 103 டிகிரிக்கு மேலே போனால், உஷ்ண உதிர்வது நிச்சயம். அம்மை பாளுதும் சரி, 'கடைபயாக' 'மலேரியா' 'இன்புளுயன்ஸா' முதலிய விஷ ஐராத் காலதும் சரி, குடு காரணமாகவே மலர் அபரிமிதமாகக் கொட்டுகிறது. ஐராத் சமயம் களில் உஷ்ணம் அதிகமாக வருவதிலும், மலர் உதிர்வது மட்டும் தவறாதே பிள்ளை. அப்படி உதிருப்போது தக்க செஞ்சை செய்த தடுக்காமலிருந்த விட்டால், மலர் உதிர்ந்த தலையும் கழுக்காயாய் விடும்.

கென்னம் வந்த பிறகு அணைப்புகளேன்? மலர் உதிர் ஆரம்பிக்கு முன்னாலே, உஷ்ணக் கார்ப்பாற்றிக் கொள்ளுவதில். ஐராத் தக்குப் பிறகு கோசம் அரைப் பங்கு கால் பக்கவிக் குதாற்றி விட்டால், கோவத்தின்கைக் கொண்டு கோசத்தா விருத்தி செய்த புரணமாகித் கொள்ளுவதில். கடைபயாக எவ்வாறு பரிசுஷணம் செய்வதா பிறகு கோவத்தின்கை உஷ்ணக்குச் சிறந்தது என்று தெரிய வந்தால், கோவத்தின்கையை முதலிலேயே கைக்கொள்ளலாமே?

கோசவர்த்தினி

உஷ்ணம் பாதுகாப்பது விருத்தி செய்வது அழகு படுத்துவது

விசை அனா 14

(மேத சேஷடி வேது)

எவ்வாறு கடைகளிலும் கிடைக்கும் தயாரிப்பவர்:

தென் இந்திய ரஸாயனசாலை
கொல் கட் கோடு, கோயமுத்தூர்

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 9 | பிப்ரவரி 19 | விசேஷம்
தொகுதி 20 | மலர் 84

என்ன சேதி?	...	11
தமிழாட்டில் காகிரி சிங்கம்!	...	12
அரங்கம் விழாவிட மூரோடி	...	18
"எங்களுக்குச் சொன்ன வேண்டும்?"	...	14
அந்திரா பிரா	...	17
அரங்கமேகா (படம்)	...	21
அரங்கம் மகாதாடு (படங்கள்)	...	22
தேவகிரித் கணவன்	எவ்வி	25
பாபு எங்கே? (பாப்பா மலர்)	...	34
விஞ்ஞானிகளின் தீயாகம்	சோன்	37
சித்திரவேக	ர. வி.	39
காதலனின் பேசு	எம். எம். எம்.	45
பொக்காது ஜெக்கி	வி. என். ஆர்.	50
காலம் கெடவில்லை	பிரதீபன்	56
பிரெம் பிரேமபாபு	சோமன்	60
காதலேயம்	...	64
பாத்தருக்குச் ஒரு தேய்வு	ர. வி.	66
கம்பி தரும் கார்ட்	டி. கே. வி.	70
எந்திரப் பேராட்டம்	ச. எ. க.	71
சிங்கவாசிகளின் எந்திரம்	சுனாமி	75

"கஸ்கி"யில் வெளிவராத கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் என்பவர்களுக்கும் உபயோகம்.

SHOCK-PROOF! WATER-PROOF & STAIN-PROOF!

சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக் - லண்டன்
"சென்ட்ரல் - லண்டன்"

அறிந்தோ, இதைத் தவிர, அதுதான்
இந்தக் காலத்தின் மட்டுமல்ல, அது
தான் மட்டுமே, அது, அதுமட்டுமே, அது
இதை மட்டுமே தான் அதுதான்
அதுதான் "சென்ட்ரல் - லண்டன்"
சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக் கிளக்
இதைத் தவிர, அதுதான்
இதைத் தவிர, அதுதான்
சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக்
"சென்ட்ரல் - லண்டன்"
அதுதான், அதுதான், அதுதான்
அதுதான் இதைத் தவிர, அதுதான்

10/11 சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக்
சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக்
சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக்

WEST END WATCH CO

BOMBAY CALCUTTA

சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக் - லண்டன்
சென்ட்ரல் வர்ட்டி கிளக் - லண்டன்

புதிய பீலிம் இசைத்தட்டுகள்!

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்
தயாரித்த

"வான் முடி"
பாட்டுகள்

N. 28153

ஆ கு யி ரே
மெய்க்காதல்

N. 28154

இளம் ஏது செய்கைகள்
என் கரணமே

N. 28155

தேச மெய்க்குத்
தம் ஜீவாதாமே

ஜெமினிஸின்
அபூர்வ
கோதார்க்கணி
பாட்டுகள்

N.28130 to N.28133

பரணி ரீக்சர்ஸின்
"லொ மஜனா"
பாட்டுகள்

N.28139 to N.28143

"ஸ்ரீஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபோன் கம்பெனி, லிமிடெட்
சென்னை - பம்பாய் - மதராஸ் - டில்லி

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

யொனிமுடி

இப்பொழுது
தென்னாடுங்கும்
வெற்றிகரமாக
நடைபெறுகிறது

டைரக்டர்
எல்லிஸ் R.L. ந்கன்

-சுவாமிநாதன்-

MORTON SWEETS

இன்னும் அதிகமான

ஆர்வத்திற்கு

C. & E. MORTON (INDIA) LTD.

கோலாகல், பத்தம் இது புகழ்பெற்ற பொருள்களிலிருந்து

கசும், உயர்வாக, பழைய நிர்வாகம், இயற்கையான பருவ
காலங்கள், மேற்பெரியும் உத்தரவாசல்கள் தயாரிப்போம்

மேல் இப்பொருள்கள் மேல் எழுந்தன.

மேலும், மேல் இத்தான் கார்ப்பொருள்கள் (மேலும்) மிகவும்

80, மேற்பெரியும் மேல் — எழுந்தன - 1

MORTON'S SWEETS

MORTON'S SWEETS

ANYONE MAKE LIFE SWEETER MORTON'S MAKE LIFE SWEETER MORTON'S MAKE

தினம் காலையில் எண்ணெய் தேய்த்துக்
குளிப்பதைப் போன்ற

**சுகத்தை பூர்த்தியாக
அனுபவியுங்கள்!**

என்னைப் தேய்த்து குளித்தானோடு
உங்களுக்கு உவமமாகவும் குளுமைவாகவும்
தெம்பமாகவும் இருப்பதன் காரணம், அது
சுருமத்தினால் யுகத்த வேலை செய்து
ஓர் இன்புணர்ச்சியுடன் இருக்கிறது. நேராக
டாஸ்ட் சோஸ்டுகளும் அதற்குரிய
வளிக்கின்றன. அவைகள் உத்தமமான
வை; வேலை என். பருமன் திரப்ப
வேண்டி மாற்றுப்போருக்கள் யாதோ
கூடும் அவைகளில் சேர்க்கப்படுகின்றன.
இந்த சோஸ்டுகளில் சேழியான துரை
வை நனுகல் துரைத்திரும் உட. வளிதம்
கருவகாம்.

கேரளா ஸோப்

இ சுகத்தான எண்ணெய் குலம்புகுள்

ஸாண்டல்வுட்

இதில் வந்ததன் காரணம், உங்கள் காதல்களில் நிகழ
பரிமாணம் உதானத்திற்குப் பிறகு வேறுதான் தீயத்திற்குக்கிறது.

தயாரிப்பாளர் —

**கேரளா ஸோப் இன்ஸ்டிடியூட்
கள்ளிக்கோட்டை**

மயூர்டிமெண்ட் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமெரஸ்

கவாமெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

மாட்சி 2

கேள் விருகிறது

T.R.மஹாலிங்கம்

M.V.ராஜம்மா.....

N.S.கிருஷ்ணன்..

T.A.மதுரம்.....

V.N.ஜானகி.....

லலிதா-பத்மீனி.

S.V.சகஸ்ரநாமம்

R.பாஸகப்ரமணியம்

நடிக்கும்

பாலாஜியின்
லலாமஜ்ஜா
தனிக்கமிற்ப்படம்

உருவம்: F.நாகன்
ஸ்டுடியோ: நியூடென்

கொலம்பியா புகிய வெளியீடு

எவிஸ் புரொடக்ஷன்ஸ்
வாழ்க்கை
 டாக்கிரீயர்கள்

GE (அன்னைபே
 6687) ஏது ஏழைக்கு இன்பம்
 GE (செந்தமிழும் சுவையும்
 6689) மனமேவும்

ஸ்டீவ் ஸ்டோர்ஸ்
 மதமஸ். 2

முந்திய வெளியீடுகள்

GE 6685

உருவான நாட்டியம்
 பாடல்கள் 1 மீ 2

GE 6696

உருவான நாட்டியம்
 பாடல்கள் 1 மீ 2

GE 6699

உருவான நாட்டியம்
 பாடல்கள் 1 மீ 2

110
 GE 7140

